

**แนวทางการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์
ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010**

นางสาวนรี เซษฐ์ศุทธยางกูร

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปลและการล่าม ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

Bible Translation Approaches in Thailand
during 1971–2010

NAREE CHESTSUTTAYANGKUL

A Special Research in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Translation and Interpretation

Center of Translation and Interpretation

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

Academic Year 2012

บทคัดย่อ

นรี เชษฐสุทธยากร: แนวทางการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรันธรา ศรีอุทัย

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงประวัติที่เกี่ยวข้องกับการแปลพระคัมภีร์ศึกษาแนวทางการแปลพระคัมภีร์ และเปรียบเทียบแนวทางการแปลพระคัมภีร์ในปัจจุบัน โดยมีสมมุติฐานว่าการแปลพระคัมภีร์สำนวนต่างๆ ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010 นั้นมีแนวทางการแปลแตกต่างกันไปตามนโยบายขององค์กรผู้จัดทำ แม้ว่าฉบับ 1971 และฉบับ TNCV จะยึดต้นฉบับเดียวกันคือ Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS) สำหรับพันธสัญญาเดิม และ Greek New Testament 4th Edition (UBS4) สำหรับพันธสัญญาใหม่ แต่ทั้งสององค์กรต่างระบุแนวทางการแปลที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือฉบับ 1971 เลือกแปลตามตัวอักษรให้มากที่สุด ส่วนฉบับ TNCV ยึดความหมายเป็นหลัก นอกจากนี้ทั้งสององค์กรยังอ้างอิงพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษคนละฉบับที่มีแนวทางการแปลแตกต่างกันด้วยคือ ฉบับ 1971 อ้างอิงฉบับ RSV ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงรูปแบบ ส่วนฉบับ TNCV อ้างอิงฉบับ NIV ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงพลวัต นโยบายเช่นนี้เองส่งผลให้พระคัมภีร์ภาษาไทยทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกันชัดเจนที่สุดในประเด็นด้านภาษา ส่วนประเด็นอื่นๆ นั้นส่วนหนึ่งอ้างอิงตามฉบับภาษาอังกฤษและอีกส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคณะผู้แปลซึ่งศึกษาดั้งฉบับภาษาฮีบรูและกรีกและคู่มืออื่นๆ ประกอบ

Abstract

Naree Chestsuttayangkul: Bible Translation Approaches in Thailand during 1971–2010

Advisor: Assistant Professor Jiranthara Srioutai, Ph.D.

The purpose of this research is to gather historical information on Bible translations approaches during 1971–2010 and also to study and compare two translations of this period with the hypothesis that each version is translated according to the principle applied by the translator organization. Though both Thai Standard Version 1971 (TSV1971) and Thai New Contemporary Version (TNCV) use the same Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS) for the Old Testament and Greek New Testament 4th Edition (UBS4) for the New Testament, each points to two different approaches of translation: TSV1971 chooses to stay as literal as possible, while TNCV focuses on the meaning. They also refer to different English versions as their guideline: TSV1971 refers to RSV, a formal equivalence; on the other hand TNCV refers to NIV, a dynamic equivalence. Such policy results in significant difference in the language issues of the two Thai versions. Other issues found in the research lie partly in the reference to the English versions and other parts on the decision made by the translators who depend on the original Hebrew and Greek manuscripts and other tools.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรันธรา ศรีอุทัย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่กรุณาใช้เวลาตรวจแก้อย่างละเอียดและอดทน พร้อมทั้งให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์มากมาย และผู้ช่วยศาสตราจารย์สารภี แกสตัน ผู้อ่านและขัดเกลาโครงร่างสารนิพนธ์นี้ตั้งแต่แรกเริ่ม ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรการแปลและการล่าม สำหรับความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานต่อไป

ขอขอบคุณสมาคมพระคริสตธรรมไทย องค์การอมตธรรม และองค์กรเอส ไอ แอล ในประเทศไทย ที่ได้เอื้อเฟื้อข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกคน รวมถึงพี่น้องที่คริสตจักรมหาพรกรุงเทพและคริสตจักรพลังชีวิต สำหรับกำลังใจและการอธิษฐานเผื่อตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ การแปลรุ่น 10 ทุกคน สำหรับความช่วยเหลือทุกอย่างทั้งในการเรียนและในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอบพระคุณคุณแม่คุณแม่และน้องสาวที่อยู่เคียงข้างเสมอด้วยความรักความอดทน

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับกำลังใจ สติปัญญา ความเข้าใจ และความรักไม่สิ้นสุดของพระองค์ ขอพระเกียรติเป็นของพระองค์แต่ผู้เดียว

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ

หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	2
สมมุติฐาน	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ระเบียบวิธีวิจัย	3
ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3

บทที่ 2 ทฤษฎีการแปลและงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการแปล	4
ข้อมูลเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์	10
ข้อมูลเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อของศาสนาคริสต์	14
งานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	18

บทที่ 3 ประวัติและแนวทางการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในประเทศไทย

ประวัติศาสตร์การแปลพระคัมภีร์ในประเทศไทย	20
แนวทางการแปลพระคัมภีร์ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย	27
แนวทางการแปลพระคัมภีร์ขององค์การอมตธรรม	29

บทที่ 4 การวิเคราะห์ต้นฉบับและฉบับแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ 1971 และฉบับอมตธรรมร่วมสมัย

 การวิเคราะห์ต้นฉบับ

 ปัจจัยภายนอกตัวบท

ผู้ส่งสาร	33
วัตถุประสงค์	34
ผู้รับสาร	35

ชื่อ	35
สถานที่	36
เวลา	36
แรงจูงใจ	36
หน้าที่ของตัวบท	37
ปัจจัยภายในตัวบท	
ประเด็นด้านภาษา	38
ประเด็นด้านหลักข้อเชื่อ	43
เนื้อหาเบ็ดเตล็ด	56
การเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปล	58
การวิเคราะห์ฉบับแปล	
ปัจจัยภายนอกตัวบท	
ผู้ส่งสาร	59
วัตถุประสงค์	60
ผู้รับสาร	60
ชื่อ	61
สถานที่	61
เวลา	61
แรงจูงใจ	62
หน้าที่ของตัวบท	62
ปัจจัยภายในตัวบท	
ประเด็นด้านภาษา	63
ประเด็นด้านหลักข้อเชื่อ	67
เนื้อหาเบ็ดเตล็ด	79
การเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปล	80
บทที่ 5 บทสรุป	83
บรรณานุกรม	85

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

พระคริสตธรรมคัมภีร์หรือพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นหนังสือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคริสเตียน ซึ่งเชื่อว่าพระคัมภีร์นั้นได้รับการดลใจจากพระเจ้า มีฤทธิ์อำนาจในการเปลี่ยนแปลงชีวิต และเป็นเครื่องชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน พระคริสตธรรมคัมภีร์แบ่งออกเป็นสองส่วน คือภาคพันธสัญญาเดิม 39 เล่ม (นิกายคาทอลิกมีภาคอภิกถธรรมเพิ่มอีก 7 เล่ม) บันทึกด้วยภาษาฮีบรู และภาคพันธสัญญาใหม่ 27 เล่ม บันทึกด้วยภาษากรีก พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มแรกที่พิมพ์บนเครื่องพิมพ์กูเตนเบิร์กซึ่งเป็นเครื่องพิมพ์แท่นแรกของโลก เป็นหนังสือที่ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ มากที่สุดกว่าสองพันภาษา และหนังสือกินเนสบุ๊กบันทึกว่าเป็นหนังสือที่มียอดจำหน่ายสูงที่สุดในโลกตลอดกาล¹

สำหรับในประเทศไทยนั้นการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในสมัยพระนารายณ์มหาราช โดยคณะมิชชันของนิกายคาทอลิก จากนั้นได้มีการแปลและปรับปรุงแก้ไขเรื่อยมาโดยคณะมิชชันนารีจากประเทศต่างๆ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1940 ศจ.โรเบิร์ต อาร์ แฟรงกลิน ได้ตีพิมพ์พระคัมภีร์ไทยฉบับสมบูรณ์ขึ้น² ต่อมาสมาคมพระคริสตธรรมไทย (Thailand Bible Society: TBS) ได้ปรับปรุงแก้ไขพระคัมภีร์ฉบับนี้จนแล้วเสร็จในปี ค.ศ. 1971 เรียกว่าฉบับมาตรฐาน 1971 ซึ่งยังคงใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน

หลังจากปี ค.ศ. 1971 เป็นต้นมาพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้มีการแปลเป็นฉบับที่ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่อีกหลายครั้งโดยองค์กรต่างๆ ดังนี้

- ฉบับประชานิยมในปี ค.ศ. 1984 (ปัจจุบันเลิกผลิตแล้ว) โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย
- ฉบับคิงเจมส์ในปี ค.ศ. 2006 โดยฟิลิป ไซป
- ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยในปี ค.ศ. 2007 โดยองค์การอมตธรรม (Biblica, formerly International Bible Society)

¹ สุมาลี แซ่เตีย. “พฤติกรรมกรรมการอ่านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ของคริสเตียนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552). หน้า 1-2.

² ไพรดปราน ธรรมสอน, “การศึกษาเปรียบเทียบระบบสรรพนามในงานแปลคัมภีร์ไบเบิลฉบับ 1971 และฉบับอ่านง่าย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544). หน้า 2-4.

โดยแต่ละเล่มนั้นมีแนวทางการแปลแตกต่างกัน ดังนั้นแม้เนื้อหาจะแปลจากภาษาเดิมโดยยึดต้นฉบับเดียวกันคือ Greek New Testament 4th Edition (UBS4) และ Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS)^{3,4} แต่มีการตีความและเลือกใช้คำแตกต่างกัน

ในขณะที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาอังกฤษนั้นได้รับการแปลถึงประมาณ 90 ล้านฉบับแล้ว⁵ นับได้ว่าเป็นก้าวสำคัญสำหรับวงการคริสตศาสนาในประเทศไทยที่มีการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วยแนวทางที่แตกต่างกันออกไป ความหลากหลายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อคริสเตียนและผู้สนใจในการศึกษาเปรียบเทียบพระคริสตธรรมคัมภีร์สำนวนต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในพระวจนะของพระเจ้า และมีมุมมองต่อพระวจนะนั้นรอบด้านยิ่งขึ้น จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาแนวทางการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เหล่านี้รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อแนวทางการแปลเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการแปลสืบต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงประวัติที่เกี่ยวข้องกับการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010
3. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในปัจจุบัน

3. สมมุติฐาน

การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์สำนวนต่างๆ ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010 นั้นมีแนวทางการแปลแตกต่างกันไปตามนโยบายขององค์กรผู้จัดทำ

³ องค์กรอมตธรรม, “แนะนำพระคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัย”, ใน พระคริสตธรรมคัมภีร์ไทย ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย. นานกิง: ไอบีเอส พับลิชชิง, 2550. หน้า IX.

⁴ ประณต บุษกรเรือรัตน. “ความจริงของการแปลพระคัมภีร์ไทยของสมาคมฯ” [ออนไลน์], 26 กันยายน 2553. แหล่งที่มา http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=93&Itemid=43

⁵ Wikipedia, “List of English Bible Translations.” [Online] September 26, 2010. Available: http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_English_Bible_translations

4. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยจะศึกษาข้อมูลเชิงประวัติเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์เฉพาะที่ประกอบด้วยพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ครบถ้วนเท่าที่มีหลักฐานปรากฏรวม 4 ฉบับได้แก่ ฉบับมาตรฐาน 1971 ฉบับประชานิยม ฉบับคิงเจมส์ และฉบับอมตธรรมร่วมสมัย ส่วนการศึกษาแนวทางการเปลี่ยนนั้นจะเปรียบเทียบฉบับมาตรฐาน 1971 และฉบับอมตธรรมร่วมสมัยเท่านั้น เนื่องจากเป็นสองฉบับที่ได้รับความนิยมและใช้กันแพร่หลายที่สุดในปัจจุบัน

5. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยข้อมูลเชิงเอกสารจากแหล่งข้อมูลเช่น พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับต่างๆ เอกสารแสดงนโยบายการแปลขององค์กรผู้จัดทำพระคริสตธรรมคัมภีร์ จดหมาย หนังสือ บทความวิทยานิพนธ์ ฯลฯ การวิจัยนี้ไม่ได้รวมข้อมูลภาคสนามเนื่องจากได้รับเอกสารมาจากองค์กรผู้จัดทำพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยตรง เป็นข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ ไม่จำเป็นต้องมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีก

6. ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

1. ทบทวนทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้องโดยเน้นที่การแปลพระคัมภีร์
2. ศึกษาข้อมูลเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในอดีตจนถึงปัจจุบันและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อแนวทางการแปลพระคัมภีร์ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010
3. เปรียบเทียบแนวทางการแปลของพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน 1971 และฉบับอมตธรรมร่วมสมัย
4. สรุปผลการวิจัยการแปลโดยทบทวนสมมุติฐานพร้อมให้ข้อเสนอแนะ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รวบรวมข้อมูลเชิงประวัติเกี่ยวกับการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010 ไว้เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงต่อไป
2. ได้ทราบแนวทางและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์

บทที่ 2

ทฤษฎีการแปลและงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทนี้กล่าวถึงทฤษฎีการแปล ข้อมูลเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์ ข้อมูลเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อของศาสนาคริสต์ และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการแปล

แนวทางการแปลที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้จะเป็นหลักเกณฑ์ในการแยกแยะความแตกต่างของพระคัมภีร์ฉบับต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าแต่ละฉบับนั้นมีแนวทางการแปลแตกต่างกันไปตามนโยบายขององค์กรผู้จัดทำตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.1. แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตอานา นอร์ด

ทฤษฎีของนอร์ดเป็นหนึ่งในทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาตัวบทเพื่อการแปล นักทฤษฎีการแปลชาวเยอรมันกล่าวไว้ว่า⁶ ตัวบททุกประเภทมีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารและผู้แปลจำเป็นต้องถ่ายทอดจุดประสงค์นี้ในบทแปลด้วย สถานการณ์เช่นนั้นมักมีปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการสื่อสาร ปัจจัยดังกล่าวเรียกว่า “ปัจจัยภายนอกตัวบท” นอร์ดกล่าวว่า⁷

ปัจจัยภายนอกตัวบทนั้นวิเคราะห์ก่อนจะอ่านตัวบท โดยสังเกตได้จากสถานการณ์ที่ใช้ตัวบทนั้น ในลักษณะนี้ผู้รับสารจะเริ่มมีความคาดหวังบางอย่างต่อลักษณะภายในของตัวบทดังกล่าว จากนั้นเมื่อลงมืออ่าน ผู้รับสารจึงจะเปรียบเทียบความคาดหวังของตนกับลักษณะที่แท้จริงของตัวบท ผู้รับสารจะได้รับประสบการณ์อันเป็นผลกระทบบางอย่างที่ตัวบทมีต่อผู้รับสาร

นอร์ดได้เสนอคำถามจำนวนหนึ่งไว้เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกตัวบทดังนี้⁸

- **ผู้ส่งสาร** ใครเป็นผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารเป็นผู้ผลิตตัวบทด้วยหรือไม่ (ถ้าไม่ใช่ ผู้ผลิตตัวบทคือใคร มีความสัมพันธ์อย่างไรกับผู้ส่งสาร เป็นผู้เชี่ยวชาญในตัวบทนั้นหรือไม่) มีข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับผู้ส่งสาร (อายุ สถานะทางสังคม การศึกษา ความสัมพันธ์กับ

⁶ Christiane Nord, *Text Analysis in Translation*. (New York: Rodopi, 2005). Page 41.

⁷ Ibid., 42.

⁸ Ibid., 47-82.

เนื้อหา ฯลฯ) มีลักษณะใดของผู้ส่งสารที่อนุมานได้จากสถานการณ์การสื่อสาร (สื่อ สถานที่ เวลา แรงจูงใจ หน้าที่ของตัวบท) ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้อย่างไร

- **วัตถุประสงค์** ผู้ส่งสารได้บอกวัตถุประสงค์ในการสื่อสารไว้ในตัวบทอย่างชัดเจนหรือไม่ มีวัตถุประสงค์ที่โดยทั่วไปแล้วสัมพันธ์กับประเภทของตัวบท มีวัตถุประสงค์ใดที่อนุมานได้จากสถานการณ์การสื่อสาร (ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อ สถานที่ เวลา แรงจูงใจ) ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้อย่างไร
- **ผู้รับสาร** มีข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับผู้รับสารที่อนุมานได้จากรอบตัวบท ข้อมูลของผู้ส่งสารและวัตถุประสงค์นั้นบอกอะไรได้บ้างเกี่ยวกับผู้รับสาร ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวัง ความรู้พื้นฐาน ฯลฯ ของผู้รับสารที่อนุมานได้จากสถานการณ์การสื่อสาร (สื่อ สถานที่ เวลา แรงจูงใจ หน้าที่ของตัวบท) ข้อมูลการตอบสนองของผู้รับสารจะส่งผลต่อวิธีการแปลหรือไม่ ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้อย่างไร
- **สื่อ** ตัวบทมาจากการสื่อสารโดยการพูดหรือการเขียน ใช้สื่อใดในการถ่ายทอดต่อผู้รับสาร มีข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับสื่อ นั้น มีข้อมูลใดเกี่ยวกับสื่อที่อนุมานได้จากสถานการณ์การสื่อสาร (ผู้ส่งสาร วัตถุประสงค์ แรงจูงใจ หน้าที่ของตัวบท) ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้อย่างไร
- **สถานที่** ตัวบทมีการผลิตและถ่ายทอดที่ไหน มีข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับสถานที่ที่อนุมานได้จากรอบตัวบท ข้อมูลใดเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งคาดหวังว่าผู้รับสารควรมีเป็นความรู้พื้นฐานอยู่แล้ว มีข้อมูลใดเกี่ยวกับสถานที่ที่อนุมานได้จากสถานการณ์การสื่อสาร (ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อ แรงจูงใจ) ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้อย่างไร
- **เวลา** ตัวบทมีการเขียน ตีพิมพ์ และถ่ายทอดเมื่อใด ปัจจัยรอบตัวบทบอกอะไรบ้างเรื่องเวลา ข้อมูลใดเกี่ยวกับเวลาซึ่งคาดหวังว่าผู้รับสารควรมีเป็นความรู้พื้นฐานอยู่แล้ว ข้อมูลใดเกี่ยวกับเวลาที่อนุมานได้จากสถานการณ์การสื่อสาร (ผู้ส่งสาร สื่อ ผู้รับสาร แรงจูงใจ และหน้าที่ของตัวบท) ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้อย่างไร มีปัญหาใดบ้างที่อาจเกิดจากระยะเวลาที่ห่างกันระหว่างสถานการณ์ของต้นฉบับกับฉบับแปล
- **แรงจูงใจ** ทำไมตัวบทจึงมีการเขียนและถ่ายทอด ข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับแรงจูงใจในการสื่อสารที่อนุมานได้จากรอบตัวบท ผู้รับสารต้นฉบับควรคุ้นเคยกับแรงจูงใจนี้หรือไม่ ตัวบทเขียนขึ้นเพื่อโอกาสพิเศษหรือไม่ ผู้รับสารจะอ่านหรือรับฟังตัวบทนั้น

เพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับแรงจูงใจที่อนุমানได้จาก
สถานการณ์การสื่อสาร (ผู้ส่งสาร วัตถุประสงค์ ผู้รับสาร สื่อ สถานที่ เวลา และหน้าที่
ของตัวบท) ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้ว่าอย่างไร มีปัญหาใดบ้างที่อาจเกิดจากแรงจูงใจที่
แตกต่างกันระหว่างการผลิตต้นฉบับกับฉบับแปล

- **หน้าที่ของตัวบท** ผู้ส่งสารตั้งใจให้ตัวบททำหน้าที่อะไร ปัจจัยรอบตัวบทบ่งบอก
หน้าที่ของตัวบทอย่างไร (เช่นการกำหนดประเภทของตัวบท) มีข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับ
หน้าที่ของตัวบทที่อนุমানได้จากปัจจัยภายนอกอื่นๆ (แรงจูงใจ สื่อ ผู้รับสาร
วัตถุประสงค์) มีอะไรบ่งชี้ว่าผู้รับสารอาจใช้ตัวบทในหน้าที่อื่นนอกเหนือจากที่ผู้ส่ง
สารมุ่งหวัง ข้อมูลเหล่านี้สรุปได้ว่าอย่างไร

ส่วน “ปัจจัยภายในตัวบท” นั้นเกี่ยวข้องกับตัวบทเอง รวมถึงปัจจัยที่เป็นอวัจน-
ภาษาด้วย นอร์ธอาศัยมุมมองของผู้ส่งสาร⁹ ซึ่งเป็นผู้ผลิตสารเพื่อการสื่อสารในการค้นหา
ว่าปัจจัยใดบ้างภายในตัวบทควรนำมาพิจารณาในการแปล นอร์ธเสนอคำถามสำหรับ
ศึกษาปัจจัยภายในตัวบทดังต่อไปนี้¹⁰

- **หัวข้อเรื่อง** ต้นฉบับเป็นตัวบทเดียวที่หัวข้อเดียวหรือประกอบด้วยตัวบทขนาดยาวที่
มีหลายหัวข้อ หัวข้อของตัวบท (แต่ละส่วนของตัวบทขนาดยาว) คืออะไร เป็นหัวข้อที่
เรียงลำดับความต่อเนื่องหรือไม่ หัวข้อที่ได้จากการวิเคราะห์ภายในตัวบทตรงกับ
ความคาดหวังที่ได้จากการวิเคราะห์ภายนอกตัวบทหรือไม่ หัวข้อนี้ระบุไว้ชัดเจนในตัว
บทหรือรอบตัวบทหรือไม่ หัวข้อนี้เชื่อมโยงกับบริบททางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง
หรือไม่ วัฒนธรรมปลายทางกำหนดให้หัวข้อต้องระบุไว้อย่างชัดเจนหรือไม่
- **เนื้อหา** มีปัจจัยภายนอกตัวบทระบุไว้ในตัวบทหรือไม่ ตัวบทมีเนื้อหาอะไร มีความ
แตกต่างระหว่างสถานการณ์ภายนอกกับภายในตัวบทหรือไม่ มีความไม่ต่อเนื่องใน
ตัวบทหรือไม่ จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่ การวิเคราะห์เนื้อหาโดยคำนึงถึง
ปัจจัยภายในตัวบทเหล่านี้สรุปได้ว่าอย่างไร

⁹ Ibid., 88.

¹⁰ Ibid., 93-139.

- **เนื้อหาที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ** เนื้อหาอ้างอิงถึงความจริงใดบ้าง การอ้างอิงถึงความจริงนั้นระบุไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ มีการอ้างอิงเป็นนัยถึงความจริงใดหรือไม่ มีการซ้ำความจนเวียนเย้อหรือไม่ มีข้อมูลใดที่ละจากต้นฉบับในฐานที่เข้าใจแต่ต้องระบุในฉบับแปล
- **โครงสร้าง** ตัวบทนี้เป็นอิสระหรือเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยที่ใหญ่กว่า โครงสร้างมหภาคของตัวบทระบุให้เห็นเด่นชัดหรือไม่ ตัวบทประเภทนี้มีขอบของโครงสร้างหรือไม่ ตัวบทแสดงให้เห็นการดำเนินตามหัวข้ออย่างไร
- **อวัจนภาษา** มีองค์ประกอบด้านอวัจนภาษาอะไรบ้างในตัวบท อวัจนภาษามีบทบาทอย่างไรต่อส่วนที่เป็นวัจนภาษา อวัจนภาษาสัมพันธ์กับขอบของตัวบทหรือไม่ อวัจนภาษาถูกกำหนดโดยสื่อหรือไม่ อวัจนภาษาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต้นทางหรือไม่
- **คำศัพท์** บัณฑิตภายนอกสะท้อนออกมาอย่างไรในคำศัพท์ (ภาษาถิ่น ฯลฯ) คำศัพท์ลักษณะใดในตัวบทที่แสดงให้เห็นทัศนคติของผู้ส่งสารและความใส่ใจในวัจนลีลาของผู้ส่งสาร คำศัพท์ประเภทใดปรากฏในเนื้อหา มีคำศัพท์ชนิดใดหรือรูปแบบการสร้างคำลักษณะใดปรากฏบ่อยครั้งกว่าปกติ คำศัพท์ที่ใช้เป็นวัจนลีลาระดับใด
- **โครงสร้างประโยค** ประโยคสั้นหรือยาว เชื่อมความแบบใด เป็นประโยคประเภทใด การเรียงประโยคสอดคล้องกับหลัก theme-rheme หรือไม่ มีการเน้นโครงสร้างใดแตกต่างจากการเรียงคำตามปกติหรือไม่ มีการใช้สำนวนโวหารอย่างไร (เช่น ความคู่ขนาน คำถามที่ต้องการคำตอบ วงเล็บ ฯลฯ) สำนวนโวหารเหล่านี้มีบทบาทอย่างไรในตัวบท มีลักษณะโครงสร้างใดที่กำหนดโดยผู้รับสาร ขอบของตัวบท หรือสื่อ การแปลจำเป็นต้องดัดแปลงอะไรบ้างหรือไม่
- **น้ำเสียง** บัณฑิตเรื่องน้ำเสียงปรากฏในตัวบทหรือไม่อย่างไร น้ำเสียงเป็นไปตามขอบหรือไม่ น้ำเสียงสะท้อนลักษณะของผู้ส่งสารอย่างไร เนื้อหาสามารถแบ่งตามหลักสัมพันธ์ได้หรือไม่ ลักษณะการออกเสียงบ่งบอกเจตนาอารมณ์ของผู้ส่งสารที่จะกล่าวเนื้อหาให้ชัดเจน เกร็งเครียด หรือต้องการเน้นส่วนใดหรือไม่ น้ำเสียงสอดคล้องกับโครงสร้าง theme-rheme หรือไม่ การแปลจำเป็นต้องดัดแปลงน้ำเสียงในบทแปลหรือไม่

แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ตันี้จะเป็นแนวทางการวิเคราะห์ในบทที่ 4 อย่างไรก็ตามเนื่องมาจากแนวทางนี้ใช้สำหรับตัวบททั่วไป ในขณะที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นตัวบทที่มีลักษณะพิเศษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะใช้เฉพาะปัจจัยภายนอกตัวบทเท่านั้น ส่วนปัจจัยภายในตัวบทนั้นเห็นสมควรที่จะปรับเปลี่ยนไปใช้แนวทางอื่นเพื่อให้การ วิเคราะห์ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

1.2. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับต่างๆ จัดทำโดย

Commission on Worship ของ The Lutheran Church—Missouri Synod (LCMS)

LCMS¹¹ เป็นสภาคริสตจักรนิกายลูเธอรันซึ่งก่อตั้งในปี 1847 ในสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันมีสมาชิกกว่าสองล้านคน ดำเนินการโรงเรียนศาสนศาสตร์สองแห่งรวมถึง วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอีกนับ 10 แห่ง การเลือกพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับใดฉบับหนึ่ง มาใช้จึงมีความสำคัญยิ่ง เพราะไม่เพียงนำมาอ้างอิงในที่ประชุมคริสตจักรเท่านั้น แต่ยัง ใช้ในสิ่งตีพิมพ์อื่นๆ เพื่อการสอนในโรงเรียนด้วย ดังนั้นพระคัมภีร์ฉบับแปลจึงต้องสื่อสาร อย่างถูกต้อง ตรงตามต้นฉบับ ใช้ภาษางดงาม เหมาะสำหรับการอ่านและการฟัง¹²

Commission on Worship ของ LCMS ได้เสนอการศึกษาเปรียบเทียบการแปล พระคัมภีร์ฉบับต่างๆ ผ่านประเด็นดังต่อไปนี้

- **ประเด็นด้านภาษา** เน้นอนว่าไม่มีพระคัมภีร์ฉบับใดที่แปลออกมาได้อย่างสมบูรณ์ ครอบคลุมไว้ที่ตี¹³ แต่การเลือกฉบับที่เหมาะสมที่สุดเพียงฉบับเดียวยังเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากจะทำให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนของถ้อยคำและวลีวลิตาเมื่ออ้างอิง พระวาทะของพระเจ้าทั้งในคริสตจักรและในชีวิตประจำวันเมื่อผู้เชื่อศึกษาพระคัมภีร์ ด้วยตนเอง “ความสอดคล้องกลมกลืนนี้เองส่งเสริมให้เกิดความชัดเจนและความ ชัดตรงในการระบบของการนมัสการ ในทางตรงกันข้าม ความไม่สอดคล้องและฉบับ

¹¹ The Lutheran Church—Missouri Synod, “About Us.” [Online], April 30, 2011. Available: <http://www.lcms.org/aboutus>

¹² The Commission on Worship of The Lutheran Church—Missouri Synod, “Comparative Study of Bible Translations.” [Online], April 26, 2011. Available: <http://www.cph.org/pdf/esv/011946study.pdf>

¹³ Ibid., 2.

แปลที่ไม่ดีพอจะทำให้การนมัสการเสื่อมเสีย เป็นอุปสรรคต่อการประกาศข่าวประเสริฐ และลดทอนความเชื่อของสมาชิกในคริสตจักร”¹⁴

ประเด็นด้านภาษานี้จะวิเคราะห์พระคัมภีร์ในแง่ของการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัต ภาษาโบราณ ภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะ การถอดความและความแปลกแยกในการแปล

- **ประเด็นด้านหลักข้อเชื่อ** พระวาทะของพระเจ้าเป็นบันทึกที่เปิดเผยถึงเรื่องราวของพระเยซูและเป็นแหล่งศูนย์รวมความเชื่อและชีวิตของคริสเตียน พระคัมภีร์มีฤทธิ์อำนาจทำให้คนมีปัญญาที่จะมาถึงความรอดได้โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ (2ทิโมธี 3:15) “ดังนั้นความถูกต้องแม่นยำในเชิงศาสนศาสตร์จึงมีความสำคัญสูงสุดในการแปลพระคัมภีร์ ฉบับแปลที่คลาดเคลื่อนอาจทำให้หลักข้อเชื่อในข่าวประเสริฐคลุมเครือหรือทำให้เกิดความสงสัยในพระลักษณะและพระราชกิจของพระเยซู และในที่สุดอาจส่งผลให้คนพลาดไปจากความรอดนิรันดร์”¹⁵

ประเด็นด้านหลักข้อเชื่อจะพิจารณาเรื่องของตรีเอกานุภาพ พระนามพระเจ้า ลักษณะความเชื่อ การกลับใจ การถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม การรับเป็นบุตร การทรงเลือก พระลักษณะของพระคริสต์ การดลใจและคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์ พระเจ้ากับความทุกข์ วาระสุดท้าย การทรงสร้าง ความจริงแท้ของพระคัมภีร์ และศาสนพิธี (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 3. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อของศาสนาคริสต์)

- **เนื้อหาเบ็ดเตล็ด** ประกอบด้วยพระบัญญัติสิบประการ การอวยพรของอาโรน และบทบาทของผู้หญิงในคริสตจักร ทั้งหมดนี้เป็นเนื้อหาตอนสำคัญในพระคัมภีร์ซึ่งส่งผลต่อการความเข้าใจที่มีต่อพระเจ้าและการประพฤติปฏิบัติตนในชีวิตประจำวัน
- **การเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปล** คือการใช้สำเนาต้นฉบับต่างๆ ที่หลากหลายในการแปล (ดูเรื่องสำเนาต้นฉบับเพิ่มเติมในข้อ 2. ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์)

ผู้วิจัยจะนำประเด็นเหล่านี้ไปเป็นหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัจจัยภายในตัวบทของพระคัมภีร์ฉบับต่างๆ ต่อไปในปีที่ 4

¹⁴ Ibid., 2.

¹⁵ Ibid., 2.

1.3. แนวทางการเทียบเคียงเชิงรูปแบบ (formal equivalence) การเทียบเคียงเชิงพลวัต (dynamic equivalence) และหลักการส่งผลเทียบเคียง (equivalence effect) ของยูจีน ไนดา

ในช่วงปี 1950 และ 1960 นักวิชาการพยายามจะวิเคราะห์การแปลอย่างเป็นระบบ โดยมีประเด็นสำคัญคือ ความหมายและ “ความเทียบเคียง” (equivalence)¹⁶ ผู้ที่มีผลงานโดดเด่นในช่วงนี้คือ ดร.ยูจีน ไนดาซึ่งเป็นผู้ทำงานแปลและจัดระบบการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์หลายภาษา เขาเสนอแนวทางการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและการเทียบเคียงเชิงพลวัตไว้ดังนี้¹⁷

- การเทียบเคียงเชิงรูปแบบ เน้นให้เนื้อหาในภาษาปลายทางตรงกับเนื้อหาภาษาต้นทางเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา ซึ่งหมายความว่าต้องเปรียบเทียบเนื้อหาในวัฒนธรรมปลายทางกับเนื้อหาในวัฒนธรรมต้นทางอยู่เสมอเพื่อความถูกต้องแม่นยำ แนวทางนี้เอนเอียงไปทางต้นฉบับและต้องการให้ผู้รับสารสามารถเข้าถึงภาษาและวัฒนธรรมต้นทาง มักใช้ในบริบทของการศึกษา
- การเทียบเคียงเชิงพลวัต อยู่ภายใต้หลักการส่งผลเทียบเคียง ซึ่งเน้นให้เนื้อหาภาษาปลายทางส่งผลต่อผู้รับสารในลักษณะเดียวกับที่เนื้อหาภาษาต้นทางส่งผลต่อผู้รับสารต้นฉบับ มีการปรับแต่งเนื้อหาตามไวยากรณ์และความเข้าใจของวัฒนธรรมปลายทาง โดยกฎเกณฑ์สำคัญคือ “ความเป็นธรรมชาติ” หรือมุ่งให้เทียบเคียงกับเนื้อหาภาษาต้นทางได้อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

แนวทางของไนดาจะเป็นส่วนหนึ่งในการวิเคราะห์ประเด็นด้านภาษา ซึ่งจัดอยู่ในปัจจัยภายในตัวบทตามแนวทางการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการแปลพระคัมภีร์ฉบับต่างๆ ของ LCMS ที่กล่าวถึงข้างต้น

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์

ต่อไปนี้เป็นกรสรุปภาพรวมเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์ ลักษณะเฉพาะ เนื้อหาโดยภาพรวม การแปลเป็นภาษาต่างๆ สำเนาต้นฉบับ การแบ่งบทและข้อ อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้แก่บุคคลทั่วไปที่อาจไม่รู้จักหรือไม่เคยศึกษาให้ถ่องแท้มาก่อน

¹⁶ Jeremy Munday, *Introducing Translation Studies* (London: Routledge, 2001). Page 19.

¹⁷ Eugene Nida, *Toward a Science of Translation* (Leiden: E.J. Brill, 1964). Page 159, 166.

พระคริสตธรรมคัมภีร์ประกอบด้วยพระธรรม 66 เล่ม แบ่งออกเป็นสองภาคคือพันธสัญญาเดิม 39 เล่ม เป็นเรื่องราวการสร้างโลกของพระเจ้า การเลือกชนชาติอิสราเอล และประวัติศาสตร์ของชนชาตินี้ ส่วนพันธสัญญาใหม่ 27 เล่ม เป็นเรื่องราวชีวิตของพระเยซูผู้เกิดในเชื้อสายกษัตริย์ของอิสราเอล สาวกของพระองค์รวมตัวกันเป็นคริสตจักร จากนั้นมีเจตนาหมายของคริสตจักรต่างๆ ที่ส่งถึงกัน

สำหรับพันธสัญญาเดิม¹⁸ ซึ่งเป็นส่วนแรกของพระคัมภีร์ บันทึกด้วยภาษาฮีบรูและมีส่วนน้อยเป็นภาษาอารเมค ซึ่งเป็นภาษาโบราณของยิว การแปลพันธสัญญาเดิมนั้นเริ่มขึ้นตั้งแต่ก่อนคริสตกาลและก่อนที่จะรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ โดยมีการแปลเป็นภาษากรีก (ฉบับเซฟท์ัวจันท์) ภาษาละติน (ฉบับวุลเกต) ภาษาซีเรีย (ฉบับเพซิทธา) เป็นต้น ส่วนต้นฉบับพันธสัญญาใหม่¹⁹ บันทึกด้วยภาษากรีกทั้งหมด จากนั้นมีการแปลเป็นภาษาละติน ซีเรีย อียิปต์และอื่นๆ เช่นเดียวกับพันธสัญญาเดิม

เหล่าอาลักษณ์จะคัดลอกพระคัมภีร์²⁰ โดยคัดลอกด้วยมือตามคำบอกลงบนกระดาษปาไพรัส หนังสัตว์ หรือกระดาษหนังที่มีลักษณะเป็นมันววน วัสดุเหล่านี้ไม่คงทนต่อสภาพอากาศ สำเนาเก่าแก่จึงเหลือเนื้อหาเพียงบางส่วนหรือไม่ครบถ้วน อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีการคัดลอกใหม่เป็นระยะๆ ในช่วงเวลานับพันปี จึงพบสำเนาจำนวนมากจนสามารถจัดเป็นตระกูลได้ตามความคล้ายคลึงของเนื้อหา การเลือกสำเนาต้นฉบับมาใช้จึงส่งผลต่อการแปลต่อๆ มา ทั้งยังอาจมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้สมบูรณ์มากขึ้นเมื่อมีการค้นพบสำเนาโบราณเพิ่มมากขึ้นหรือมีหลักฐานทางโบราณคดีเพิ่มมากขึ้นด้วย

หลังจากที่พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ได้รวมเป็นเล่มเดียวกันแล้วจึงมีการแบ่งเนื้อหาพระคัมภีร์²¹ โดยแบ่งเนื้อหาแต่ละพระธรรมเป็น “บท” ในศตวรรษที่ 13 บทหนึ่งจะยาวประมาณ 1-2 หน้า จากนั้นมีการแบ่งเนื้อหาแต่ละบทให้ละเอียดยิ่งขึ้นเป็น “ข้อ” ในศตวรรษที่ 16 ข้อหนึ่งยาวประมาณ 1-2 บรรทัด อาจมีมากกว่า 1 ประโยค บางประโยคอาจยาวกว่า 1 ข้อก็มี

¹⁸ โปรดปราน ธรรมสอน, 2.

¹⁹ Ibid., 3.

²⁰ Ibid., 2-4.

²¹ Wikipedia, “Chapters and verses of the Bible.” [Online] March 31, 2013. Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/Chapters_and_verses_of_the_Bible

ปัจจุบันการอ้างอิงถึงพระคัมภีร์ใช้ระบบ พระธรรม เลขบท และเลขข้อ ตัวอย่างเช่น เยเรมีย์ 37:3 หมายถึง พระธรรมเยเรมีย์ บทที่ 37 ข้อที่ 3 เป็นต้น ตารางต่อไปนี้แสดงให้เห็นชื่อพระธรรมเรียงตามลำดับ ตามด้วยจำนวนบท และจำนวนข้อของพระธรรมเล่มนั้นๆ²²

	พระธรรมในพันธสัญญาเดิม	จำนวนบท	จำนวนข้อ
1	ปฐมกาล	50	1533
2	อพยพ	40	1213
3	เลวีนิติ	27	859
4	กันดารวิถี	36	1288
5	เฉลยธรรมบัญญัติ	34	959
6	โยชูวา	24	658
7	ผู้วินิจฉัย	21	618
8	นางรูธ	4	85
9	1 ซามูเอล	31	810
10	2 ซามูเอล	24	695
11	1 พงศกษัตริย์	22	816
12	2 พงศกษัตริย์	25	719
13	1 พงศาวดาร	29	942
14	2 พงศาวดาร	36	822
15	เอสรา	10	280
16	เนหะมีย์	13	406
17	เอสเธอร์	10	167
18	โยบ	42	1070
19	สดุดี	150	2461
20	สุภาษิต	31	915
21	ปัญญาจารย์	12	222
22	เพลงโซโลมอน	8	117

²² Matt Keller, "How Many Chapters and Verses are in the Bible?" [Online], March 31, 2013. Available:

<http://www.deafmissions.com/tally/bkchptrvrs.html>

23	อิสยาห์	66	1292
24	เยเรมีย์	52	1364
25	เพลงคร่ำครวญ	5	154
26	เอเสเคียล	48	1273
27	ดาเนียล	12	357
28	โฮเซยา	14	197
29	โยเอล	3	73
30	อาโมส	9	146
31	โอบาดีห์	1	21
32	โยนาห์	4	48
33	มีคาห์	7	105
34	นาฮูม	3	47
35	ฮาบากุก	3	56
36	เศฟันยาห์	3	53
37	ฮักกัย	2	38
38	เศคาริยาห์	14	211
39	มาลาคี	4	55

	พระธรรมในพันธสัญญาใหม่	จำนวนบท	จำนวนข้อ
1	มัทธิว	28	1071
2	มาระโก	16	678
3	ลูกา	24	1151
4	ยอห์น	21	879
5	กิจการของอัครทูต	28	1007
6	โรม	16	433
7	1โครินธ์	16	437
8	2โครินธ์	13	257
9	กาลาเทีย	6	149
10	เอเฟซัส	6	155
11	ฟีลิปปี	4	104

12	โคโลสี	4	95
13	1 เธสะโลนิกา	5	89
14	2 เธสะโลนิกา	3	47
15	1 ทิโมธี	6	113
16	2 ทิโมธี	4	83
17	ทิตัส	3	46
18	ฟีเลโมน	1	25
19	ฮีบรู	13	303
20	ยากอบ	5	108
21	1 เปโตร	5	105
22	2 เปโตร	3	61
23	1 ยอห์น	5	105
24	2 ยอห์น	1	13
25	3 ยอห์น	1	15
26	ยูดา	1	25
27	วิวรณ์	22	404
รวม		1189	31103

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจบทที่ 3 และเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกตัวบทและภายในตัวบทต่อไปในบทที่ 4 ด้วย โดยเฉพาะประเด็นด้านภาษาโบราณและการเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปล

3. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อของศาสนาคริสต์

เนื่องจากหลักข้อเชื่อของศาสนาคริสต์จัดเป็นประเด็นหนึ่งในการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับต่างๆ ของ LCMS ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาและอธิบายศัพท์เหล่านี้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยไว้ ณ ที่นี้

หลักข้อเชื่อคือใจความหรือศูนย์กลางของความเชื่อในศาสนาคริสต์ เป็นสิ่งที่คริสเตียนจำเป็นต้องรู้และเข้าใจ ดังนั้นถ้อยคำที่เลือกสรรมาใช้ในการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับต่างๆ จึงควรถ่ายทอดหลักข้อเชื่อเหล่านี้ออกมาอย่างถูกต้อง สอดคล้องกันตลอดทั้งเล่ม ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดพอสังเขป

3.1. ตริเอกานูภาพ

หมายถึงสภาวะบุคคลของพระเจ้า²³ที่แตกต่างกันออกไปภายในธรรมชาติหรือแก่นแท้ของพระเจ้าผู้เป็นหนึ่งเดียว เป็นที่รู้จักกันในฐานะพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสามพระภาคนี้เป็นสามบุคคล ในทั้งสามบุคคลนี้มีความเท่าเทียมกัน และเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งในเนื้อแท้ พระดำริ และการกระทำ สรุปได้ว่าเป็นตรีเอกานูภาพในเชิงรูปแบบ ไม่ใช่ในเชิงสภาวะ คือเป็นเพียง 3 คุณสมบัติหรือ 3 สัมพันธภาพในบุคคลเดียวกัน

3.2. พระนามพระเจ้า

พระนามเฉพาะของพระเจ้าแห่งอิสราเอล²⁴ ในภาษาฮีบรูเขียนเป็นอักษรสี่ตัวโดยไม่มีสระ หากแปลตรงตัวได้คำว่า “ยหฺวห” ชาวฮีบรูที่อ่านพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูจะอ่านพระนามของพระเจ้าโดยออกเสียงคำว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” แทน ดังนั้นจึงไม่ปรากฏคำอ่านที่แน่ชัด ฉบับภาษาอังกฤษมักแปลว่า Lord, Jehovah, Yahweh

3.3. ลักษณะความเชื่อ

ความเชื่อเป็นการหันจิตใจกลับมาหาพระเจ้า²⁵ มีความหมายในแง่ของการยอมจำนนและอุทิศตน ความเชื่อมีสามด้านคือ ด้านความเข้าใจ (เชื่อตามพระคัมภีร์) ด้านความรู้สึก (ยอมรับความจริงอย่างสมบูรณ์) และด้านความสมัครใจ (เป็นผลมาจากสองด้านแรก ยอมมอบจิตใจให้พระเจ้าและยอมรับพระคริสต์)

3.4. การกลับใจ

คือการหันจิตใจออกจากความบาป²⁶ มีองค์ประกอบสองอย่างคือ การสำนึกผิดแล้วกลับใจและความเชื่อ การกลับใจครอบคลุมสามด้านคือ ด้านสติปัญญา (ยอมรับว่าบาปเป็นสิ่งผิด) ด้านอารมณ์ (เสียใจเพราะความบาปและต้องการการอภัยโทษ) และด้านเจตนา (เปลี่ยนความตั้งใจ ทำที่ และจุดประสงค์ เพื่อแสวงหาการอภัยโทษและการชำระ

²³ เอ็นรี แคลเรนซ์ ทีเชิน. ศาสนศาสตร์ระบบ. แปลโดย ชุมแสง-วรรณภา เรื่องเจริญสุข. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2548. หน้า 124-125.

²⁴ Ibid., 40.

²⁵ Ibid., 360-362.

²⁶ Ibid., 356-358, 360.

บาป) นับว่าเป็นหลักข้อเชื่อพื้นฐานที่สุด เนื่องจากเป็นเงื่อนไขของการรับความรอดจากพระเจ้า

3.5. การถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม

เป็นประเด็นต่อเนื่องจากการกลับใจ การถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมนี้เป็นพระราชกิจของพระเจ้า²⁷ ไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ทำได้ด้วยตนเอง กล่าวคือพระเจ้าทรงประกาศว่าผู้ที่เชื่อวางใจในพระคริสต์เป็นผู้ชอบธรรม ได้รับการอภัยโทษจากบาปและได้กลับคืนดีกับพระเจ้า กลับสู่สภาพที่พระเจ้าทรงโปรดปราน โดยถือเอาสภาพความชอบธรรมของพระคริสต์เป็นของตน

3.6. การรับเป็นบุตร

เป็นการเปลี่ยนฐานะของผู้ที่เชื่อในพระคริสต์²⁸ ปลดปล่อยให้พ้นจากกฎของธรรมบัญญัติ ผู้เชื่อไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมอีกต่อไป แต่มีอิสระเสรีภาพที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เปรียบเสมือนบุตรต่อบิดาของตน

3.7. การทรงเลือก

เป็นผลที่เกิดจากการไถ่บาปของพระคริสต์²⁹ นับว่าเกิดขึ้นหลักจากพระเจ้าทรงกำหนดแผนการไถ่บาปแล้ว พระองค์ได้ทรงกำหนดผู้ที่ทรงเลือกไว้ คือกำหนดพระคริสต์ไว้ด้วยพระองค์ตามชอบพระทัย เพื่อคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงล่วงรู้ว่าจะได้รับความรอด นอกจากนี้การทรงเลือกยังเกี่ยวกับชนชาติหนึ่งหรือบุคคลบางคนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษ และเกี่ยวข้องกับทูตสวรรค์ที่ไม่ได้ตกลงในความบาป

3.8. พระลักษณะของพระคริสต์

ในภาษากรีก “(พระ)คริสต์” เป็นตำแหน่ง มีความหมายว่า “ผู้ที่ทรงเจิมตั้งไว้” ตรงกับคำภาษาฮีบรูว่า “(พระ)เมสสิยาห์” พระองค์ต้องประสูติจากสตรีเพศ³⁰ ทรงเป็นทั้งมนุษย์และพระเจ้าเพื่อจะได้ทรงเป็นคนกลางระหว่างมนุษย์และพระเจ้า นำมนุษย์ให้คืนดี

²⁷ Ibid., 365-362.

²⁸ Ibid., 378-379.

²⁹ Ibid., 342-343.

³⁰ Ibid., 273.

กับพระเจ้า การประสูติในสภาพมนุษย์เท่านั้นที่จะทำให้แผนการไถ่บาปของมนุษย์สำเร็จได้

3.9. การดลใจและคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์

พระเยซูทรงรับสภาพมนุษย์เพื่อยืนยันถึงพระสัญญามากมาย³¹ที่พระเจ้าได้กระทำต่ออัครบิดรและเพื่อแสดงพระเมตตาต่อชาวต่างชาติ พระสัญญานี้เริ่มตั้งแต่ปฐมกาล 3:15 ต่อเนื่องไปจนตลอดพันธสัญญาเดิมว่าพระเจ้าจะทรงส่งพระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลก โดยพระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อเป็นพระเจ้าผู้ช่วยมนุษย์ให้พ้นบาปและเสด็จมาในฐานะกษัตริย์เหนืออาณาจักรของพระองค์

3.10. พระเจ้ากับความทุกข์

ความชั่วร้ายต่างๆ นั้นมีสองชนิด³²คือด้านวัตถุ เช่นอุทกภัย แผ่นดินไหว ภัยแล้ง และอื่นๆ ซึ่งกล่าวได้ว่าสิ่งเลวร้ายหรือเหตุการณ์เลวร้ายเหล่านี้มาจากพระเจ้า ส่วนอีกด้านหนึ่งคือด้านศีลธรรมหรือบาป คือการไม่ปฏิบัติตามหรือละเมิดกฎเกณฑ์ของพระเจ้า นำมาซึ่งการลงโทษและความตาย พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีบาป แต่ก็ทรงเตรียมหนทางการไถ่บาปโดยทางพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคน

3.11. วาระสุดท้าย

หมายถึงช่วงสุดท้ายของประวัติศาสตร์³³ อันเป็นช่วงวาระสุดท้ายของชาตาน จะมีการพิพากษาครั้งสุดท้ายสำหรับทุกคน พระคริสต์จะทรงมอบแผ่นดินให้กับพระบิดา จะมีการสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่ แผ่นดินโลกใหม่ และเยรูซาเล็มใหม่

3.12. การทรงสร้าง

คือพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามพระภาค³⁴ที่ทรงกระทำอย่างอิสระเสรี ปราศจากวัตถุหรือปัจจัยใดๆ เป็นการบันดาลสิ่งทั้งปวงให้เกิดขึ้นอย่างฉับพลันที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่มองเห็นหรือมองไม่เห็นก็ตาม การทรงสร้างนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่ปฐมกาลเพื่อถวายพระสิริแด่พระเจ้าเอง

³¹ Ibid., 280-281.

³² Ibid., 144, 231.

³³ Ibid., 514-516.

³⁴ Ibid., 152.

3.13. ความจริงแท้ของพระคัมภีร์

พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวเหนือชีวิตของผู้เขียนพระธรรมทั้ง 66 เล่มของพระคัมภีร์³⁵ ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์จึงมาจากการดลใจของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระธรรมเล่มต่างๆ มีความจริงแท้ น่าเชื่อถือ และมีมาตรฐาน จัดว่าเป็นของบริสุทธิ์และ ไม่มีการปลอมแปลงใดๆ สามารถพิสูจน์ได้ ไม่มีข้อผิดพลาด และให้ความกระจ่างแจ้ง

3.14. ศาสนพิธี

คือพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ที่มีความสำคัญสำหรับคริสเตียน³⁶ สำหรับโปรเตสแตนต์มี 2 พิธีที่ปฏิบัติกันคือ พิธีศีลล้างบาปและพิธีศีลมหาสนิท ส่วนคาทอลิกยังมีอีก 5 พิธีคือ พิธีบวช พิธียืนยันความเชื่อ พิธีสมรส พิธีล้างบาปก่อนตาย และพิธีชดใช้บาป พิธีกรรมเหล่านี้ เสริมพระคุณในแง่ของการทบทวนและการระลึกถึงพระคุณที่พระคริสต์ส่งกระทำให้แก่ผู้เชื่อ

หลักข้อเชื่อต่างๆ นี้จะเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของ ฉบับแปลต่างๆ ต่อไปในปีที่ 4 โดยจัดอยู่ในประเด็นด้านหลักข้อเชื่อตามการศึกษาของ LCMS

4. งานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

The history of the translation of the first Siamese Bible โดย Harald Krahl³⁷ เป็นงานวิจัยนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาประวัติศาสตร์การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในประเทศไทย ว่าเริ่มต้นอย่างไร โดยใครบ้าง และเกิดปัญหาด้านภาษาศาสตร์อย่างไร โดยเริ่มตั้งแต่กลุ่มคาทอลิกในช่วงปี ค.ศ. 1700 เป็นต้นมา ตามด้วยกลุ่มบุคคลจากคณะนิกายต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทย มุมมองและวิธีการแปลของคนเหล่านี้ รวมไปถึงการตีพิมพ์และเผยแพร่ฉบับแปลด้วย จนกระทั่งพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ตีพิมพ์เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1896 สุดท้ายผู้วิจัยสรุปปัญหาด้านภาษาศาสตร์ 3 ข้อคือ พระนามพระเจ้า การใช้ราชาศัพท์ และการใช้ชื่อเฉพาะ นอกจากนี้ยังเสนอแนะว่า การศึกษาวิจัยต่อไปในภายหน้าควรมุ่งเน้นประเด็นเรื่องการแปล รวมถึงผลการปรับปรุงแก้ไขและฉบับแปลใหม่ๆ ของพระคัมภีร์ภาษาไทย

³⁵ Ibid., 74, 89, 90.

³⁶ Ibid., 421.

³⁷ Harald Krahl, "The history of the translation of the first Siamese Bible," (Ph.D. dissertation, Columbia Biblical Seminary and Graduate School of Missions, 2005).

พระคัมภีร์ฉบับใหม่ที่สุดที่อ้างถึงในงานวิจัยของ Krahl คือพันธสัญญาใหม่ 2002 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับการแปลพระคัมภีร์ฉบับใหม่นั้นซึ่งจัดทำโดยองค์กรอื่นๆ ดังนั้นนอกจากงานวิจัยนี้จะมีการอ้างอิงถึง Krahl ในบทที่ 3 แล้ว ยังมีการต่อยอดในการศึกษาประวัติศาสตร์การแปลพระคัมภีร์หลังจากนั้น ไม่ว่าจะเป็นการแปลโดยองค์การอมตธรรมหรือฟิลิป โป๊ป ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมข้อมูลให้เห็นภาพการแปลพระคัมภีร์ภาษาไทยที่เป็นปัจจุบันมากขึ้น

บทที่ 3

ประวัติและแนวทางการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในประเทศไทย

1. ประวัติศาสตร์การแปลพระคัมภีร์ในประเทศไทย

การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นภาษาไทยเกิดขึ้นครั้งแรกในรัชสมัยพระนารายณ์มหาราชผู้ทรงครองราชย์ในปี พ.ศ. 2199–2231 (หรือ ค.ศ. 1656–1688) สมัยอยุธยาตอนปลาย มีชชันนารีนิกายคาทอลิกชาวโปรตุเกส อิตาลี และสเปนทยอยเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1662 และได้แปลเนื้อหาพระคริสตธรรมคัมภีร์บางส่วนจากภาษาละตินเป็นภาษาไทยเพื่อใช้ในโบสถ์แต่ไม่เคยตีพิมพ์ เนื่องจากปรากฏหลักฐานว่ามีพระธรรมบทหรือสองฉบับซึ่งแปลแตกต่างกัน จึงเชื่อว่ามิชชันนารีกลุ่มนี้ได้แปลพระคริสตธรรมคัมภีร์มากกว่าหนึ่งฉบับในช่วงเวลาดังกล่าว³⁸ อย่างไรก็ตามเอกสารเหล่านี้สูญหายและถูกทำลายไปในช่วงที่กรุงศรีอยุธยาพ่ายแพ้ต่อพม่าหรือการเสียกรุงครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1767 นอกจากนี้บางส่วนยังจมหายไปกับเรือที่อัปปางขณะนำเอกสารเหล่านี้ไปยังประเทศฝรั่งเศสเพื่อเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์³⁹ ปัจจุบันเล่มเดียวที่ยังมีต้นฉบับหลงเหลืออยู่คือหนังสือประวัติของพระเยซูซึ่งสรุปมาจากพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม เขียนบนกระดาษสา ชื่อว่า “พระพุทธานุชา”⁴⁰

หลังจากนั้น ค.ศ. 1818–1820 ที่กรุงย่างกุ้ง ประเทศพม่า มีชชันนารีนิกายโปรเตสแตนต์ชาวอเมริกัน แอนนา จัดสันภรรยาของอาโดนิรัม จัดสัน ได้ศึกษาภาษาไทยจากคนไทยที่ตกเป็นเชลยในมะละแหม่งทั้งเพื่อประกาศข่าวประเสริฐและแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระธรรมเล่มแรกที่แปลคือพระธรรมมัทธิว เป็นการแปลแบบถอดความหรือ Paraphrase⁴¹ ซึ่งน่าจะใกล้เคียงกับการแปลเก็บความของนิวมาร์ก คือเน้นที่การถ่ายทอดเนื้อหาสาระโดยไม่เคร่งครัดกับโครงสร้างภาษาต้นฉบับ ปัจจุบันฉบับแปลนี้สูญหายไปแล้ว แต่มีหลักฐานว่าได้รับการตีพิมพ์ที่เมืองเซลัมเปอร์ แคว้นเบงกอล ประเทศอินเดียใน ค.ศ. 1819

³⁸ J.T. Jones, *The New Testament* (Bangkok: Union Press, 1850). Page III.

³⁹ วันดี จันดาวงศ์, “ประวัติศาสตร์การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน, 2530). หน้า 24.

⁴⁰ สมาคมพระคริสตธรรมไทย, *อนุสรณ์ 150 ปี การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นภาษาไทย ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย* (กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2531). หน้า 26.

⁴¹ Jones, iv. วันดี จันดาวงศ์, 24.

ภายหลังศาสนาจารย์โรเบิร์ต เบิร์นได้ซื้อเครื่องพิมพ์และตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยที่ใช้ในครั้งนี้นี้และนำมาย้ง
สิงคโปร์⁴²

ในช่วงค.ศ. 1828–1832 ศาสนาจารย์คาร์ล กุทสลาฟ ชาวเยอรมัน และศาสนาจารย์เจคอบ
ทอมลิน ชาวอังกฤษมาอาศัยอยู่กับกงสุลโปรตุเกสที่กรุงเทพฯ โดยมีเป้าหมายที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่
คนจีน เพียงหกเดือนแรกทั้งสองได้แปลพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มและพระธรรมโรมจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย
โดยมีชาวจีนที่มีความรู้ภาษาไทยเป็นผู้ช่วย ปี ค.ศ. 1834 พระธรรมลูกาได้ตีพิมพ์ครั้งแรกที่สิงคโปร์โดยใช้
เครื่องพิมพ์ที่เบิร์นนำมาจากอินเดีย⁴³ กุทสลาฟและภรรยาได้ทำงานแปลต่อมาจนครบทั้งพันธสัญญาใหม่
และพันธสัญญาเดิม⁴⁴ แต่เนื่องจากเป็นภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องนักและมีข้อกังขาในเรื่องคุณภาพของงาน จึง
ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ตีพิมพ์⁴⁵

ขณะที่งานกำลังรุดหน้าไปในปี ค.ศ. 1829 กุทสลาฟและทอมลินขอให้คริสตจักรในสหรัฐฯ ส่ง
มิชชันนารีมาช่วย ศาสนาจารย์จอห์น โจนส์ จากคณะมิชชันแบปติสต์อเมริกัน (American Baptist
Mission) ซึ่งเป็นมิชชันนารีทำงานร่วมกับจัดสันที่มะละแหม่ง ประเทศพม่าตั้งแต่ ค.ศ. 1831 ได้ตอบรับคำ
ขอร้องและเดินทางมาถึงกรุงเทพฯ พร้อมภรรยาในปี ค.ศ. 1833 แม้จะเป็นไปได้ว่าโจนส์ใช้ฉบับแปลของ
มิชชันนารีคาทอลิกของจัดสันและกุทสลาฟเป็นพื้นฐานในงานแปลของตนเอง⁴⁶ แต่โจนส์ระบุชัดเจนว่าเขา
แปลพันธสัญญาใหม่จากภาษากรีก (Textus Receptus)⁴⁷ ใน ค.ศ. 1835 เขานำพระธรรมมัทธิวนับแปล
ไปพิมพ์ที่สิงคโปร์ และในปีนั้นนายแพทย์แดน แบรดลีย์หรือที่เรียกกันว่าหมอบรัดเลย์ได้นำเครื่องพิมพ์นี้มา
กรุงเทพฯ กลายเป็นเครื่องพิมพ์เครื่องแรกของประเทศไทยในที่สุด

แม้ว่าแบรดลีย์จะไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่ถือว่ามีบทบาท
มากในการพิมพ์และเผยแพร่เอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง เขาได้สรุปเรื่องราวในพระคัมภีร์และเพิ่มเติมการ
ตีความของตนเองเข้าไปเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเบื้องหลังและแนวคิดด้านจิตวิญญาณ ผลงานชิ้นแรกๆ ของเขา

⁴² Kenneth E. Wells, *History of Protestant Work in Thailand* (Bangkok: Church of Christ in Thailand, 1958).

Page 5.

⁴³ Wells, 6.

⁴⁴ Jones, iv.

⁴⁵ Harald Krahl, "The history of the translation of the first Siamese Bible," (Ph.D. dissertation, Columbia Biblical
Seminary and Graduate School of Missions, 2005). Page 26.

⁴⁶ Wells, 17. Krahl, 39.

⁴⁷ Jones, v.

คือประวัติพระเยซู นอกจากนี้ยังมีเรื่องเกี่ยวกับการอัศจรรย์ การพิพากษา การทรงสร้าง เป็นต้น แม้ว่าแนวคิดของแบรดลีย์ในเรื่องนี้จะขัดแย้งกับมิชชันนารีรุ่นหลังซึ่งต้องการให้ตีพิมพ์เฉพาะพระคัมภีร์ที่แปลแบบตรงตัวเท่านั้น คือให้แปลคำต่อคำและโครงสร้างของภาษาเดิมไว้ แต่ผลงานของเขาโดยเฉพาะบทบรรยายประวัติศาสตร์ในพันธสัญญาเดิมที่ทำได้เจ็ดหรือแปดเล่มได้กลายเป็นพื้นฐานสำคัญในการแปลพันธสัญญาเดิมต่อไป⁴⁸

ขณะเดียวกันโจนส์ได้รับความช่วยเหลือจากศาสตราจารย์ชาร์ลส์ โรบินสันและศาสตราจารย์เจสซี แคลเวลล์ในการแปลและตรวจแก้พันธสัญญาใหม่ทั้งหมดเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1842 และได้ตีพิมพ์รวมเล่มในปี ค.ศ. 1843 โดยความช่วยเหลือของสมาคมพระคริสตธรรมอเมริกา และถือว่าเป็นพันธสัญญาใหม่เล่มแรกของไทย⁴⁹ ภายหลังจากการตรวจแก้พันธสัญญาใหม่เป็นครั้งแรกและตีพิมพ์พร้อมบทนำของโจนส์ที่โรงพิมพ์ยูเนียน เพรส กรุงเทพฯ ค.ศ. 1850 แม้จะเกิดเหตุเพลิงไหม้ครั้งใหญ่ในปีถัดมา ทำลายทรัพย์สินของคณะมิชชันนารีที่อาศัยอยู่ที่อยู่อาศัย แทนพิมพ์ และหนังสือต่างๆ แต่ต้นฉบับยังคงหลงเหลืออยู่และปัจจุบันได้รับการแปลงเป็นหนังสือดิจิทัลแล้ว โดยสามารถดาวน์โหลดได้จาก Google Books⁵⁰

โจนส์เป็นผู้เดียวที่กล่าวถึงงานแปลของตน เนื่องจากเขาถูกกล่าวหาว่าแปลไม่ตรงตามต้นฉบับ⁵¹ ในบทนำของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ฉบับปี ค.ศ. 1850 โจนส์ได้กล่าวถึงแนวทางการแปลที่เขาใช้ในการทำงานดังนี้

สำหรับหลักการต่างๆ ซึ่งใช้เป็นพื้นฐานในการแปลนั้น หลักเบื้องต้นที่สำคัญคือ ผู้แปลควรคงไว้ซึ่งความหมายของผู้เขียนเท่าที่ความสามารถของเขาและสำนวนและบริบทจะเอื้ออำนวย... กล่าวได้ว่าความพยายามที่จะถ่ายทอดความหมายทำให้ผู้แปลกลายเป็นผู้อธิบาย นี่เป็นความจริง ผู้แปลต้องทำเช่นนี้หากเขาจะทำงานให้ดี... ในบางกรณีการแปลตามตัวอักษรจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งสามารถถ่ายทอดความหมาย

⁴⁸ Krahl, 64.

⁴⁹ สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน, “พระคัมภีร์มาถึงเราได้อย่างไร” [ออนไลน์], 30 ธันวาคม 2553. แหล่งที่มา http://www.theology.ac.th/bit/index.php?option=com_content&task=view&id=453&Itemid=2

⁵⁰ Available:

<http://books.google.co.th/books?id=AgYLAQAQAAJ&dq=jones%20new%20testament%201850&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>

⁵¹ Krahl, 36.

ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งในกรณีดังกล่าวก็ควรแปลตามตัวอักษร แต่ในทุกกรณีต้อง
ทำให้ฉบับแปลเข้าใจได้ มิฉะนั้นแล้วจะเป็นการลงแรงโดยเปล่าประโยชน์

โจนส์เน้นว่างานแปลจะต้องอ่านรู้เรื่อง ถ่ายทอดความหมายได้ครบถ้วนในภาษาปลายทาง⁵² ใน
บทนำของพระคัมภีร์ฉบับนี้ โจนส์ยังได้กล่าวถึงพันธสัญญาเดิมที่เขาแปลไว้ด้วย⁵³ ซึ่งน่าจะหมายถึงผลงาน
ที่ได้ทำร่วมกับแบรดลีย์ หลังจากแปลพันธสัญญาใหม่เสร็จ โจนส์หันมาแปลพันธสัญญาเดิมต่อทันที
หลักฐานปรากฏว่าเขาแปลพระธรรมปฐมกาลและอพยพภายในเวลาประมาณสามปี แล้วเสียชีวิตในปี
ค.ศ. 1851⁵⁴ เรียกได้ว่าการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นผลงานทั้งชีวิตของเขา

หลังจากนั้นการแก้ไขพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาให้ถูกต้องก็ดำเนินต่อมา มิซซันนารีชาวอเมริกัน
คณะเพรสไบทีเรียน ศาสนาจารย์สตีเฟน แมตตูน กับนายแพทย์แซมมวล เฮาส์มากรุงเทพฯ ใน ค.ศ. 1847
สิบห้าปีต่อมาแมตตูนได้ตรวจแก้และตีพิมพ์พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มและพระธรรมกิจการของอัครทูตรวมกัน
เล่มหนึ่ง จดหมายฝากของยอห์นอีกเล่มหนึ่ง นอกจากนี้ยังตรวจแก้พระธรรมโรมในปีเดียวกันพร้อมจะ
นำไปตีพิมพ์ได้ แมตตูนแปลพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดในปี ค.ศ. 1865 พระคัมภีร์ฉบับนี้ตีพิมพ์และใช้กันใน
คริสตจักรเป็นเวลาหลายปี⁵⁵ นอกจากนี้แมตตูนยังเป็นคนแรกและคนเดียวที่กล่าวว่าคนไทยได้มีส่วนเกี่ยว
ข้องในงานแปลด้วยแม้จะไม่ได้ระบุชื่อไว้ก็ตาม⁵⁶

หลังจากแมตตูนเดินทางกลับสหรัฐอเมริกา งานด้านการแปลตกเป็นของศาสนาจารย์โนอาห์ แมค-
โดนัลด์และศาสนาจารย์เอส จี แมคฟาร์แลนด์ ซึ่งมาประเทศไทยด้วยเรือลำเดียวกันในปี ค.ศ. 1860⁵⁷
นอกจากนี้ยังมีกรกล่าวถึงแซมมวล จอร์จและจอห์น คัลเบิร์ตสันรวมทั้งเจมส์ แวนไดค์ ซึ่งเดินทางมา
ประเทศไทยในช่วงปี ค.ศ. 1862–1871 แม้ในช่วงนี้จะระบุได้ยากว่าใครเป็นผู้แปลพระธรรมใด เมื่อไร แต่

⁵² Krahl, 36.

⁵³ Jones, iv-v.

⁵⁴ Krahl, 64.

⁵⁵ Marry L. Mattoon, "Sketch of the Life of Rev. Stephen Mattoon D.D." [Online], January 8, 2011. Available:
<http://cdm15170.contentdm.oclc.org/u?p15170coll6.13>

⁵⁶ Krahl, 58.

⁵⁷ Wells, 29.

มิชชันนารีกลุ่มเดียวที่ยังทำงานแปลอยู่คือเพรสไบทีเรียน⁵⁸ ซึ่งนอกจากจะแปลพันธสัญญาเดิมแล้วยังตรวจแก้พันธสัญญาใหม่ด้วย

แม้ว่าในขณะนั้นการแปลจะก้าวหน้าไปมากแล้ว แต่ประเทศไทยยังไม่มีพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน ดังนั้นจึงมีการจัดตั้งคณะกรรมการการแปลขึ้นประกอบด้วยแมคโดนัลด์ แวนไดค์ และคัลเบิร์ตสัน โดยตกลงกันว่าแต่ละคนจะช่วยกันตรวจแก้แล้วส่งให้อีกสองคนอนุมัติ อย่างไรก็ตามคัลเบิร์ตสันจากประเทศไทยไปในปี ค.ศ. 1881 จากนั้นในปี ค.ศ. 1883 พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ฉบับมาตรฐานก็เสร็จสมบูรณ์ แมคโดนัลด์และแวนไดค์แปลพันธสัญญาเดิมต่อไปจนเสร็จสิ้นในปี ค.ศ. 1886 บางพระธรรมไม่มีบันทึกใดๆ กล่าวถึงการแปลเลย แต่คาดว่าพระธรรมสุภาสิตเป็นเล่มสุดท้ายที่แปล นอกจากนี้พระธรรมอิสยาห์ เยเรมีย์ และบทเพลงคร่ำครวญยังระบุว่าแปลจากภาษาอังกฤษ ไม่ใช่ภาษาฮีบรูเหมือนเล่มอื่นๆ พระธรรมสามเล่มนี้แปลครั้งแรกโดยแบรดลีย์ แล้วแมคโดนัลด์หรือแวนไดค์หรือผู้อื่นที่ไม่ได้ระบุชื่อได้นำมาใช้เป็นทางลัดในการแปล อาจสรุปได้ว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาไทยนั้นเสร็จสมบูรณ์ก่อนที่ทั้งสองจะจากประเทศไทยไปและเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1886⁵⁹

สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกาเริ่มเข้ามามีบทบาทด้านการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในประเทศไทยตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1830 และได้ตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทยอย่างเป็นทางการใน ค.ศ. 1896 เพื่อช่วยเหลือด้านการพิมพ์พระคัมภีร์ ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นสมาคมพระคริสตธรรมไทยในปี ค.ศ. 1978 โดยมีศาสตราจารย์ดร.จอห์น คาร์ริงตัน เป็นเลขาธิการคนแรก ปี ค.ศ. 1896 มีการจัดพิมพ์พระคริสตธรรมคัมภีร์รวมเล่มสำเร็จเป็นครั้งแรก⁶⁰ จัดเนื้อหาเป็นคอลัมน์เดียว ได้รับการแก้ไขใหม่โดยคาร์ริงตัน⁶¹ นอกจากนี้ยังมีพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่และพระคริสตธรรมคัมภีร์ตอนต่างๆ ทั้งภาษาไทย ลาว และเขมรตีพิมพ์ในช่วงนี้เช่นกัน⁶²

นับตั้งแต่นั้นการตรวจแก้พระคริสตธรรมคัมภีร์เกิดขึ้นหลายครั้ง แม้จะไม่มีหลักฐานชัดเจนนัก ปี ค.ศ. 1920 เป็นครั้งแรกที่มีการตั้งคณะกรรมการแก้ไขคำแปลอย่างเป็นทางการประกอบด้วยศาสตราจารย์

⁵⁸ Krahl, 65-68, 71.

⁵⁹ Ibid., 76.

⁶⁰ Wells, 195.

⁶¹ สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2531, 30.

⁶² วิกิพีเดีย, “สมาคมพระคริสตธรรมไทย” [ออนไลน์], 8 มกราคม 2553. แหล่งที่มา <http://th.wikipedia.org/wiki/สมาคมพระคริสตธรรมไทย>

พอล เอคิน อาจารย์เปลื้อง สุทธิคำ อาจารย์ทองสุข มังกรพันธ์ อาจารย์เจริญ สกุลกัน อาจารย์เจริญ วิชัย และอาจารย์สุข พงศ์น้อย และได้แก้ไขพระคัมภีร์โดยยึดพระคริสตธรรมคัมภีร์คิงเจมส์ฉบับภาษาอังกฤษ (King James Version: KJV) เป็นหลัก และจัดพิมพ์ที่กรุงเทพฯโดยสมาคมพระคริสตธรรมอเมริกาในช่วง ค.ศ. 1926–1930⁶³

เมื่อคณะกรรมการชุดนี้แก้ไขภาคพันธสัญญาเดิมของคางรีตันเรียบร้อยแล้ว ศาสนาจารย์โรเบิร์ต แพรงกลินจึงนำไปรวมกับภาคพันธสัญญาใหม่ที่พิมพ์ในปี ค.ศ. 1930 และได้ตีพิมพ์พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1940 เรียกว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ 1940⁶⁴

การแก้ไขพระคริสตธรรมคัมภีร์ครั้งต่อมาเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1954 ขณะที่ศาสนาจารย์ปีเตอร์ โวก เป็นเลขาธิการของสมาคมพระคริสตธรรมไทย⁶⁵ มีการตั้งคณะกรรมการแปลและตรวจทานต้นฉบับพระคัมภีร์อีกครั้งหนึ่ง ประกอบด้วยศาสนาจารย์โรเบิร์ต เกรทเทอร์ ศาสนาจารย์ฟรานซิส ซีลี ศาสนาจารย์ วิลเลียม ทอมป์สัน และอาจารย์ศรัณย์ ชัยรัตน์ เป็นผู้ร่างคำแปลใหม่ นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือจากดร. ยูจีน ไนดาจากสมาคมพระคริสตธรรมอเมริกาด้วย การแก้ไขครั้งนี้เป็นความร่วมมือระหว่าง โปรเตสแตนต์กับคาทอลิก ใช้เวลานานหลายปีเนื่องจากต้องการให้ถูกต้องตามต้นฉบับที่สุด มีการตกลงกันในเรื่องชื่อเฉพาะและศัพท์ทางศาสนศาสตร์ให้ใช้ตรงกัน เปรียบเทียบต้นฉบับยกร่างพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมกับต้นฉบับภาษาฮีบรู และภาคพันธสัญญาใหม่กับต้นฉบับภาษากรีก⁶⁶ นอกจากนี้ยังมีการตรวจทานเพื่อขัดเกลารากภาษาให้ทันสมัยด้วย พระคัมภีร์เล่มนี้ได้ทยอยพิมพ์แยกเป็นเล่มๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1957 ก่อนที่ฉบับสมบูรณ์เสร็จสิ้นในปี ค.ศ. 1971 เรียกว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ 1971

ในระหว่างนั้นทั้งโปรเตสแตนต์และคาทอลิกยังได้ร่วมมือกันแปลพระคัมภีร์อีกสำนวนหนึ่งโดยใช้หลักการแปลแบบถอดความ ไม่ได้รักษาโครงสร้างประโยคหรือคำตามต้นฉบับ เน้นภาษาที่เข้าใจง่าย และยึดพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับ Good News Bible (GNB) เป็นพื้นฐานในการแปล ผู้ร่างคำแปลหลักคือคุณจิตบรรจง พิมพ์รัตน์และดร. โฮวาร์ด แอสตัน ภาคพันธสัญญาใหม่แปลแล้วเสร็จในปี ค.ศ. 1977

⁶³ สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2531, 30. และ สมาคมพระคริสตธรรมไทย, “การแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทย”

[ออนไลน์], 25 สิงหาคม 2553. แหล่งที่มา

http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=77&Itemid=43

⁶⁴ สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2553, .

⁶⁵ Wells, 196.

⁶⁶ สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์, 2553.

และภาคพันธสัญญาเดิมในปี ค.ศ. 1983 จากนั้นได้ตีพิมพ์รวมเล่มในปี ค.ศ. 1984 เรียกว่า พระวจนะสำหรับยุคใหม่หรือฉบับประชานิยม⁶⁷ พระคัมภีร์ฉบับนี้โดดเด่นด้วยการแปลกวีนิพนธ์ภาษาเดิมเป็นกลอนแปลภาษาไทย ปัจจุบันพระคัมภีร์ฉบับนี้เลิกผลิตไปแล้ว แต่หาอ่านได้ในห้องสมุดต่างๆ เช่น ศูนย์วิทยุ-ทรัพยากร (หอสมุดกลาง) ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

เนื่องจากภาษามีการเปลี่ยนแปลง สมาคมพระคริสตธรรมไทยจึงจัดให้มีการตรวจแก้พระคริสตธรรมคัมภีร์อีกครั้งในปี ค.ศ. 1997 คณะกรรมการยกทรงครั้งนี้ประกอบด้วย ศาสนาจารย์โรเบิร์ต คอลลินส์ ศาสนาจารย์ดร.เสรี หล่อกลิ่นภัย ดร.วรรณภา เรืองเจริญสุข อาจารย์พัชรินทร์ ชัชมนมาศ อาจารย์ทองหล่อ วงศ์กำชัย และอาจารย์ปัญญา ไชยชาญ ซึ่งเป็นคนอาจารย์ที่มีความรู้ในภาษาเดิมทั้งฮีบรูและกรีก การแก้ไขยังผ่านคณะกรรมการตรวจสอบ นักสัทภาษา รวมถึงที่ปรึกษาจากคริสตจักรต่างๆด้วย⁶⁸ พันธสัญญาใหม่เสร็จสิ้นและตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2002 ตามด้วยเบญจบรรณในปี ค.ศ. 2006 พระธรรมสุภาษิตในปี ค.ศ. 2007 และพระธรรมสดุดีในปี ค.ศ. 2008 โดยพันธสัญญาเดิมทั้งหมดแล้วเสร็จและตีพิมพ์รวมกับพันธสัญญาใหม่เป็นฉบับสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 2011

ในระหว่างนี้พระคริสตธรรมคัมภีร์ยังได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดยองค์กรอื่น คือองค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต สาขาของ International Bible Society ที่สหรัฐอเมริกาซึ่งได้เข้ามาดำเนินงานในประเทศไทยตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ. 1972 ภายใต้กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ คณะ Christian and Missionary Alliance (CMA) องค์การอมตธรรมได้เริ่มจากการแปลฉบับ “อมตธรรมเพื่อชีวิต” (Thai Living Bible) เป็นภาษาค่อนข้างเข้าใจง่าย มุ่งเน้นเพื่อใช้ในการเผยแพร่ศาสนาแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งนับตั้งแต่เริ่มตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1977 ได้รับการเผยแพร่ผ่านหน่วยงานต่างๆ กว่าหนึ่งล้านเล่ม⁶⁹

ต่อมาองค์การอมตธรรมยังได้แปลฉบับ “อมตธรรมร่วมสมัย” (Thai New Contemporary Version หรือ TNCV) ออกมาในปี ค.ศ. 2007 โดยใช้แนวทางการแปลเดียวกันกับพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับ New International Version (NIV) ซึ่งเป็นฉบับภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดฉบับหนึ่ง⁷⁰ และเป็น

⁶⁷ สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2553

⁶⁸ ประณต บุษกรเรื่องรัตน์, ความจริงของการแปลพระคัมภีร์ไทยของสมาคมฯ [ออนไลน์], 26 กันยายน 2553. แหล่งที่มา http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=93&Itemid=43

⁶⁹ องค์การอมตธรรม, พระวจนะเปลี่ยนชีวิต (กรุงเทพฯ: ธรรมดา เพรส, 2553). หน้า 5.

⁷⁰ Wikipedia, “New International Version.” [Online], January 7, 2012. Available: http://en.wikipedia.org/wiki/New_International_Version

ลิขสิทธิ์ขององค์การอมตธรรมด้วย คณะผู้แปลได้ศึกษาเปรียบเทียบต้นฉบับภาษาเดิมทั้งภาษากรีก ภาษาฮีบรู และภาษาอังกฤษฉบับอื่นๆ เพื่อให้ได้คำและความหมายที่ถูกต้องแม่นยำที่สุด⁷¹

นอกจากนี้ยังมีชนนารีซึ่งได้แปลพระคริสตธรรมคัมภีร์สำนวนอื่นด้วยเช่น ฟิลิป โป๊ปได้เริ่มต้นแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์จากฉบับคิงเจมส์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1983 และเสร็จสิ้นในปี ค.ศ. 2001 ได้ตีพิมพ์เฉพาะพันธสัญญาใหม่แล้วประมาณ 30,000 เล่ม ส่วนฉบับที่ครบทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ได้รับการตีพิมพ์แล้ว 25,000 เล่ม ทั้งยังมีแผนการจะตีพิมพ์เพิ่มขึ้นอีก⁷² แม้จะไม่ค่อยได้เห็นพระคัมภีร์ฉบับนี้ในคริสตจักรมากนัก แต่เนื่องจากผู้แปลเปิดโอกาสให้ดาวน์โหลดไฟล์พระคัมภีร์ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ พระคัมภีร์สำนวนนี้จึงนิยมอ่านแบบออนไลน์บนคอมพิวเตอร์และใช้กับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

งานวิจัยครั้งนี้เลือกเปรียบเทียบแนวทางการแปลของพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ 1971 เนื่องจากเป็นฉบับที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมาเป็นเวลานาน คริสเตียนไทยส่วนใหญ่รู้จักคุ้นเคยดี ส่วนฉบับอมตธรรมร่วมสมัยนั้นเริ่มเป็นที่นิยมเพราะสามารถใช้ควบคู่กับพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ NIV ได้ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาภาษาอังกฤษเนื่องจากฉบับแปลภาษาไทยใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษมาก นอกจากนี้ทั้งสองฉบับยังเป็นผลงานแปลขององค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการแปลพระคัมภีร์หลากหลายภาษาทั่วโลก จึงเป็นที่น่าสนใจว่าทั้งสององค์กรนั้นมีแนวทางการแปลที่แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

2. แนวทางการแปลพระคัมภีร์ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย

ตั้งแต่ ค.ศ. 1984 สมาคมพระคริสตธรรมไทย⁷³ เป็นสมาชิกของสหสมาคมพระคริสตธรรมสากล (United Bible Societies) ซึ่งประกอบด้วยสมาคมพระคริสตธรรม 145 แห่ง ดำเนินงานในประเทศต่างๆ กว่า 200 ประเทศ โดยมีเป้าหมายที่จะนำพระวจนะของพระเจ้าไปสู่คนทั่วโลกผ่านพันธกิจการแปล การพิมพ์ และการเผยแพร่ โดยเฉพาะด้านการแปลนั้นมีเป้าหมายที่จะนำพระคัมภีร์ไปถึงคริสเตียนที่ไม่เคยมีพระคัมภีร์ในภาษาของตนเอง

⁷¹ องค์การอมตธรรม, 2550, IX.

⁷² Philip Pope, "Bible Translation." [Online], September 28, 2010. Available:

<http://www.thaipope.org/ministries.html>

⁷³ United Bible Society, "About UBS." [Online], 28 March 2011. Available:

<http://www.biblesociety.org/index.php?id=2>

สมาคมฯ⁷⁴ ได้กล่าวถึงหลักการการแปลของตนซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- แปลตามตัวอักษรเท่าที่ทำได้ (As literal as possible) พยายามแปลพระคัมภีร์ตรงตัวอักษร คือให้ตรงกับคำในภาษาเดิม อีกทั้งรักษารูปแบบโครงสร้างประโยคเดิมมากที่สุดเท่าที่ทำได้
- แปลแบบเทียบเคียงเชิงพลวัตเท่าที่จำเป็น (As dynamic as necessary) หากการแปลตรงตัวอักษรไม่สื่อความหมายตามเจตนาของผู้เขียนแก่ผู้อ่าน เราอาจจำเป็นต้องแปลแบบเอาความหมายตรงจุดนั้น หรืออาจใส่เชิงอรรถอธิบายความหมาย เพื่อให้ส่งผลเทียบเคียงแก่ผู้อ่าน
- แปลอย่างเสมอต้นเสมอปลายเท่าที่ทำได้ (As consistent as possible) พยายามที่จะแปลคำในภาษาเดิมคำเดียวกันอย่างเสมอต้นเสมอปลายมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เว้นแต่บริบทหรือเรื่องราวไม่อนุญาตให้ทำเช่นนั้น

นอกจากนี้เอกสารของสมาคมฯ⁷⁵เองเกี่ยวกับการแก้ไขพระคัมภีร์ฉบับ 1971 ได้ระบุว่ามีการใช้ Biblia Hebraica ของ Kittel เป็นพื้นฐานสำหรับต้นฉบับพันธสัญญาเดิม และใช้ Nestle (ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 16 เป็นต้นไป) สำหรับพันธสัญญาใหม่ แต่หาก Nestle แตกต่างจากพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับ Revised Standard Version (RSV) ให้เลือกตามฉบับ RSV ผู้แปลที่ไม่รู้ภาษาเดิมให้ใช้ RSV เป็นหลัก โดยใช้ฉบับ American Standard Version (ASV) ประกอบด้วย

ตัวอย่างเช่น ปฐมกาล 21:16 “แล้วนางก็ไปนั่งอยู่ห่างออกไป ประมาณเท่ากับระยะลูกธนูตก เพราะนางพูดว่า ‘อย่าให้ข้าเห็นความตายของลูกเลย’ ขณะที่นางนั่งอยู่แต่ไกล **เด็กนั้นก็ตะเบ็งเสียงร้องไห้**” ส่วนนี้ภาษาฮีบรูคือ **וַיִּבְכּוּ הַיָּלֵד וְהַיָּלֵדָה** (และยก เสียง และร้องไห้) โดยทั้งหมดบ่งชี้ว่าเป็นผู้ทำกริยาเป็นบุรุษที่ 3 เพศหญิง หมายถึงหญิงผู้เป็นมารดา แต่สมาคมฯเลือกที่จะแปลตาม RSV⁷⁶ ที่ว่า the child lifted up his voice and wept เพราะคณะผู้แปลเห็นว่าการเลือกใช้คำแปลตาม RSV ในที่นี้จะทำให้เรื่องราวมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผลมากกว่า

นอกจากนี้ในเอกสารเดียวกันนี้ยังได้กล่าวถึงหลักการอื่นๆ เช่น

⁷⁴ ปญญา ไชยชาล, “คำเดียวกันในบริบทที่ต่างไป” [ออนไลน์], 1 เมษายน 2554. แหล่งที่มา

http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=82&Itemid=43

⁷⁵ Thailand Bible Society. “Principles Governing the Revision of the Thai Bible”. n.d.

⁷⁶ จดหมายโต้ตอบระหว่างศาสตราจารย์โรเบิร์ต เกรทเทอร์ หนึ่งในคณะผู้แปลพระคัมภีร์ฉบับ 1971 กับดร.ยูจีน ไนดา ลงวันที่ 22 กรกฎาคม และ 2 กันยายน 1955

- ใช้สำนวนที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป ใช้สำนวนทางพุทธศาสนาได้ ยกเว้นกรณีที่สื่อความหมายของพระกิตติคุณผิด
- หากมีการอ้างอิงโดยใช้สรรพนามที่คลุมเครือให้เปลี่ยนเป็นคำนาม สรรพนามจะถูกตัดออกหากความหมายของคำแปลยังถูกต้องหรือหากคงสรรพนามนั้นไว้แล้วจะไม่เป็นธรรมชาติ
- หากการแปลตรงตัวทำให้ความหมายผิดให้ใส่คำอธิบายในเชิงอรรถหรือลดความตรงตัวลงในการแปล
- การสะกดคำให้ยึดตามพจนานุกรมฉบับที่เป็นทางการของรัฐบาล
- การถ่ายเสียงชื่อเฉพาะ ให้ยึดตามภาษาฮีบรูและกรีก
- ไม่ใส่เนื้อหาในวงเล็บ ยกเว้นเนื้อหาที่แทรกเข้ามาตามต้นฉบับภาษาฮีบรูและกรีก
- แบ่งย่อหน้าตามฉบับ RSV
- เครื่องหมายคำพูดใช้ตามฉบับ RSV แต่จะตัดเครื่องหมายคำพูดที่ซ้อนกันอยู่ออกในกรณีที่ชัดเจนว่าคำพูดในเครื่องหมายนั้นขึ้นต้นและสิ้นสุดตรงไหน เป็นต้น

แม้สมาคมฯจะแปลจากภาษาเดิมเป็นหลักแต่ก็พึ่งพาฉบับภาษาอังกฤษโดยเฉพาะฉบับ RSV นอกจากนี้ยังมีการปรึกษาปัญหาต่างๆ ในการแปลกับทางสมาคมพระคริสตธรรมอเมริกาอย่างใกล้ชิด มีสำเนาจดหมายโต้ตอบระหว่างคณะผู้แปลกับดร.ยูจีน ไนดาและคณะทำงานเพื่อขอความเห็นในการแปลและตีความประเด็นต่างๆ รวมทั้งยังมีเอกสารขั้นตอนการแก้ไขพระคัมภีร์ซึ่งระบุไว้ชัดเจนว่ากำหนดโดยดร.ไนดา ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าดร.ไนดามีบทบาทสำคัญในการแก้ไขพระคัมภีร์ฉบับนี้แม้จะไม่ได้อยู่ในประเทศไทยเพื่อควบคุมดูแลทุกขั้นตอนด้วยตนเอง

3. แนวทางการแปลพระคัมภีร์ขององค์การอมตธรรม

องค์การอมตธรรม (ประเทศไทย)⁷⁷ เป็นศูนย์พันธกิจหนึ่งในเครือข่ายขององค์การอมตธรรม Biblica ซึ่งก่อตั้งขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1809 ที่เมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา องค์การนี้เป็นผู้สนับสนุนและถือลิขสิทธิ์พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับ New International Version (NIV) และพระคัมภีร์ภาษาอื่นๆ อีก

⁷⁷ องค์การอมตธรรม, 2550, VIII.

หลายภาษาทั่วโลก คู่มือการแปลฉบับพระคัมภีร์ฉบับร่วมสมัย⁷⁸ และบทความ “แนะนำพระคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัย”⁷⁹ ในปี ค.ศ. 2007 ได้กล่าวถึงแนวทางการแปลโดยสรุปได้ดังนี้

- **ความถูกต้อง** ต้องข้อสัจต่อดั้งฉบับ ความเชื่อถือได้จะต้องเป็นพื้นฐานสำคัญของการแปล ห้ามแก้ไขปรับเปลี่ยนเพียงเพื่อให้ได้ภาษาที่สละสลวย อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์เป็นเอกสารโบราณที่หาความหมายชัดเจนไม่ได้ทุกตอน บางครั้งพระคัมภีร์ตอนเดียวกันถูกบันทึกแตกต่างกันในสำเนาต้นฉบับต่างๆ และบางคำมีหลายความหมาย พระคัมภีร์หลายตอนจึงยังมีความหมายคลุมเครืออยู่ในกรณีดังกล่าวจะเลือกคำที่ครอบคลุมความหมายต่างๆ ให้ได้มากที่สุด หากทำไม่ได้จะเลือกคำที่สื่อความหมายใกล้เคียงและเหมาะสมมากที่สุด แล้วให้ความหมายอื่นๆ ไว้ในเชิงอรรถ หรือเลือกแปลจากสำเนาต้นฉบับที่เหมาะสมที่สุด แล้วให้ความหมายจากสำเนาต้นฉบับอื่นๆ ไว้ในเชิงอรรถ
- **ยึดความหมาย** พยายามเก็บความหมายในต้นฉบับให้ครบถ้วนและใกล้เคียงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อมากที่สุดโดยใช้ถ้อยคำเท่าที่จำเป็น ห้ามเพิ่มเติมความหมายเข้าไปไม่ว่าจะเพื่อเสริมแต่งตีความ หรืออธิบายความหมายนั้น ไม่แปลคำต่อคำ เพราะจะไม่สามารถถ่ายทอดเจตนาธรรมของผู้เขียนได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตามในบางกรณีการแปลตามตัวอักษรก็อาจสื่อความหมายได้ดีที่สุด
- **ใช้ภาษาร่วมสมัย** ใช้สำนวนภาษาปัจจุบันที่เข้าใจง่าย เป็นธรรมชาติ และใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาลักษณะนี้เป็นภาษาที่ใช้ในต้นฉบับภาษากรีกของภาคพันธสัญญาใหม่ คือไม่เป็นทางการและมีลักษณะเป็นบทสนทนา ที่สำคัญต้องระมัดระวังไม่ใช้ภาษาตลาด (slang) หรือสำนวนที่นิยมกันเพียงชั่วคราว แม้ว่าจะใช้ภาษาร่วมสมัย แต่ต้องใช้ภาษาที่จะคงอยู่เป็นเวลานาน พยายามหลีกเลี่ยงศัพท์เฉพาะกลุ่มคริสเตียนเพื่อให้คนทั่วไปเข้าใจได้ด้วย เช่นเปลี่ยนคำว่า “เล้าโลม” เป็น “ปลอบโยน” หรือเปลี่ยน “น้ำพระทัย” เป็น “พระประสงค์” เป็นต้น มีการเลือกใช้สำนวนไทยที่มีความหมายตรงกับต้นฉบับ เช่น “ตายตาหลับ” ใน ปฐมกาล 46:30 “บัดนี้ถ้าเราจะตาย เราก็ตายตาหลับ เพราะเราได้เห็นกับตาว่าเจ้ายังมีชีวิตอยู่” เป็นต้น นอกจากนี้เพื่อช่วยให้ผู้อ่านจินตนาการตามเนื้อหาพระคัมภีร์ได้ง่ายขึ้นจึงระบุชื่อสถานที่ที่เป็นสถานที่ปัจจุบัน และใส่มาตราซึ่ง ดวง วัด เป็นมาตราเมตริก แต่ได้คงหน่วยเงินตราต่างๆ ไว้ตามระบบเดิมและอธิบายมูลค่าไว้ในเชิงอรรถ

⁷⁸ International Bible Society, “Guidelines for IBS Contemporary Translations”, in *Handbook for Contemporary Translation*. (n.d.), page 23-26.

⁷⁹ องค์การอมตธรรม, 2550, IX-XI.

- ชัดเจน ฉบับแปลต้องชัดเจนสำหรับผู้อ่านภาษาปลายทางในปัจจุบัน พยายามปรับโครงสร้างภาษาให้เข้าใจง่าย เช่นอาจต้องเติมประธานหรือกรรมในประโยคที่ต้นฉบับละไป หรือใช้คำนามแทนสรรพนามบางคำเพื่อให้สื่อสารได้ชัดเจน อย่างไรก็ตามหากต้นฉบับคลุมเครือห้ามอธิบายมากเกินไป ในกรณีที่ผู้อ่านน่าจะไม่รู้ข้อมูลที่ชัดเจนอยู่แล้วในเนื้อหาให้ใส่เป็นเชิงอรรถ
- มีกลุ่มเป้าหมาย ฉบับแปล “ร่วมสมัย” จะไม่สามารถเข้าถึงคนทุกกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกัน ดังนั้นจึงต้องเลือกกลุ่มเป้าหมายให้เหมาะสมและมุ่งเน้นที่จะเข้าถึงและมีอิทธิพลต่อกลุ่มเป้าหมายนี้ ซึ่งทางองค์การฯ กำหนดว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป
- ใช้ต้นฉบับจำนวนมาก คณะผู้แปลควรดูภาษากรีกและฮีบรูเป็นหลัก และศึกษาฉบับแปลภาษาอื่นๆ ประกอบ หากเกิดปัญหาในการแปลหรือตีความควรให้นำหนักกับ NIV มากกว่าฉบับอื่นๆ เนื่องจากได้รับการยอมรับว่าเชื่อถือได้
- แปลและตรวจแก้เป็นหมู่คณะ ควรให้คริสเตียนคณะนิกายต่างๆ มีส่วนร่วมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ มุมมองของนักวิชาการไม่ว่าจะเป็นโปรเตสแตนต์ โรมันคาทอลิก หรือออร์ทอดอกซ์ล้วนมีคุณค่าต่อการแปล ฉบับแปลไม่ควรอยู่ภายใต้อิทธิพลของมุมมองของคณะนิกายเดียวหรือศาสนา-ศาสตร์แบบเดียว และไม่ควรมีผู้แปลเพียงคนเดียว เนื่องจากมุมมองหรือตัวตนของผู้แปลอาจส่งผลมากเกินไปจนสังเกตได้ในฉบับแปล

คำนำของพระคัมภีร์ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยฉบับตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1999⁸⁰ กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า องค์การอมตธรรมได้ยึด NIV เป็นหลักในการแปลและเรียบเรียง นอกจากนี้ในบรรดาบรรทัดฐานทั้งสามประการคือ ความหมายถูกต้องตามต้นฉบับ ถ้อยคำเป็นธรรมชาติตามภาษาไทย คำหรือโครงสร้างประโยคชัดเจนที่สุด หากรักษาไว้ไม่ได้ทั้งสามข้อ ในกรณีที่จำเป็นจะยึดความหมายเป็นหลัก

เมื่อเปรียบเทียบแนวทางการแปลของทั้งสององค์กรจะเห็นได้ว่า สมาคมพระคริสตธรรมไทยเลือกที่จะแปลตามตัวอักษรให้มากที่สุด รักษารูปแบบโครงสร้างประโยคเดิมมากเท่าที่จะทำได้ ในทางตรงกันข้าม องค์การอมตธรรมยึดความหมายเป็นหลัก ปรับโครงสร้างภาษาให้เข้าใจง่าย นอกจากนี้แม้ทั้งสองแห่งจะแปลจากภาษาเดิมคือ ฮีบรูและกรีก แต่เลือกใช้ฉบับภาษาอังกฤษคนละฉบับกันในการอ้างอิงด้วย กล่าวคือสมาคมพระคริสตธรรมไทยเลือกใช้ฉบับ RSV ส่วนองค์การอมตธรรมใช้ฉบับ NIV

⁸⁰ องค์การอมตธรรม, “คำนำ”, ใน พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย. (กรุงเทพฯ: ไลปีเอส พับลิชชิ่ง, 2542). หน้า IX-XI.

หลังจากที่รวบรวมข้อมูลของทั้งสององค์กรแล้วและพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ในบทต่อไปผู้วิจัยจะวิเคราะห์หาค่าเพื่อเปรียบเทียบดูว่าบทแปลมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และความแตกต่างนั้นเป็นผลมาจากนโยบายที่แตกต่างกันของแต่ละองค์กรหรือไม่

บทที่ 4

การวิเคราะห์ต้นฉบับและฉบับแปล

พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ 1971 และอมตธรรมร่วมสมัย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ต้นฉบับและฉบับแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ 1971 และฉบับอมตธรรมร่วมสมัย โดยอาศัยแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ดในด้านปัจจัยภายนอกตัวบท ส่วนปัจจัยภายในตัวบทจะยึดแนวทางการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับต่างๆ ของ LCMS ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2

แม้ว่าทั้งสมาคมพระคริสตธรรมไทยและองค์การอมตธรรมจะแปลพระคัมภีร์โดยยึดต้นฉบับเดียวกันคือ Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS) สำหรับพันธสัญญาเดิม และ Greek New Testament 4th Edition (UBS4) สำหรับพันธสัญญาใหม่ แต่ทั้งสององค์กรต่างอ้างอิงพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษคนละฉบับกันคือ RSV และ NIV ตามลำดับ ผู้วิจัยเห็นว่าพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษย่อมจะมีบทบาทสำคัญในการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทย จึงถือว่าพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษเหล่านี้คือต้นฉบับและนำมาวิเคราะห์ตามหลักการเดียวกันด้วย เพื่อผลลัพธ์จะชัดเจนยิ่งขึ้นว่าบทแปลที่แตกต่างกันนั้นมาจากนโยบายการแปลที่แตกต่างกันของแต่ละองค์กร

1. การวิเคราะห์ต้นฉบับ

1.1. ปัจจัยภายนอกตัวบท

1.1.1. ผู้ส่งสาร

พระคัมภีร์ฉบับ RSV เป็นฉบับที่ปรับปรุงจากฉบับ ASV ซึ่งปรับปรุงมาจากฉบับ KJV อีกทอดหนึ่ง⁸¹ โดยเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการของฉบับ RSV คือ International Council of Religious Education (ICRE) ซึ่งต่อมาในปี 1950 เป็น National Council of Churches of Christ in the USA (NCC)⁸² คือสภาคริสตจักรในสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยคริสเตียนหลากหลายคณะนิกาย ไม่ว่าจะเป็นโปรเตสแตนต์ ออร์ทอด็อกซ์ แอฟริกันอเมริกัน อีแวน-

⁸¹ National Council of the Churches of Christ, "Preface to the Revised Standard Version." [Online], May 3, 2013. Available: <http://staticu.bgcdn.com/versions/RSV/RSV-Preface.pdf>

⁸² Wikipedia, "National Council of Churches." [Online], May 3, 2013. Available: http://en.wikipedia.org/wiki/International_Council_of_Religious_Education

เจลิคอลล เป็นต้น “ในการปรับปรุงพระคัมภีร์นั้นมีคณะกรรมการประกอบด้วยนักวิชาการ 32 คน และผ่านการตรวจทานโดยคณะที่ปรึกษาอีก 50 คนซึ่งเป็นตัวแทนจากคณะนิกายต่างๆ”⁸³

ส่วนพระคัมภีร์ฉบับ NIV เป็นการแปลใหม่โดย New York Society ปัจจุบันคือ Biblica โดยการแปลเริ่มต้นโครงการในปี 1965 ภายใต้ Committee on Bible Translation (CBT) ซึ่งเป็นคณะกรรมการอิสระเพื่อการแปลโดยเฉพาะ ประกอบด้วยนักวิชาการด้านพระคัมภีร์จากทั่วโลก⁸⁴ แรกเริ่มมี 15 คนแต่เพิ่มจำนวนขึ้นขณะที่การแปลดำเนินไป จนกระทั่งมีนักวิชาการเข้าร่วมงานกว่าร้อยคน⁸⁵ จากสหรัฐอเมริกา แคนาดา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแอฟริกาใต้ โดยมาจากคณะนิกายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแบ็บติสต์ แองกลิกัน ลูเธอรัน เพรสไบทีเรียน เป็นต้น หลังจากตีพิมพ์ครั้งแรกแล้วฉบับ NIV มีการแก้ไขปรับปรุงอีกหลายครั้ง แต่งานวิจัยนี้จะกล่าวถึงเฉพาะฉบับที่ตีพิมพ์ใน 1984 เป็นหลัก เนื่องจากเป็นฉบับที่องค์การอมตธรรมใช้อ้างอิงในการแปลฉบับอมตธรรมร่วมสมัย

เห็นได้ว่าทั้งสองฉบับล้วนจัดทำโดยองค์กรที่น่าเชื่อถือและมีประวัติยาวนาน เป็นการแปลโดยคณะผู้เชี่ยวชาญด้านพระคัมภีร์จากหลายเชื้อชาติ หลายคณะนิกาย ซึ่งน่าจะส่งผลให้บทแปลมีความถูกต้องเป็นกลางในแง่ศาสนศาสตร์และเหมาะสมสำหรับคริสเตียนทั่วไปไม่ว่าจะมาจากคณะนิกายใด แต่สังเกตว่าคณะผู้แปลของ NIV มาจากประเทศต่างๆ นอกเหนือจากสหรัฐฯ ด้วย แม้ประเทศเหล่านี้จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการทั้งหมด แต่วัฒนธรรมของแต่ละแห่งย่อมแตกต่างกันไม่มากนัก และประเด็นนี้อาจส่งผลต่อการแปลได้

1.1.2. วัตถุประสงค์

คำนำของฉบับ RSV⁸⁶ กล่าวไว้ว่า ใจความสำคัญของพระคัมภีร์ “มาถึงผู้อ่านเพื่อให้เขาใคร่ครวญและทำความเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าที่มาถึงมนุษย์”⁸⁷ โดยมุ่งหวังให้ฉบับแปลนี้ไม่

⁸³ National Council of the Churches of Christ, 2.

⁸⁴ The Committee on Bible Translation, “Updated NIV Bible Text Released Today for Viewing Online.” [Online], May 3, 2013. Available: <http://www.niv-cbt.org/background/translation-work-on-the-updated-niv-nearly-complete/>

⁸⁵ Wikipedia, “New International Version.”

⁸⁶ National Council of the Churches of Christ, 6.

⁸⁷ Ibid., 6.

เพียงใช้เพื่ออ่านหรือสั่งสอนโดยทั่วไปเท่านั้น แต่เหมาะสมที่จะใช้ในการนมัสการทั้งในที่ประชุม และแบบส่วนตัว

คำนำของฉบับ NIV⁸⁸ เองกล่าวว่า คณะผู้แปลมีเป้าหมายที่จะให้ NIV “เป็นฉบับที่ถูกต้อง ชัดเจน มีลักษณะเป็นวรรณกรรม เหมาะสมที่จะอ่านในที่ประชุมและส่วนตัว สามารถใช้สอน เทศนา ท่องจำ และประกอบพิธีต่างๆ”⁸⁹ นอกจากนี้คณะผู้แปลยังตั้งใจจะคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันยาวนานของการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษด้วย

แน่นอนว่าการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาต่างๆ นั้นมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้คนได้อ่านและ เข้าใจพระวจนะอันทรงคุณค่าของพระเจ้า คณะผู้แปลของทั้งสองฉบับต่างให้ความสำคัญกับการ อ่านในโอกาสต่างๆ ซึ่งสถานการณ์การสื่อสารในแต่ละโอกาสย่อมแตกต่างกันด้วย แต่พระคัมภีร์ ควรสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนในทุกสถานการณ์ ภาษาที่ใช้ไม่ควรเป็นภาษาพูด ต้องเหมาะสมทั้ง สำหรับการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ

1.1.3. ผู้รับสาร

จากข้อมูลโดยทั่วไปของทั้งสองฉบับไม่มีการระบุอย่างเฉพาะเจาะจงว่าผู้รับสารที่เป็น กลุ่มเป้าหมายคือใคร แต่เนื่องจากฉบับแปลจัดทำโดยองค์กรในสหรัฐฯซึ่งเป็นประเทศที่ประชากร ถึงประมาณร้อยละ 78 เป็นคริสเตียน⁹⁰ ผู้รับสารส่วนใหญ่จึงน่าจะเป็นชาวอเมริกันเป็นหลัก ประเด็นนี้จะกล่าวถึงต่อไปในหัวข้อ “1.1.5. สถานที่”

1.1.4. สื่อ

ทั้งสองฉบับสื่อสารแบบเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านสื่อที่เป็นสิ่งตีพิมพ์ นอกจากนี้ยังอาจ สื่อสารด้วยเสียงด้วยเมื่ออ่านในที่ประชุม ใช้ในการเทศนาหรือการสอน เป็นต้น การสำรวจโดย สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกาเรื่อง “สถานะของพระคัมภีร์ในปี 2013”⁹¹ พบว่าชาวอเมริกันมี

⁸⁸ The Committee on Bible Translation, “Preface.” [Online], May 3, 2013. Available:

http://ononeaccordwcharity.org/Preface_for_NIV.html

⁸⁹ Ibid., n.p.

⁹⁰ Wikipedia, “United States.” [Online], May 7, 2013. Available: <http://en.wikipedia.org/wiki/USA>

⁹¹ American Bible Society, “State of the Bible in 2013.” [Online], May 7, 2013. Available:

<http://www.americanbible.org/state-bible>

พระคัมภีร์เฉลี่ย 4.4 เล่มต่อหนึ่งครอบครัว แต่คน 1 ใน 6 ก็ยังซื้อพระคัมภีร์ในปีที่ผ่านมา ดังนั้นจะเห็นได้ว่าชาวอเมริกันยังคงให้ความสำคัญกับพระคัมภีร์และสามารถเข้าถึงหนังสือเล่มนี้ได้ไม่ยาก

1.1.5. สถานที่

ทั้งสองฉบับจำหน่ายจ่ายแจกในสหรัฐฯเป็นหลัก นอกจากประชากรส่วนใหญ่จะเป็นคริสเตียนแล้ว ผลการสำรวจโดยแกลล์พ⁹² พบว่าในช่วงปี 1980 ชาวอเมริกันถึงร้อยละ 73 อ่านพระคัมภีร์ แม้จำนวนผู้อ่านจะลดลงเหลือร้อยละ 59 ในปี 2000 แต่ก็แสดงให้เห็นว่าชาวอเมริกันกว่าครึ่งน่าจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไม่มากนักน้อย นอกจากนี้ฉบับ NIV ยังอาจแพร่หลายในประเทศอื่นๆ ที่มีนักวิชาการเกี่ยวข้องกับการแปลด้วย คือแคนาดา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแอฟริกาใต้

1.1.6. เวลา

ฉบับ RSV ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1952⁹³ ส่วนฉบับ NIV ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1978⁹⁴ แม้จะตีพิมพ์ในช่วงเวลาแตกต่างกัน 26 ปี แต่อยู่ในช่วงศตวรรษที่ 20 เหมือนกัน และในช่วงศตวรรษนี้เองมีพระคัมภีร์ที่แปลเป็นภาษาอังกฤษฉบับอื่นๆ ตีพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณชนกว่า 30 ฉบับ⁹⁵ ดังนั้นผู้รับสารในช่วงเวลาดังกล่าวย่อมจะคุ้นเคยกับพระคัมภีร์ฉบับแปลต่างๆ และเข้าใจว่าแต่ละฉบับนั้นมีแนวทางการแปลแตกต่างกัน

1.1.7. แรงจูงใจ

พระคัมภีร์มีการแปลเป็นภาษาต่างๆ เพื่อให้คนสามารถเข้าถึงพระวจนะของพระเจ้าได้ในภาษาของตนเอง ผู้รับสารส่วนใหญ่น่าจะเข้าใจและเห็นความสำคัญของพระคัมภีร์อยู่แล้ว ในปี 2000 พบว่าชาวอเมริกันร้อยละ 37 อ่านพระคัมภีร์อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง⁹⁶ นอกจากนี้ในปี

⁹² Alec Gallup and Wendy W. Simmons, "Six in Ten Americans Read Bible at Least Occasionally." [Online], May 7, 2013. Available: <http://www.gallup.com/poll/2416/Six-Ten-Americans-Read-Bible-Least-Occasionally.aspx>

⁹³ Wikipedia, "Revised Standard Version." [Online], May 7, 2013. Available: http://en.wikipedia.org/wiki/Revised_Standard_Version

⁹⁴ Wikipedia, "New International Version." [Online], 2013.

⁹⁵ Ibid.

⁹⁶ Alec Gallup and Wendy W. Simmons, 2013.

2013 พบว่าร้อยละ 61 อยากจะอ่านพระคัมภีร์มากกว่าเดิม⁹⁷ การอ่านพระคัมภีร์ควรเป็นเรื่องปกติธรรมดาในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านส่วนตัวหรืออ่านเป็นกลุ่มในที่ประชุม ซึ่งน่าจะตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

1.1.8. หน้าที่ของตัวบท

การสำรวจเรื่อง “สถานะของพระคัมภีร์ในปี 2013”⁹⁸ พบว่าชาวอเมริกันร้อยละ 80 เชื่อว่าพระคัมภีร์มีความศักดิ์สิทธิ์ ร้อยละ 32 เชื่อว่าปัญหาค่านิยมและศีลธรรมที่เสื่อมลงในสหรัฐนั้นเกิดขึ้นเพราะคนไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ “ชาวอเมริกันนับล้านเชื่อว่าพระคัมภีร์สามารถช่วยเหลือพวกเขาในการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอายุ 18-28 ปีสนใจจะศึกษาพระคัมภีร์ในหัวข้อต่างๆ มากกว่ากลุ่มอื่นๆ นี่เป็นแนวโน้มที่น่าสนใจมากเพราะกลุ่มอายุ 18-28 นั้นอ่านพระคัมภีร์ไม่บ่อยเท่าและไม่สนใจมากเท่ากับกลุ่มสูงอายุ”⁹⁹ ปัญหาหัวข้อต่างๆ ที่การสำรวจนี้กล่าวถึงคือ การรับมือกับความเจ็บป่วย/ความตาย ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว การเลี้ยงดูบุตร ความรักและเรื่องเพศ ความสัมพันธ์ อิทธิพลของเทคโนโลยี และการรับมือกับการหย่าร้าง ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันและคนจำนวนมากเชื่อว่าพระคัมภีร์มีคำตอบและหนทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ดังนั้นนี่จึงเป็นความคาดหวังหนึ่งที่ผู้รับสารมีต่อตัวบท

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกตัวบทแสดงให้เห็นว่าทั้งสองฉบับแตกต่างกันไม่มากนัก ประเด็นแรกคือผู้ส่งสารหรือคณะผู้แปลซึ่งฉบับ NIV มาจากประเทศอื่นๆ นอกเหนือจากสหรัฐฯ ด้วย อีกประเด็นหนึ่งคือเรื่องเวลา ซึ่งฉบับ RSV แปลเสร็จสิ้นและตีพิมพ์ก่อนเป็นเวลา 26 ปี นอกเหนือจากนี้ปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ ผู้รับสาร สื่อ สถานที่ แรงจูงใจ และหน้าที่ของตัวบทค่อนข้างคล้ายกัน

⁹⁷ American Bible Society, 2013.

⁹⁸ Ibid.

⁹⁹ Ibid.

1.2. ปัจจัยภายในตัวบท

1.2.1. ประเด็นด้านภาษา

- การเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัต

การศึกษาเชิงเปรียบเทียบการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับต่างๆ ของ LCMS กล่าวว่า “การแปลพระคัมภีร์แยกออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ ขึ้นอยู่กับวิธีการและเป้าหมายของการแปล”¹⁰⁰ กลุ่มแรกคือแนวทางการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและกลุ่มที่สองคือการเทียบเคียงเชิงพลวัต ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวถึงรายละเอียดไว้ในบทที่ 2

หากมองในแง่มุมมองของการแปลพระคัมภีร์ LCMS กล่าวว่าแนวทางการเทียบเคียงเชิงรูปแบบซึ่งใกล้เคียงกับต้นฉบับมากกว่านั้นเป็นฉบับแปลที่ดีที่สุดสำหรับคริสเตียนที่ปรารถนาจะศึกษาพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้ง เพราะในฉบับแปลประเภทนี้ “ผู้อ่านจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมโบราณเพื่อทำความเข้าใจฉบับแปล”¹⁰¹ ในทางตรงกันข้ามแนวทางการเทียบเคียงเชิงพลวัตจะเปลี่ยนศัพท์สำนวนของต้นฉบับเป็นศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษร่วมสมัย “สื่อสารได้ง่ายกว่าสำหรับผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับภาษา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมโบราณในพระคัมภีร์”¹⁰² ดังนั้นจึงเป็นฉบับแปลที่เหมาะสมกว่าสำหรับเผยแพร่ศาสนาไปถึงผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน LCMS ได้จัดให้ฉบับ RSV อยู่ในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงรูปแบบ ส่วน NIV อยู่ในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงพลวัต นอกจากนี้ยังมีการศึกษาอื่นๆ¹⁰³ ที่ชี้ว่า ฉบับ RSV จัดอยู่ในกลุ่มที่ใช้การเทียบเคียงเชิงรูปแบบอย่างชัดเจน ส่วนฉบับ NIV จัดอยู่กลุ่มที่ใช้การเทียบเคียงเชิงพลวัตเพียงปานกลาง

แนวทางการแปลที่แตกต่างกันนี้ย่อมส่งผลให้บทแปลแตกต่างกัน และเมื่อฉบับแปลภาษาไทยทั้งสองฉบับมีนโยบายอ้างอิงพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างกันเช่นนี้ ย่อมจะทำให้ฉบับภาษาไทยเองแตกต่างกันอย่างชัดเจนด้วย โดยฉบับภาษาไทยนั้นจะวิเคราะห์ต่อไปใน

2. การวิเคราะห์ฉบับแปล

¹⁰⁰ The Commission on Worship of The Lutheran Church—Missouri Synod, 8.

¹⁰¹ Ibid., 8.

¹⁰² Ibid., 8.

¹⁰³ Wikipedia, “Dynamic and formal equivalence.” [Online], March 25, 2013. Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/Dynamic_equivalence

- ภาษาโบราณ

ศัพท์ทางศาสนาและกฎหมาย¹⁰⁴ นับว่าเป็นส่วนที่เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดไม่ว่าในภาษาใด เนื่องจากทั้งสองใช้สื่อสารความจริงอันเป็นรากฐานของสังคม แม้ถ้อยคำเหล่านี้จะโบราณแต่ก็เข้าใจได้เมื่อใช้อย่างเหมาะสม สำหรับศาสนาคริสต์เอง ข้อเขียนทางศาสนศาสตร์หรือบทสวดต่างๆ ล้วนประกอบด้วยศัพท์โบราณซึ่งมีความหมายเฉพาะและคงอยู่มานับร้อยปี แม้แต่ฉบับที่แปลโดยใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงพลวัตก็อาจคงศัพท์เหล่านี้ไว้ในพระคัมภีร์ตอนสำคัญหรือมีชื่อเสียง ตัวอย่างต่อไปนี้มาจากพระคัมภีร์ตอนที่คริสเตียนส่วนใหญ่รู้จักดีและท่องจำได้คือ สดุดี 23 และคำอธิษฐานของพระเยซู

ตัวอย่างที่ 1 สดุดี 23:4, 5

RSV: Even though I walk through the valley of the shadow of death,* I fear no evil; for **thou** art with me; **thy** rod and **thy** staff, they comfort me. **Thou preparest** a table before me in the presence of my enemies; **thou anointest** my head with oil, my cup overflows. (*Or *the valley of deep darkness*)

NIV: Even though I walk through the valley of the shadow of death,* I will fear no evil, for **you** are with me; **your** rod and **your** staff, they comfort me. **You prepare** a table before me in the presence of my enemies. **You anoint** my head with oil; my cup overflows. (*Or *through the darkest valley*)

ทั้งสองฉบับแปลเหมือนกันเกือบทั้งหมด ยกเว้นสรรพนามและกริยาบางคำที่ใช้กับพระเจ้า ฉบับ RSV ใช้ thou, thy ซึ่งเป็นศัพท์โบราณที่ใช้กับบุรุษที่ 2 นอกจากนี้ยังใช้กริยา preparest, anointest ซึ่งผันแบบโบราณเช่นกัน ในขณะที่ฉบับ NIV ใช้ you, your, prepare, anoint ตามลำดับ ทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษร่วมสมัย ส่วนที่อยู่ในวงเล็บคือเชิงอรรถและตัวเอียงคือส่วนที่นำเข้าไปแทนที่เนื้อหาหลัก

ตัวอย่างที่ 2 มัทธิว 6:9

RSV: Pray then like this: Our Father **who art** in heaven, hallowed be **thy** name.

NIV: This, then, is how you should pray: Our Father in heaven, hallowed be **your** name,

¹⁰⁴ The Commission on Worship of The Lutheran Church—Missouri Synod, 9.

ฉบับ RSV มี who art ตามด้วยส่วนขยาย โดย art คือรูปโบราณของกริยา are ตอนท้ายของข้อยังมี thy ด้วย ส่วน NIV ไม่มี who are และตอนท้ายใช้ your ซึ่งเป็นรูปปัจจุบันของ thy

- ภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะ

ภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะ¹⁰⁵ เริ่มเป็นประเด็นสำคัญในสื่อต่างๆ มากขึ้นเรื่อยๆ แท้จริงแล้วภาษาฮีบรูในพันธสัญญาเดิมและภาษากรีกในพันธสัญญาใหม่ต่างใช้ลักษณะคล้ายกับภาษาอังกฤษโดยทั่วไป คือใช้ศัพท์เพศชายกับ (1) เฉพาะผู้ชาย (2) ผู้ชายและผู้หญิงรวมกัน และ (3) ผู้ที่ไม่ระบุเพศ ส่วนศัพท์เพศหญิงจะใช้กับเฉพาะผู้หญิงไม่ว่าปัจเจกบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ดังนั้นในทางภาษาศาสตร์จึงไม่ควรกล่าวว่าภาษาอังกฤษ “ลำเอียง” เข้าข้างเพศชายหรือกล่าวว่า “ความลำเอียง” นั้นจำกัดความหมายของต้นฉบับหรือทำให้ความหมายของต้นฉบับคลุมเครือ นอกจากนี้การแปลภาษาฮีบรูหรือกรีกที่ระบุเพศเป็นภาษาอังกฤษที่ไม่ระบุเพศยังอาจอันตรายยิ่งกว่า

อย่างไรก็ตามประเด็นนี้ไม่ได้ส่งผลต่อทั้งฉบับ RSV และฉบับ NIV ที่ภาษาไทยใช้อ้างอิง แต่เพื่อให้เห็นภาพว่าการแปลลักษณะนี้ส่งผลอย่างไร ผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างจากฉบับ NIV ที่ตีพิมพ์ในปี 1984 เทียบกับฉบับ NIV ที่แก้ไขปรับปรุงและตีพิมพ์ภายหลังในปี 2011 ซึ่งคณะผู้แปลได้ปรับภาษาให้เป็นกลางต่อเพศภาวะแล้ว

ตัวอย่างที่ 3 เลวีนิติ 16:21

RSV: ...and send him away into the wilderness by the hand of a man who is in readiness.

NIV1984: ...He shall send the goat away into the desert in the care of a man appointed for the task.

NIV2011: ...He shall send the goat away into the wilderness in the care of someone appointed for the task.

ในบริบทนี้การถึงการลบบาปโดยให้แพะรับบาป หลังจากทำพิธีเสร็จแล้วแพะดังกล่าวจะถูกนำไปปล่อยในถิ่นกันดาร ภาษาฮีบรูคำนี้คือ **אִישׁ** ซึ่งเป็นเพศชายเอกพจน์ ทั้งฉบับ RSV และฉบับ NIV1984 ก็แปลตามภาษาฮีบรูว่า a man เจาะจงว่าเป็นผู้ชาย แต่ฉบับ NIV2011 ใช้ someone ซึ่งอาจหมายถึงผู้หญิงหรือผู้ชายก็ได้

¹⁰⁵ Ibid., 10.

ตัวอย่างที่ 4 1 ยอห์น 2:11

RSV: But he who hates his brother is in the darkness and walks in the darkness, and does not know where he is going, because the darkness has blinded his eyes.

NIV1984: But whoever hates his brother is in the darkness and walks around in the darkness; he does not know where he is going, because the darkness has blinded him.

NIV2011: But anyone who hates a brother or sister is in the darkness and walks around in the darkness. They do not know where they are going, because the darkness has blinded them.

สำหรับตัวอย่างนี้เป็นคำสอนสำหรับคริสเตียนโดยทั่วไปไม่ให้เกิดกัณฑ์ ในภาษากิริค ประธานตัวแรกไม่ชัดเจน แต่ ἀδελφὸν αὐτοῦ (พี่น้อง ของเขา) เป็นเพศชายเอกพจน์ทั้งสอง คำ สื่อว่าประธานเป็นเพศชายเอกพจน์ด้วย ส่วนประโยคถัดมาประธานยังคงไม่ชัดเจน แต่กริยา เป็นบุรุษที่ 3 เอกพจน์ และตอนท้าย ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ (ดวงตา ของเขา) ส่วนที่แสดงความเป็นเจ้าของนั้นเป็นเพศชายเอกพจน์ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าฉบับ NIV2011 ตั้งใจเติม or sister เข้าไป เพื่อให้ครอบคลุมถึงผู้หญิง และเปลี่ยนสรรพนามในประโยคหลังเพื่อให้ครอบคลุมถึงผู้หญิงเช่นกัน

● การถอดความ

ประเด็นนี้ชัดเจนเป็นพิเศษเนื่องจากฉบับ RSV และฉบับ NIV นั้นมีแนวทางการแปลที่แตกต่างกันดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัต ฉบับ NIV ย่อมจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างประโยคและถ้อยคำสำนวนมากกว่าฉบับ RSV ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5 อาโมส 4:6

RSV: I gave you cleanness of teeth in all your cities...

NIV: I gave you empty stomachs* in every city... (*Hebrew *you cleanness of teeth*)

ฉบับ RSV ใช้ cleanness of teeth ซึ่งแปลตรงตัวมาจากต้นฉบับภาษาฮีบรู ส่วนฉบับ NIV ถอดความสำนวนดังกล่าวเป็น empty stomachs ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันที และให้ข้อมูลของภาษาฮีบรูไว้ในเชิงอรรถแทน

ตัวอย่างที่ 6 กาลาเทีย 2:7

RSV: but on the contrary, when they saw that I had been entrusted with the gospel to the uncircumcised,* just as Peter had been entrusted with the gospel to the circumcised.** (*That is, Gentiles; **That is, Jews; also in verses 8 and 9)

NIV: On the contrary, they saw that I had been entrusted with the task of preaching the gospel to the Gentiles*, just as Peter had been to the Jews** (*Greek *uncircumcised*; **Greek *circumcised*; also in verse 8 and 9)

Circumcision หรือการเข้าสุหนัต (ขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ) เป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญาที่พระเจ้าทำกับอับราฮัม พิธีนี้จึงเป็นเอกลักษณ์สำคัญชาวยิว ฉบับ RSV นั้นแปลตรงตามต้นฉบับว่า *uncircumcised...circumcised* และให้คำอธิบายในเชิงอรรถ ส่วนฉบับ NIV ใช้ *Gentiles...Jews* ถอดความให้เข้าใจง่ายขึ้นว่าผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัตหมายถึงชาวต่างชาติ และผู้ที่เข้าสุหนัตหมายถึงชาวยิว จากนั้นจึงให้ข้อมูลของต้นฉบับภาษากรีกไว้ในเชิงอรรถแทน

- ความแปลกแยกในการแปล

ในที่นี้หมายถึงสำนวนเดียวกันหรือประเด็นทางศาสนศาสตร์เรื่องเดียวกันที่ควรแปลในลักษณะเดียวกันตลอดทั้งเล่มพระคัมภีร์เพื่อความถูกต้อง ชัดเจน ไม่สับสนสำหรับผู้อ่าน นอกจากนี้ประเด็นนี้ยังรวมถึงความผิดพลาดอื่นๆ ในการแปลซึ่งก่อให้เกิดความแปลกแยกด้วย

ตัวอย่างที่ 7 อีสยาห์ 7:14; มัทธิว 1:23

RSV: ...Behold, a young woman* shall conceive and bear** a son, and shall call his name Immanuel.*** (*Or *virgin*; **Or *is with child and shall bear*; ***That is *God is with us*) // "Behold, a virgin shall conceive and bear a son, and his name shall be called Emmanuel"...

NIV: ...The virgin will be with child and will give birth to a son, and* will call him Immanuel.** (*Masoretic Text; Dead Sea Scrolls *and he or and they*; ***Immanuel* means *God with us*.) // "The virgin will be with child and will give birth to a son, and they will call him Immanuel"...

พระธรรมสองข้อนี้อ้างอิงกัน คือพระธรรมมัทธิวในพันธสัญญาใหม่อ้างถึงเนื้อหาของพระธรรมอิสยาห์ในพันธสัญญาเดิม เป็นข้อที่สำคัญเนื่องจากกล่าวถึงการประสูติของพระเยซู การ

อ้างอิงแสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์เมื่อหลายร้อยปีก่อนเป็นจริงแล้ว การที่ฉบับ RSV แปลคำแรกว่า a young woman และให้เชิงอรรถว่า a virgin ทำให้เกิดความสับสนว่าพระเยซูประสูติจากหญิงพรหมจารีจริงหรือไม่ แม้ในภาษาฮีบรู **קַלְמוֹנִית** จะแปลว่าหญิงสาวหรือหญิงพรหมจารีก็ได้ แต่ฉบับแปลภาษากรีกของพระธรรมอิสยาห์ข้อนี้ใช้ **παρθένος** ซึ่งเป็นคำเดียวกันกับในพระธรรมมัทธิวและแปลว่าหญิงพรหมจารี ดังนั้นจึงเป็นที่ถกเถียงกันว่าควรจะแปลคำนี้อย่างไร ส่วนฉบับ NIV ใช้ the virgin ทั้งสองแห่งโดยไม่ได้ให้เชิงอรรถในพระธรรมอิสยาห์ แต่ก็ทำให้ชัดเจนว่าพระเยซูประสูติจากหญิงพรหมจารี

ตัวอย่างที่ 8 เอเฟซัส 1:13

RSV: In him you also, who have heard the word of truth, the gospel of your salvation, and **have believed** in him, were sealed with the promised Holy Spirit,

NIV: And you also were included in Christ when you heard the word of truth, the gospel of your salvation. **Having believed**, you were marked in him with a seal, the promised Holy Spirit,

ประโยคนี้ในภาษากรีกยังคงต่อเนื่องไปถึงข้อถัดไป (คือข้อ 14) ฉบับ RSV แสดงให้เห็นกริยาเป็นลำดับว่า “ได้ฟังพระวจนะแห่งความจริง...ได้เชื่อ...ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” แต่การแบ่งประโยคของ NIV ทำให้เกิดความเข้าใจผิด กล่าวคือทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าจะ “ร่วมอยู่ในพระคริสต์” ทันทีที่ได้ฟัง “พระวจนะแห่งความจริง” จากนั้นเมื่อเชื่อแล้วจึงจะ “ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งขัดแย้งกับหลักศาสนศาสตร์ที่ว่าความรอดได้มาโดยความเชื่อเท่านั้น และจะขัดแย้งกับพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ ด้วย

1.2.2. ประเด็นด้านหลักข้อเชื่อ

- **ตรีเอกานุภาพ**

เนื้อหาหลายตอนในพระคัมภีร์สะท้อนให้เห็นถึงตรีเอกานุภาพ แต่บางครั้งก็อาศัยการตีความร่วมด้วย

ตัวอย่างที่ 9 ปฐมกาล 1:2

RSV: ...and the **Spirit* of God** was moving over the face of the waters. (*Or wind)

NIV: ...and the **Spirit of God** was hovering over the waters.

บริบทตอนนี้กล่าวถึงการสร้างโลกและคนส่วนใหญ่เชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้านั้นสถิตอยู่ด้วยในเหตุการณ์ดังกล่าว แม้คำในภาษาฮีบรู **קַוָּא** จะสามารถแปลว่า ลม ลมหายใจ หรือวิญญาณก็ได้ แต่เนื่องจากมีคำว่า **אֱלֹהִים** (พระเจ้า) ต่อท้าย ในที่นี้จึงเชื่อว่าหมายถึงพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งทั้งสองฉบับตีความไปในทิศทางเดียวกันและแปลออกมาเหมือนกัน แต่ฉบับ RSV ยังให้ “ลม” ไว้ในเชิงอรรถด้วย

ตัวอย่างที่ 10 ลูคา 5:12

RSV: ..."Lord, if you will, you can make me clean."

NIV: ..."Lord, if you are willing, you can make me clean."

ในข้อนี้คนโรคเรื้อนเข้ามาหาพระเยซูขออนุญาตให้พระองค์ทรงรักษาเขาให้หาย สังเกตว่าในพันธสัญญาเดิมฉบับ RSV ใช้ thou กับพระเจ้า (ดูตัวอย่างที่ 1 และ 2) แต่ในพันธสัญญาใหม่ใช้ you กับพระเยซู ทำให้เกิดความไม่สม่ำเสมอในการใช้สรรพนามและอาจเป็นการลดทอนสถานะความเป็นพระเจ้าของพระเยซูด้วย ในทางตรงกันข้ามฉบับ NIV ใช้ you กับพระเจ้ามาตลอดซึ่งเท่ากับเป็นการเปลี่ยนสรรพนามทั้งหมดให้เป็นภาษาที่ร่วมสมัยขึ้นเท่านั้น

- พระนามพระเจ้า

การแปลพระนามของพระเจ้านับเป็นปัญหาหนึ่งในการแปลพระคัมภีร์¹⁰⁶ เนื่องจากต้นฉบับภาษาฮีบรูเขียนเป็นอักษรสี่ตัวโดยไม่มีสระ หากแปลตรงตัวได้คำว่า “ยหฺวห” ชาวฮิวที่อ่านพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูจะอ่านพระนามของพระเจ้าโดยออกเสียงคำว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” แทน ดังนั้นจึงไม่ปรากฏคำอ่านที่แน่ชัด ฉบับแปลภาษาอังกฤษส่วนใหญ่รวมทั้งฉบับ RSV และฉบับ NIV จึงใช้คำว่า LORD (ใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็กหรือ small cap) แทนพระนามพระเจ้า ทั้งสองฉบับนี้ไม่ถอดเสียงคำอ่าน “ยหฺวห” เป็น Jehovah หรือ Jahweh

ตัวอย่างที่ 11 2 ซามูเอล 7:19

RSV: And yet this was a small thing in thy eyes, O Lord GOD; thou hast spoken also of thy servant's house for a great while to come, and hast shown me future generations,* O Lord GOD! (*Cn: Heb *this is the law for man*)

¹⁰⁶ องค์การอมตธรรม, 2550, IX-XI.

NIV: And as if this were not enough in your sight, O Sovereign LORD, you have also spoken about the future of the house of your servant. Is this your usual way of dealing with man, O Sovereign LORD?

ภาษาฮีบรูทั้งสองแห่งเป็นคำว่า **יְהוָה יְהוָה** (องค์พระผู้เป็นเจ้า ยหฺวห) ฉบับภาษาอังกฤษมักแปล **יְהוָה** เป็น Lord (ตัวพิมพ์เล็ก) เห็นได้ว่าฉบับ RSV แปลว่า Lord GOD โดยคำขยายใช้ตัวพิมพ์เล็กและคำแทนชื่อเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็กตามธรรมเนียมของฉบับอื่นๆ ส่วนฉบับ NIV ใช้ Sovereign LORD ซึ่ง Sovereign แปลว่าผู้มีอำนาจสูงสุด อาจไม่ตรงกับ ความหมายของต้นฉบับเสียทีเดียว

ตัวอย่างที่ 12 เยเรมีย์ 51:14

RSV: The LORD of hosts has sworn by himself:...

NIV: The LORD Almighty has sworn by himself:...

ภาษาฮีบรูของคำนี้คือ **יְהוָה יְהוָה** (ยหฺวห แห่งกองทัพ) ฉบับ RSV ใช้ the LORD of hosts โดย host หมายถึงกองทัพ แต่ปัจจุบันไม่นิยมใช้ในความหมายนี้ออกเหนือจากบริบทของ พระคัมภีร์ ผู้ที่ไม่คุ้นเคยอาจไม่เข้าใจ ส่วนฉบับ NIV ใช้ the LORD Almighty โดย almighty หมายถึงมีอำนาจสูงสุดหรือมีอำนาจไม่จำกัด ซึ่งไม่ได้สื่อถึงกองทัพ อาจจะสะท้อนภาพทิวทัศน์อำนาจของพระเจ้าไม่ชัดเจน

- ลักษณะความเชื่อ

ตัวอย่างที่ 13 1 เปโตร 1:6, 7

RSV: In this you rejoice,* though now for a little while you may have to suffer various trials, so that the genuineness of your faith, more precious than gold which though perishable is tested by fire, may redound to praise and glory and honor at the revelation of Jesus Christ. (*Or *Rejoice in this*)

NIV: In this you greatly rejoice, though now for a little while you may have had to suffer grief in all kinds of trials. These have come so that your faith-- of greater worth than gold, which perishes even though refined by fire-- may be proved genuine and may result in praise, glory and honor when Jesus Christ is revealed.

กริยานี้ในภาษากรีก *δοκίμιον* หมายถึงขั้นตอนพิสูจน์ความจริงแท้ของบางสิ่งหรือความจริงแท้ของบางสิ่งอันเป็นผลของการทดสอบ¹⁰⁷ ฉบับ RSV แสดงให้เห็นว่า “การทดสอบ” ทำให้ “ความเชื่อซึ่งจริงแท้อยู่แล้ว” ยิ่งทำให้เกิดการสรรเสริญ ส่วนฉบับ NIV แปลว่า “การทดสอบ” ทำให้ “ความเชื่อได้รับการพิสูจน์ว่าจริงแท้” และส่งผลให้เกิดการสรรเสริญ การแปลเช่นนี้ทำให้เข้าใจว่าความเชื่อแท้จะต้องผ่านบทพิสูจน์บางอย่าง ซึ่งผู้เชื่อจะไม่มีทางมั่นใจได้เลย

ตัวอย่างที่ 14 ฮาบากุก 2:4; โรม 1:17

RSV: ...but the righteous shall live by his faith.* (*Or *faithfulness*)//...as it is written, "He who through faith is righteous shall live."* (*Or *The righteous shall live by faith*)

NIV: ...but the righteous will live by his faith*-- (*Or *faithfulness*)//...just as it is written: "The righteous will live by faith."

นี่เป็นพระคัมภีร์อีกสองข้อที่มีการอ้างอิงกัน คือพระธรรมโรมในพันธสัญญาใหม่อ้างถึงเนื้อหาของพระธรรมฮาบากุกในพันธสัญญาเดิม สังเกตว่าฉบับ RSV ความหมายในพระธรรมโรม เปลี่ยนไป กลายเป็น “ผู้ที่ความเชื่อทำให้ชอบธรรมจะมีชีวิต” หรือกล่าวได้ว่า “ผู้ที่ชอบธรรมโดยความเชื่อจะมีชีวิต” ซึ่งต่างจากข้อความในพระธรรมฮาบากุก แล้วใส่ “ผู้ชอบธรรมจะมีชีวิตโดยความเชื่อ” ไว้ในเชิงอรรถ ส่วนฉบับ NIV แปลสองข้อนี้ตรงกันว่า “ผู้ชอบธรรมจะมีชีวิตโดยความเชื่อ”

- การกลับใจ

ตัวอย่างที่ 15 ยอห์น 3:3, 7

RSV: Jesus answered him, "Truly, truly, I say to you, unless one is born anew,* he cannot see the kingdom of God... `You must be born anew.'** (*, **Or *from above*)

NIV: In reply Jesus declared, "I tell you the truth, no one can see the kingdom of God unless he is born again*... 'You** must be born again.' (*Or *born from above*; also in verse 7; **The Greek is plural.)

ในบริบทของพระธรรมตอนนี้ผู้ที่ฟังพระเยซูเข้าใจผิดทันทีว่าพระเยซูกล่าวถึงการเกิดออกมาจากครรภ์มารดาอีกครั้ง ระหว่างข้อ 3 และข้อ 7 พระเยซูจึงอธิบายเรื่องการเกิดฝ่าย

¹⁰⁷ The Commission on Worship of The Lutheran Church—Missouri Synod, 15.

วิญญาณซึ่งเกิดขึ้นเมื่อคนกลับใจ ดังนั้นการที่ฉบับ RSV แปลว่า born anew และฉบับ NIV แปลว่า born again ก็น่าจะเหมาะสมกับบริบทที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้ โดยทั้งสองฉบับให้ (born) from above ไว้ในเชิงอรรถ

ตัวอย่างที่ 16 วิวรรณ์ 3:20

RSV: Behold, I stand at the door and knock; if any one hears my voice and opens the door, I will come in to him and eat with him, and he with me.

NIV: Here I am! I stand at the door and knock. If anyone hears my voice and opens the door, I will come in and eat with him, and he with me.

ข้อนี้เป็นคำพูดของเยซูเรียกร้องให้คริสตจักรกลับใจ คำว่า to him นั้นปรากฏในต้นฉบับภาษากรีก ดังนั้นฉบับ RSV จึงแปลครบถ้วน ถูกต้อง ชัดเจนว่าพระเยซูจะเข้าไปในชีวิตของผู้ที่ฟังเสียงของพระองค์และต้อนรับพระองค์ ในขณะที่ฉบับ NIV ละส่วนนี้ไปทำให้เนื้อหาไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

- การถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม

ตัวอย่างที่ 17 โรม 5:18

RSV: Then as one man's trespass led to condemnation for all men, so one man's act of righteousness leads to acquittal and life for all men.

NIV: Consequently, just as the result of one trespass was condemnation for all men, so also the result of one act of righteousness was justification that brings life for all men.

คำว่า acquittal ในฉบับ RSV และคำว่า justification ในฉบับ NIV ล้วนเป็นศัพท์ทางกฎหมายในราชบัณฑิตยสถาน คือ acquittal มีความหมายว่า การตัดสินปล่อยตัวจำเลย (ให้พ้นจากข้อกล่าวหา) ส่วน justification มีความหมายว่า การให้เหตุผลว่าชอบด้วยกฎหมาย การกล่าวอ้างที่มีเหตุผลสมควร ซึ่งในเชิงศาสนศาสตร์คือ การประกาศว่าบริสุทธิ์ ไม่มีความผิด ปราศจากบาป ในที่นี้ทั้งสองฉบับอาจต้องใช้ศัพท์เฉพาะแต่ก็สามารถสื่อสารออกมาได้ตรงตามต้นฉบับ อย่างไรก็ตามสังเกตว่ามีความแตกต่างในการแปลเล็กน้อย คือในฉบับ RSV การกระทำอันชอบธรรมของพระคริสต์ “นำไปสู่การตัดสินปล่อยตัวจำเลยและชีวิต” ทั้งสองสิ่งเป็นผลลัพธ์ที่มีน้ำหนัก

เท่าเทียมกัน ส่วนฉบับ NIV ผลจากการกระทำอันชอบธรรมของพระคริสต์ “คือการประกาศว่า
บริสุทธิ์” สิ่งเดียวเป็นผลลัพธ์ “ซึ่งนำไปสู่ชีวิต” เป็นส่วนขยายของผลลัพธ์นั้น

ตัวอย่างที่ 18 ยากอบ 2:21

RSV: Was not Abraham our father justified by works, when he offered his son
Isaac upon the altar?

NIV: Was not our ancestor Abraham considered righteous for what he did when
he offered his son Isaac on the altar?

ฉบับ RSV ยังคงใช้ศัพท์เฉพาะทางกฎหมายคือ justified ในขณะที่ฉบับ NIV แปลว่า
considered righteous หรือ ถูกมองว่าชอบธรรม ซึ่งเป็นการอธิบาย น่าจะทำให้เข้าใจได้ง่ายกว่า

- การรับเป็นบุตร

ตัวอย่างที่ 19 โรม 8:15

RSV: For you did not receive the spirit of slavery to fall back into fear, but you
have received the spirit of sonship. When we cry, "Abba! Father!"

NIV: For you did not receive a spirit that makes you a slave again to fear, but you
received the Spirit of sonship*. And by him we cry, "Abba**, Father." (*Or *adoption*;
**Aramaic for Father)

ฉบับ RSV ใช้ศัพท์ที่เล็กกับ spirit สื่อความหมายว่าพระเจ้าประทานทัศนคติบางอย่าง
แก่เรา เป็นทัศนคติที่บุตรของพระเจ้ามิ และทัศนคตินี้เองทำให้เราสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้ แต่
ฉบับ NIV ใช้ศัพท์ที่ใหญ่ Spirit หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเข้ากับบริบทของพระธรรมโรม
8:1-17 ที่กำลังกล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นผู้นำเราไปถึงพระเจ้า
การแปลของ NIV น่าจะถูกต้องตามหลักศาสนศาสตร์มากกว่า

ตัวอย่างที่ 20 กาลาเทีย 4:5

RSV: to redeem those who were under the law, so that we might receive
adoption as sons.

NIV: to redeem those under law, that we might receive the full rights of sons.

ในข้อนี้ฉบับ RSV แปลได้ถูกต้องตามต้นฉบับภาษากรีกว่า adoption as sons แต่ฉบับ
NIV มีการขยายความถึงสิทธิ์ในฐานะบุตรเป็น the full rights of sons ซึ่งสาเหตุน่าจะเป็นเพราะ

ในหลายวัฒนธรรมบุญธรรมจะไม่ได้รับสิทธิ์มากเท่าบุตรแท้ๆ¹⁰⁸ ตรงข้ามกับวัฒนธรรมโรมัน อันเป็นเบื้องหลังของพันธสัญญาใหม่ คือบุญธรรมมีสิทธิ์มากกว่าบุตรแท้ๆ ได้รับการปกป้องทางกฎหมาย มีสิทธิ์อันแน่นอนที่จะได้รับมรดก เป็นต้น ดังนั้นการขยายความก็น่าจะเหมาะสม และเพิ่มความชัดเจนให้กับผู้อ่านในปัจจุบัน

- การทรงเลือก

ตัวอย่างที่ 21 กิจการฯ 13:48

RSV: And when the Gentiles heard this, they were glad and glorified the word of God; and as many as were **ordained to eternal life** believed.

NIV: When the Gentiles heard this, they were glad and honored the word of the Lord; and all who were **appointed for eternal life** believed.

ในที่นี้แม้จะใช้คำต่างกันคือฉบับ RSV ใช้ ordained และฉบับ NIV ใช้ appointed แต่ทั้งสองมีความหมายคล้ายกันว่า ตั้ง แต่งตั้ง กำหนด สื่อให้เห็นถึงการทรงเลือกของพระเจ้าให้คนกลุ่มหนึ่งได้รับชีวิตนิรันดร์ หรือคนกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลภายนอกบางอย่าง (ซึ่งน่าจะเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์) ทำให้พวกเขาอมรับและเชื่อข่าวประเสริฐซึ่งทำให้ได้รับชีวิตนิรันดร์¹⁰⁹

ตัวอย่างที่ 22 2 เธสะโลนิกา 2:13

RSV: But we are bound to give thanks to God always for you, brethren beloved by the Lord, because **God chose you from the beginning* to be saved**, through sanctification by the Spirit** and belief in the truth. (*Other ancient authorities read as *the first converts*; **Or of spirit)

NIV: But we ought always to thank God for you, brothers loved by the Lord, because **from the beginning God chose you* to be saved** through the sanctifying work of the Spirit and through belief in the truth. (*Some manuscripts *because God chose you as his firstfruits*)

¹⁰⁸ Ibid., 19.

¹⁰⁹ Albert Barnes, "Barnes' Notes on the Bible." [Online], May 11, 2013. Available:

<http://biblecommenter.com/acts/13-48.htm>

วลีที่ทั้งสองฉบับแปลว่า from the beginning ซึ่งสะท้อนถึงเวลานั้นมีสำเนาต้นฉบับอื่นๆ แปลว่า the first converts หรือ his firstfruits ได้ด้วยโดยหมายถึงคนกลุ่มแรกที่เชื่อในพระคริสต์ อย่างไรก็ตามทั้งสองฉบับเลือกแปลออกมาในทิศทางเดียวกันและยกอีกความหมายหนึ่งไปไว้ในเชิงอรรถ แต่ส่วนขยายที่ตามหลังมาคือ “โดยการทรงชำระในพระวิญญาณบริสุทธิ์และโดยการเชื่อความจริง” ทำให้รู้สึกว่าการรอดขึ้นอยู่กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการกระทำของมนุษย์เองด้วย¹¹⁰

- พระลักษณะของพระคริสต์

ตัวอย่างที่ 23 ยอห์น 1:14

RSV: And the Word became flesh and dwelt among us, full of grace and truth; we have beheld his glory, glory as of the only Son from the Father.

NIV: The Word became flesh and made his dwelling among us. We have seen his glory, the glory of the One and Only,* who came from the Father, full of grace and truth. (*Or *the Only Begotten*)

พระธรรมยอห์นเป็นพระธรรมที่เน้นสถานะของพระเยซูในฐานะพระเจ้าผู้บังเกิดเป็นมนุษย์ คำในต้นฉบับภาษากรีกเน้นที่ความสัมพันธ์สองประเภท¹¹¹ คือ (1) ระหว่างพระคริสต์กับพระบิดา คือพระคริสต์ทรงเป็นบุตรองค์เดียวของพระบิดา หรือ (2) ระหว่างพระคริสต์กับสิ่งอื่นๆ คือไม่มีใครอื่นเหมือนพระเยซูคริสต์ ในบริบทของเนื้อหาตอนนี้เน้นที่ความสัมพันธ์ประเภทที่สอง ฉบับ RSV ซึ่งแปลว่า “พระบุตรองค์เดียวจากพระบิดา” เหมือนเน้นที่ความสัมพันธ์แรกมากกว่า ส่วนฉบับ NIV ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่หมายถึงพระเยซู “ผู้เป็นหนึ่งและไม่เหมือนใคร” เน้นความสัมพันธ์ที่สอง และใส่ “ผู้เดียวที่เป็นบุตรของพระบิดา” ที่เน้นความสัมพันธ์แรกไว้ในเชิงอรรถ

ตัวอย่างที่ 24 กิจการฯ 3:21

RSV: (Jesus) whom heaven must receive until the time for establishing all that God spoke by the mouth of his holy prophets from of old.

NIV: He must remain in heaven until the time comes for God to restore everything, as he promised long ago through his holy prophets.

¹¹⁰ The Commission on Worship of The Lutheran Church—Missouri Synod, 20.

¹¹¹ Ibid., 21.

ต้นฉบับภาษากรีกคือ ὁν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεῖξασθαι (ผู้ต้อง สวรรค์ แน่นอนรับ) ซึ่งฉบับ RSV แปลว่า “ผู้ซึ่งสวรรค์ต้องรับไว้” ในแง่ของการต้อนรับ ในขณะที่ NIV แปลว่า “พระองค์ต้องอยู่บนสวรรค์” สื่อว่าพระเยซูถูกจำกัดให้อยู่ในสวรรค์ นอกจากนี้ NIV ยังเติม “พระเจ้า” เข้าไปเป็นประธานในครึ่งหลังของข้อ ทำให้พระเจ้า (บุคคลแรกในตรีเอกานุภาพ) เป็นผู้ฟื้นฟูทุกสิ่งให้กลับสู่สภาพดีแทนที่จะเป็นพระเยซู (บุคคลที่สองในตรีเอกานุภาพ)¹¹²

- การดลใจและคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์

สถานะของพระเยซูในพันธสัญญาใหม่นั้นเชื่อมโยงคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์ที่ปรากฏในพันธสัญญาเดิม เป็นที่ถกเถียงกันว่าพันธสัญญาเดิมพยากรณ์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจริงตามที่คริสเตียนอ้างหรือไม่ หรือหมายถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคนอื่นที่จะมาในอนาคตอย่างที่ชาวิวอ้าง การแปลพระคัมภีร์ตอนที่เกี่ยวข้องกับการดลใจและคำพยากรณ์เหล่านี้จึงสำคัญยิ่ง

ตัวอย่างที่ 25 ปฐมกาล 12:3

RSV: I will bless those who bless you, and him who curses you I will curse; and by you all the families of the earth shall bless themselves.* (*Or in you all the families of the earth shall be blessed)

NIV: I will bless those who bless you, and whoever curses you I will curse; and all peoples on earth will be blessed through you."

พระสัญญาที่พระเจ้าทำกับอับราฮัมนี้สื่อว่าเชื้อสายของอับราฮัม (พระเยซู) จะนำความรอดอันเป็นพรมาสู่โลก กริยา בָּרַךְ หรือ bless ในต้นฉบับมีทั้งรูปถูกกระทำ (be blessed) และรูปย้อนกลับไปหาประธาน (bless themselves) แต่ผู้เชี่ยวชาญภาษาฮีบรูบางคนเชื่อว่า¹¹³ ไม่ว่าจะกริยานี้จะอยู่ในรูปใดก็ตามควรแปลเป็นรูปถูกกระทำทั้งหมด เนื่องจากการอวยพรมาจากพระเจ้าโดยพระคุณของพระองค์เท่านั้น ไม่ใช่โดยการกระทำหรือความดีของมนุษย์ อย่างไรก็ตามในข้อนี้ต้นฉบับภาษาฮีบรูเป็นรูปถูกกระทำอยู่แล้ว ฉบับ RSV จึงไม่ควรนำรูปถูกกระทำไปไว้ในเชิงอรรถให้เป็นความหมายรอง

¹¹² Ibid., 22.

¹¹³ Ibid., 23-24.

ตัวอย่างที่ 26 สดุดี 8:5

RSV: Yet thou hast made him little less than God, and dost crown him with glory and honor.

NIV: You made him a little lower than the heavenly beings* and crowned him with glory and honor. (*Or than God)

พระธรรมฮีบรูในพันธสัญญาใหม่อ้างถึงพระธรรมสดุดีตอนนี้โดยระบุว่าผู้ที่พระเจ้าทรงยกย่องนั้นคือพระเยซู แม้ในภาษาฮีบรู אֱלֹהִים בְּעוֹלָם (เล็กน้อย กว่าพระเจ้า) จะหมายถึงพระเจ้าจริง แต่คำนี้อาจแปลว่าเทพเจ้าหรือเจ้านายได้ด้วย นอกจากนี้พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าเท่าเทียมกับพระเจ้าพระบิดา ไม่ได้ต่ำกว่าหรือเล็กน้อยกว่า ดังนั้นฉบับ RSV ที่แปลว่า God จึงไม่ได้สะท้อนไปถึงพันธสัญญาใหม่อย่างถูกต้อง ฉบับ NIV ที่แปลว่า the heavenly beings และให้ God ไว้ในเชิงอรรถจึงเหมาะสมกว่า

- พระเจ้ากับความทุกข์

ตัวอย่างที่ 27 อีสยาห์ 53:10

RSV: Yet it was the will of the LORD to bruise him; he has put him to grief;* when he makes himself** an offering for sin, he shall see his offspring, he shall prolong his days; the will of the LORD shall prosper in his hand; (*Heb *made him sick*; **Vg: Heb *thou makest his soul*)

NIV: Yet it was the LORD's will to crush him and cause him to suffer, and though the LORD makes* his life a guilt offering, he will see his offspring and prolong his days, and the will of the LORD will prosper in his hand. (*Hebrew *though you make*)

บริบทนี้อีสยาห์กำลังกล่าวถึงพระคริสต์ที่ต้องทุกข์ทรมานเพื่อไถ่บาปให้มนุษย์ แม้ทั้งสองฉบับจะระบุอย่างชัดเจนในตอนต้นว่านี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า แต่สังเกตว่าฉบับ RSV ใช้แต่สรรพนาม he หลังจากนั้น อาจทำให้คลุมเครือว่าใครเป็นประธานหรือกรรมของกริยาแต่ละตัว โดยเฉพาะ he makes himself an offering for sin อาจเข้าใจว่าพระคริสต์ถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป แต่เชิงอรรถให้อีกคำแปลหนึ่งว่า thou makest his soul หมายถึงพระเจ้าเป็นผู้กระทำ ในขณะที่ฉบับ NIV ใช้ the LORD makes his life a guilt offering เป็นความหมายหลัก

คือพระเจ้าพระบิดาทรงให้พระคริสต์เป็นเครื่องบูชาลบความผิด ส่วนเชิงอรรถ though you make ผู้ที่นี้อาจเป็นผู้กระทำ (ไม่ใช่ทั้งพระเจ้าและพระคริสต์)

ตัวอย่างที่ 28 โยเอล 2:13

RSV: ...Return to the LORD, your God, for he is gracious and merciful, slow to anger, and abounding in steadfast love, and repents of evil.

NIV: ...Return to the LORD your God, for he is gracious and compassionate, slow to anger and abounding in love, and he relents from sending calamity.

ภาษาฮีบรูในข้อนี้มีความหมายสองอย่าง¹¹⁴คือ (1) กลับใจจากความชั่วร้าย เช่นอาชญากรรมกลับใจจากการทำผิด หรือ (2) ยับยั้งจากการลงโทษให้เจ็บปวด เช่นผู้พิพากษายับยั้งไม่ลงโทษอาชญากรที่กลับใจ เป็นต้น เห็นได้ว่าแต่ละฉบับเลือกแปลกันคนละความหมาย คือฉบับ RSV ใช้ repents of evils เป็นความหมายแรก ส่วนฉบับ NIV ใช้ relents from sending calamity เป็นความหมายที่สอง

- วาระสุดท้าย

ตัวอย่างที่ 29 มัทธิว 26:64

RSV: Jesus said to him, "You have said so. But I tell you, hereafter you will see the Son of man seated at the right hand of Power, and coming on the clouds of heaven."

NIV: "Yes, it is as you say," Jesus replied. "But I say to all of you: In the future you will see the Son of Man sitting at the right hand of the Mighty One and coming on the clouds of heaven."

พระเยซูกำลังตรัสถึงพระองค์เองในฐานะ “บุตรมนุษย์” ซึ่งจะปรากฏบนบัลลังก์เบื้องขวาของพระเจ้า ในบริบทนี้เป็นการกล่าวถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นทันทีในราชอาณาจักรของพระเยซู เริ่มตั้งแต่การสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์ ไม่ได้หมายถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองดังที่ฉบับ RSV ซึ่งใช้ “หลังจากนี้” สื่อถึงการเป็นขึ้นจากตายที่กำลังจะมาถึง ส่วนฉบับ NIV ใช้ “ในอนาคต” ไม่ชัดเจนเท่า ทั้งๆ ที่ฉบับ NIV ก็แปลคำนี้ในที่อื่นๆ ได้ถูกต้องว่า from now on หรือ “หลังจากนี้”

¹¹⁴ Ibid., 29.

ตัวอย่างที่ 30 1 โครินธ์ 11:30

RSV: That is why many of you are weak and ill, and some have died.* [*Greek *have fallen asleep* (as in 15.6, 20)]

NIV: That is why many among you are weak and sick, and a number of you have fallen asleep.

สิ่งหนึ่งที่จะเกิดในช่วงวาระสุดท้ายคือการเป็นขึ้นจากตาย ทั้งในภาษาฮีบรูและกรีกล้วนมีกริยาที่สามารถแปลว่าหลับหรือตายก็ได้ ในข้อนี้ก็เช่นกัน ทั้งสองฉบับเลือกแปลคนละความหมายคือฉบับ RSV เลือกแปลว่าตาย แล้วให้ความหมายว่าหลับในเชิงอรรถ ส่วนฉบับ NIV แปลว่าหลับเพื่อสื่อถึงการเป็นขึ้นจากตายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

- การทรงสร้าง

ตัวอย่างที่ 31 เนหะมีย์ 9:6

RSV: And Ezra said: "Thou art the LORD, thou alone; thou hast made heaven, the heaven of heavens, with all their host, the earth and all that is on it, the seas and all that is in them; and thou preservest all of them; and the host of heaven worships thee. (*Gk: Heb *lacks and Ezra said*)

NIV: You alone are the LORD. You made the heavens, even the highest heavens, and all their starry host, the earth and all that is on it, the seas and all that is in them. You give life to everything, and the multitudes of heaven worship you.

นอกจากพระเจ้าจะทรงสร้างสิ่งต่างๆ แล้ว ฉบับ RSV กล่าวว่าพระองค์ทรง "ทำให้สิ่งเหล่านั้นมีชีวิตต่อไป" อาจด้วยการปกป้องดูแล แต่ฉบับ NIV กล่าวว่าพระองค์ "ให้ชีวิตแก่สิ่งเหล่านั้น" ความหมายแตกต่างกัน แต่ฉบับ RSV น่าจะตรงกับต้นฉบับภาษากรีกมากกว่า

ตัวอย่างที่ 32 โคโลสี 1:16

RSV: ...all things were created through him and for him.

NIV: ...all things were created by him and for him.

ตามหลักศาสนศาสตร์เชื่อว่าตรีเอกานุภาพล้วนปรากฏในการทรงสร้าง (ดูตัวอย่างที่ 9) พระธรรมข้อนี้กล่าวถึงพระเยซูว่าทรงมีบทบาทอย่างไรในเหตุการณ์นี้ แต่ความแตกต่างในการใช้คำบุพบททำให้ความหมายแตกต่างกัน ฉบับ RSV แปลว่า "ผ่านทางพระองค์" พระเยซูเป็น

“เครื่องมือ” ในการทรงสร้าง ซึ่งจะสอดคล้องกับพระธรรมตอนอื่นๆ ที่ชี้ว่าพระเยซูเป็นพระวาทะของพระเจ้าที่พระเจ้าตรัสในการทรงสร้าง ส่วนฉบับ NIV แปลว่า “โดยพระองค์” พระเยซูทรงเป็นผู้สร้างเอง

- ความจริงแท้ของพระคัมภีร์

ตัวอย่างที่ 33 ปฐมกาล 2:18, 19

RSV: Then the LORD God said, "It is not good that the man should be alone; I will make him a helper fit for him." **So** out of the ground the LORD God **formed** every beast of the field and every bird of the air, and brought them to the man to see what he would call them;...

NIV: The LORD God said, "It is not good for the man to be alone. I will make a helper suitable for him." **Now** the LORD God **had formed** out of the ground all the beasts of the field and all the birds of the air. He brought them to the man to see what he would name them;...

พระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 ได้เล่าแล้วว่าพระเจ้าทรงสร้างสัตว์ต่างๆ ขึ้นก่อนมนุษย์ ในบทที่ 2 ข้อ 19 นี้กลับมากล่าวถึงสัตว์ต่างๆ อีกครั้ง การที่ฉบับ RSV ใช้ “ดังนั้น” ทำให้รู้ดีว่าการสร้างสัตว์ต่างๆ เกิดขึ้นหลังการสร้างอาดัมและยังเป็นผลจากการที่พระเจ้าต้องการสร้างคู่ที่เหมาะสมให้อาดัม (ข้อ 18) ด้วย ส่วนฉบับ NIV เปลี่ยนเรื่องและผันกริยาให้เห็นว่าการสร้างสัตว์ต่างๆ นั้นเสร็จสิ้นไปแล้วในอดีต ทำให้เนื้อหาส่วนนี้ไม่ขัดแย้งกับบทที่ 1

ตัวอย่างที่ 34 สดุดี 12:6

RSV: **The promises** of the LORD are promises that are pure, silver refined in a furnace on the ground, purified seven times.

NIV: And **the words** of the LORD are flawless, like silver refined in a furnace of clay, purified seven times.

ในข้อนี้คำภาษาฮีบรู **בְּרָכָה** หมายถึงถ้อยคำ คำพูด คำกล่าว แต่ฉบับ RSV แปลว่า “พระสัญญา” เท่านั้น เป็นการเจาะจงถ้อยคำประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ จำกัดความหมายของพระธรรมตอนนี้ ส่วนฉบับ NIV แปลว่า “ถ้อยคำ” มีความหมายกว้างกว่าและตรงกับต้นฉบับภาษาฮีบรู

- ศาสนพิธี

ตัวอย่างที่ 35 ลูกา 22:20

RSV: ... "This cup which is poured out for you is the new covenant in my blood.

NIV: ... "This cup is the new covenant in my blood, which is poured out for you.

นี่คือคำพูดของพระเยซูในพิธีมหาสนิท คำว่า the new covenant ในข้อนี้มีพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับอื่นๆ แปลว่า testament, will, promise ด้วย แต่ทั้งฉบับ RSV และฉบับ NIV ก็เลือกแปลในทิศทางเดียวกัน อย่างไรก็ตามตำแหน่งของส่วนขยายอาจทำให้ความหมายต่างกันได้เล็กน้อย

ตัวอย่างที่ 36 1 เปโตร 3:21

RSV: Baptism, which corresponds to this, now saves you, not as a removal of dirt from the body but as an appeal to God for a clear conscience, through the resurrection of Jesus Christ,

NIV: and this water symbolizes baptism that now saves you also-- not the removal of dirt from the body but the pledge* of a good conscience toward God. It saves you by the resurrection of Jesus Christ, (*Or response)

พระธรรมข้อนี้อ้างถึงเหตุการณ์น้ำท่วมโลกในพันธสัญญาเดิมเชื่อมโยงกับพิธีบัพติศมา คือน้ำท่วมในครั้งนั้นถือเป็นการบัพติศมารูปแบบหนึ่ง ฉบับ RSV ใช้ correspond แสดงความสัมพันธ์ของสองเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เข้ากับบริบท ส่วนฉบับ NIV ใช้ symbolize เป็นเพียงสัญลักษณ์ทำให้ความหมายอ่อนกว่า¹¹⁵

1.2.3. เนื้อหาเบ็ดเตล็ด

- พระบัญญัติสิบประการ

ตัวอย่างที่ 37 อพยพ 20:8

RSV: "Remember the sabbath day, to keep it holy.

NIV: "Remember the Sabbath day by keeping it holy.

¹¹⁵ Ibid., 32.

วันสะบาโตคือวันที่เจ็ดของสัปดาห์ (วันเสาร์) เป็นวันที่กำหนดไว้สำหรับการพักผ่อนและการนมัสการพระเจ้า ฉบับ RSV แปลว่า to keep it holy บ่งชี้เป้าหมายของการรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ (ตอบคำถาม “ทำไม”)¹¹⁶ ส่วนฉบับ NIV แปลว่า by keeping it holy บอกวิธีการระลึกถึงวันสะบาโต (ตอบคำถาม “อย่างไร”)¹¹⁷ ความหมายของฉบับแปลทั้งสองจึงต่างกัน

- การอวยพรของอาโรน

ตัวอย่างที่ 38 กัณดารวิถี 6:24-26

RSV: The LORD bless you and keep you: The LORD make his face to shine upon you, and be gracious to you: the LORD lift up his countenance upon you, and give you peace.

NIV: " 'The LORD bless you and keep you; the LORD make his face shine upon you and be gracious to you; the LORD turn his face toward you and give you peace.' "

ในภาษาฮีบรูพระธรรมตอนนี้เป็นกริยา रूप jussive¹¹⁸ ซึ่งใช้แสดงความปรารถนาอย่างแรงกล้า เป็นคำอธิษฐานหรือคำวิงวอนต่อพระเจ้าให้พระองค์ทรงอวยพร เนื่องจากพระพรนั้นมาถึงโดยพระคุณ (ดูตัวอย่างที่ 25) เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษฉบับแปลส่วนใหญ่รวมทั้งฉบับ RSV และฉบับ NIV ใช้กริยา रूपปัจจุบันซึ่งน่าจะใกล้เคียงมากที่สุดแล้ว

- บทบาทของผู้หญิงในคริสตจักร

ตัวอย่างที่ 39 โรม 16:1

RSV: I commend to you our sister Phoebe, a deaconess of the church at Cenchreae,

NIV: I commend to you our sister Phoebe, a servant* of the church in Cenchrea.
(*Or deaconess)

ในการระบุตำแหน่งของผู้หญิงที่รับใช้ในคริสตจักรทั้งสองฉบับใช้คำต่างกัน โดยฉบับ RSV ใช้ deaconess หรือมัคทายิกา เป็นการระบุตำแหน่งที่เฉพาะเจาะจงและเป็นตำแหน่งสูง ส่วน

¹¹⁶ Ibid., 32.

¹¹⁷ Ibid., 32.

¹¹⁸ Ibid., 32.

ฉบับ NIV ใช้ servant หรือผู้รับใช้ มีความหมายกว้าง เป็นตำแหน่งทั่วๆ ไป แต่ก็มี deaconess ให้ในเชิงอรรถ

1.2.4. การเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปล

ก่อนหน้าในบทที่ 2 หัวข้อ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงสำเนาต้นฉบับว่ามีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงเป็นที่ถกเถียงกันว่าควรยึดสำเนาต้นฉบับฉบับใดเป็นหลักในการแปล สำเนาต้นฉบับนั้นมีความน่าเชื่อถือเพียงใด และควรหรือไม่ที่จะให้คำแปลทางเลือกอื่นๆ ไว้ในเชิงอรรถ

ตัวอย่างที่ 40 สดุดี 145:13

RSV: Thy kingdom is an everlasting kingdom, and thy dominion endures throughout all generations. The LORD is faithful in all his words, and gracious in all his deeds.* (*These two lines are supplied by one Hebrew Ms, Gk and Syr)

NIV: Your kingdom is an everlasting kingdom, and your dominion endures through all generations. The LORD is faithful to all his promises and loving toward all he has made.* (*One manuscript of the Masoretic Text, Dead Sea Scrolls and Syriac [see also Septuagint]; most manuscripts of the Masoretic Text do not have the last two lines of verse 13.)

พระธรรมสดุดีบทนี้แต่ละข้อขึ้นต้นด้วยตัวอักษรฮีบรูเรียงตามลำดับและมีข้อหนึ่งหายไปจากต้นฉบับภาษาฮีบรูส่วนใหญ่ แต่ข้อนี้ปรากฏในฉบับแปลภาษากรีกและภาษาซีเรีย คณะผู้แปลฉบับภาษาอังกฤษทั้งฉบับ RSV และฉบับ NIV เลือกที่จะเติมเนื้อหาที่ตกหล่นไปโดยให้คำอธิบายไว้ในเชิงอรรถ

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในตัวบททั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าประเด็นด้านภาษาในแง่ของการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัต ภาษาโบราณ และการถอดความนั้นทั้งสองฉบับแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะไม่มีความแตกต่างเลย ส่วนความแปลกแยกในการแปลรวมถึงประเด็นด้านหลักข้อเชื่อ เนื้อหาเบ็ดเตล็ด และการเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปลทั้งสองฉบับต่างมีทั้งที่ตีความต่างกัน เลือกคำแปลต่างกัน มีข้อด้อยและข้อเด่นแตกต่างกันไปในแต่ละหัวข้อ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวทางการแปลที่ใช้ ความเชื่อ ความรู้ความเข้าใจ และการตัดสินใจของคณะผู้แปลซึ่งเป็นผู้ส่งสาร

การวิเคราะห์พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับ RSV และฉบับ NIV แสดงให้เห็นว่าปัจจัยภายนอกตัวบทนั้นทั้งสองฉบับแตกต่างกันไม่มากนัก ส่วนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนคือปัจจัยภายในซึ่งส่วนใหญ่แล้วขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของคณะผู้แปลหรือผู้ส่งสารเป็นหลัก

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะวิเคราะห์ฉบับแปลภาษาไทยทั้งสองฉบับ คือฉบับ 1971 และฉบับอมตธรรมร่วมสมัย โดยในที่นี้จะใช้ตัวย่อว่า TNCV เพื่อความกระชับ

2. การวิเคราะห์ฉบับแปล

2.1. ปัจจัยภายนอกตัวบท

2.1.1. ผู้ส่งสาร

พระคัมภีร์ฉบับ 1971 จัดทำโดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย แก้ไขปรับปรุงจากฉบับที่ตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ในปี 1940 “มีกรรมการยกวางคำแปลสามคน กรรมการตรวจสอบแก้ไขฉบับยกวางแปลคน และกรรมการที่ปรึกษาอีกยี่สิบห้าคน งานแก้ไขนี้กินเวลา 13 ปี”¹¹⁹ การแปลครั้งนี้ได้รับความช่วยเหลือจากดร.ยูจีน ไนดาและคณะทำงานจากสมาคมพระคริสตธรรมอเมริกาอย่างใกล้ชิด มีการขอความเห็นในการแปลและตีความประเด็นต่างๆ ทั้งขั้นตอนการทำงานก็กำหนดโดยดร.ไนดา นอกจากนี้การแปลยังเป็นความร่วมมือระหว่างกันโปรเตสแตนต์กับคาทอลิกด้วย

ส่วนฉบับ TNCV เป็นการแปลใหม่ จัดทำโดยองค์การอมตธรรมเพื่อชีวิตซึ่งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นองค์การอมตธรรม เป็นเครือข่ายขององค์การอมตธรรมผู้สนับสนุนและถือลิขสิทธิ์พระคัมภีร์ฉบับ NIV และฉบับอื่นๆ อีกหลายภาษา บทความแนะนำพระคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัยกล่าวว่าการแปลครั้งนี้ “เกิดขึ้นจากความร่วมมือของผู้นำคริสเตียนหลายท่านจากหลายคณะนิกาย ภายใต้การประสานงานและการสนับสนุนขององค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต”¹²⁰ นอกจากนี้ยังระบุชัดเจนว่าอาศัยหลักการและแนวทางการแปลของฉบับ NIV โดยเปรียบเทียบกับพร้อมทั้งต้นฉบับภาษาฮีบรูและกรีก พระคัมภีร์ฉบับอื่นๆ และคู่มือต่างๆ ด้วย

ทั้งสององค์กรล้วนเป็นองค์กรจัดทำพระคัมภีร์ที่น่าเชื่อถือและเป็นเครือข่ายขององค์กรที่เน้นการแปลพระคัมภีร์ทั้งสองแห่ง จึงได้รับการสนับสนุนจากองค์กรแม่ของตน ไม่ว่าจะเป็นความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ นโยบาย หรือเอกสารต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน สังเกตว่า

¹¹⁹ สมาคมพระคริสตธรรมไทย, “คำนำ”, ใน พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ฉบับ 1971. พิมพ์ครั้งที่ 4. (กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2542). หน้า i.

¹²⁰ องค์การอมตธรรม, 2550, IX.

ทางสมาคมพระคริสตธรรมไทยนั้นเปิดเผยกว่าในเรื่องคณะผู้แปลและกรรมการที่มีส่วนร่วม (ดูประวัติศาสตร์การแปลในบทที่ 3) ส่วนองค์การอมตธรรมชัดเจนกว่าในเรื่องของแนวทางการแปลและฉบับภาษาอังกฤษที่ใช้อ้างอิง

2.1.2. วัตถุประสงค์

สำหรับสมาคมพระคริสตธรรมไทยนั้นตั้งขึ้นโดยมีเป้าหมายในด้านการแปลคือเพื่อนำพระคัมภีร์ไปถึงคริสเตียนที่ไม่เคยมีพระคัมภีร์ในภาษาของตนเอง นอกจากพระคัมภีร์ภาษาไทยแล้วสมาคมฯยังเป็นผู้สนับสนุนการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาถิ่นอีกเป็นจำนวนมาก¹²¹ ส่วนฉบับ 1971 นั้นตั้งใจให้ถูกต้องตรงตามต้นฉบับมากที่สุด ชัดเกลารากภาษาให้ทันสมัย แก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดในฉบับเดิม และปรับปรุงคำแปลตามการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมใหม่ๆ ในต้นฉบับ¹²²

ส่วนองค์การอมตธรรมมีวัตถุประสงค์หลักในการแปลคือ “เพื่อให้คนไทยมีพระคัมภีร์ที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน เป็นธรรมชาติ และถูกต้องตรงตามความหมายต้นฉบับ เหมาะสมกับการอ่านในที่ประชุมและการอ่านตามลำพัง นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการเผยแผ่ การท่องจำ การอธิบาย การอ้างอิง หรือการประกอบศาสนพิธีต่างๆ ได้”¹²³

เนื่องจากฉบับ 1971 เป็นการแก้ไขปรับปรุงฉบับ 1940 ดังนั้นวัตถุประสงค์จึงเป็นการปรับปรุงของเดิมให้ดีขึ้นและปรับภาษาให้ทันสมัยมากขึ้นเนื่องจากเวลาของสถานการณ์การสื่อสารเปลี่ยนไปหลายสิบปี ส่วนฉบับ TNCV เป็นการแปลใหม่ เน้นที่สถานการณ์การสื่อสารรูปแบบต่างๆ และพยายามให้ฉบับแปลนี้เหมาะสมสำหรับแต่ละสถานการณ์

2.1.3. ผู้รับสาร

ฉบับ 1971 ไม่ได้ระบุว่ากลุ่มผู้อ่านคือใคร ส่วนฉบับ TNCV มีกล่าวไว้ว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมปีที่ 6 ขึ้นไป¹²⁴ เมื่อมองในภาพรวมจะพบว่าคนไทยเป็นคริสเตียนเพียงร้อยละ

¹²¹ ประณต บุษกรเรื่องรัตน์, “พระคัมภีร์ไทยและพระคัมภีร์ของชนกลุ่มน้อยในไทยมีประวัติความเป็นมาอย่างไร?”

[ออนไลน์], 13 พฤษภาคม 2556. แหล่งที่มา

http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=77&Itemid=43

¹²² สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2542, i.

¹²³ องค์การอมตธรรม, 2550, IX.

¹²⁴ International Bible Society, 24.

ละ 0.7 เท่านั้น¹²⁵ ส่วนใหญ่ถึงประมาณร้อยละ 95 นับถือพระพุทธศาสนา ไม่น่าจะคุ้นเคยกับ คริสตศาสนาหรือพระคัมภีร์

2.1.4. สื่อ

ทั้งสองฉบับสื่อสารแบบเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านสื่อที่เป็นสิ่งตีพิมพ์ นอกจากนี้ยังอาจมีการสื่อสารวิธีอื่นๆ ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น อ่านออกเสียงในที่ประชุม เป็นต้น จากข้อมูลของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ¹²⁶ ในปี 2011 พบว่าคนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไปร้อยละ 68.6 อ่านหนังสือนอกเวลาเรียนหรือเวลาทำงาน โดยใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 35 นาที ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับสถิติของประเทศอื่นๆ ส่วนคริสเตียนเองนั้น “พฤติกรรมกรรมการอ่านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ของคริสเตียนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร” ศึกษาวิจัยโดยสุมาลี แซ่เตีย พบว่าคริสเตียนในเขตกรุงเทพฯ ไม่ถึง 1 ใน 3 อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน¹²⁷ ดังนั้นนอกจากประชากรคริสเตียนจะมีจำนวนน้อยแล้ว ปริมาณการอ่านพระคัมภีร์ก็น่าจะยิ่งน้อยลงไปอีก

2.1.5. สถานที่

เนื่องจากทั้งสองฉบับเป็นฉบับแปลภาษาไทยจึงน่าจะจำหน่ายจ่ายแจกในประเทศไทยเป็นหลักหรืออาจส่งไปยังคนไทยในต่างประเทศบ้าง จากลักษณะของผู้รับสารและสื่อในประเทศไทยจะเห็นได้ว่าหลายอย่างตรงข้ามกับสถานการณ์ในสหรัฐฯ ชาวไทยไม่น่าจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพระคัมภีร์มากนัก ซึ่งหมายความว่าต้องใช้เวลามากกว่าในการศึกษาและอาจจะขาดทรัพยากรที่จะช่วยในการศึกษาพระคัมภีร์ด้วย

2.1.6. เวลา

ฉบับ 1971 ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1971 ส่วนฉบับ TNCV ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 2007 เท่ากับห่างกัน 36 ปี ก่อนหน้านี้มีแต่สมาคมฯ เท่านั้นที่จัดทำพระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ คือมีครบทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ เรียกได้ว่าฉบับ TNCV นั้นเป็นพระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ฉบับที่สองของประเทศไทย ทั้งยังแปลออกมาด้วยแนวทางที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ผู้รับสารซึ่งมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไม่มากอยู่แล้วอาจจะไม่คุ้นเคยกับการมีพระคัมภีร์มากกว่าหนึ่งฉบับ

¹²⁵ Wikipedia, “Thailand.” [Online], May 13, 2013. Available: <http://en.wikipedia.org/wiki/Thailand>

¹²⁶ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, “การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2554” [ออนไลน์], 13 พฤษภาคม 2556. แหล่งที่มา <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/readingRep54.pdf>

¹²⁷ สุมาลี แซ่เตีย, (1).

ความแตกต่างของแต่ละฉบับ หรือการประเมินและเลือกใช้พระคัมภีร์ในสถานการณ์ต่างๆ การศึกษาของสุมาลีในปี 2009 พบว่า¹²⁸ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 73.8 อ่านฉบับ 1971 ร้อยละ 7.3 อ่าน TNCV และร้อยละ 18.3 อ่านควบคู่กันทั้งสองฉบับ

2.1.7. แรงจูงใจ

เช่นเดียวกับฉบับภาษาอังกฤษคือ คณะผู้แปลของทั้งสองฉบับยอมประสพสังข์จะให้ผู้คน สามารถเข้าถึงพระวจนะของพระเจ้าได้ในภาษาของตนเอง ทั้งยังต้องเป็นฉบับแปลที่ถูกต้อง ชัดเจน และเป็นธรรมชาติด้วย นอกจากนี้ยังน่าจะมีความคาดหวังส่วนหนึ่งว่าพระคัมภีร์จะเป็นสื่อ ในการเผยแผ่ศาสนาเพื่อให้คนได้รู้จักพระเจ้าและรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้อรอด เนื่องจาก คนไทยส่วนใหญ่ยังเป็นชาวพุทธ

2.1.8. หน้าที่ของตัวบท

การศึกษาของสุมาลีพบว่าการใช้ประโยชน์จากพระคัมภีร์มากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ “ใช้เพื่อ เป็นกำลังใจเมื่อชีวิตต้องพบกับความทุกข์เพราะการทำตามคำสอนของพระเจ้า เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ ใช้เป็นหลักปฏิบัติและแนวทางการดำเนินชีวิต การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ และ ลำดับที่สามคือ ใช้เพื่อรู้จักพระเจ้าสูงสุดและแผนการของพระองค์ที่มีต่อโลกนี้และชีวิตตนเอง”¹²⁹ สังเกตว่าใกล้เคียงกับผลการศึกษา “สถานะของพระคัมภีร์ในปี 2013” ที่จัดทำในสหรัฐฯ ซึ่งผู้อ่าน เชื่อว่าพระคัมภีร์มีคำตอบและหนทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตและสังคม

จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกตัวบททั้งสองฉบับต่างกันไม่มากนัก คือผู้สงสารหรือคณะ ผู้แปลซึ่งทางสมาคมฯเปิดเผยรายชื่อ ในขณะที่องค์การฯระบุชัดเจนเรื่องแนวทางการแปลซึ่งตรง ข้ามกับของสมาคมฯ อีกประการหนึ่งคือทั้งสองฉบับตีพิมพ์ในช่วงเวลาที่ต่างกัน 36 ปี ซึ่งสอง ประเด็นนี้ตรงกับความแตกต่างที่พบในฉบับภาษาอังกฤษทั้งสองฉบับด้วย อย่างไรก็ตามฉบับ TNCV เป็นพระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ฉบับที่สองในภาษาไทย จึงก่อให้เกิดความแตกต่างมากกว่าเมื่อ เทียบกับฉบับแปลภาษาอังกฤษที่มีอยู่จำนวนมาก

¹²⁸ Ibid., 77.

¹²⁹ Ibid., 85.

2.2. ปัจจัยภายในตัวบท

2.2.1. ประเด็นด้านภาษา

- การเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัต

สำหรับพระคัมภีร์ฉบับแปลภาษาไทยนั้นยังไม่ปรากฏว่ามีการศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการแปลโดยใช้ทฤษฎีของไนดาเป็นเกณฑ์มาก่อน แต่แนวทางการแปลที่คณะผู้แปลจากองค์กรทั้งสองได้ระบุไว้คือ สมาคมพระคริสตธรรมไทยจะแปลตามตัวอักษรให้มากที่สุด รักษา รูปแบบโครงสร้างประโยคเดิมมากเท่าที่จะทำได้ และแปลแบบเทียบเคียงเชิงพลวัตเท่าที่จำเป็น เท่านั้น ส่วนองค์การอมตธรรมยึดความหมายเป็นหลัก ปรับโครงสร้างภาษาให้เข้าใจง่าย และใช้ ภาษาไทยที่เป็นธรรมชาติ

นอกจากนี้ทั้งสองแห่งยังเลือกอ้างอิงพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษคนละฉบับกัน ซึ่งจากการ วิเคราะห์ใน 1.2.1. ประเด็นด้านภาษา หัวข้อการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัตของฉบับ ภาษาอังกฤษก่อนหน้านี้นี้แสดงให้เห็นว่าฉบับ RSV ซึ่งฉบับ 1971 อ้างอิงนั้นใช้แนวทางการ เทียบเคียงเชิงรูปแบบ ส่วนฉบับ NIV ซึ่งฉบับ TNCV อ้างอิงจัดว่าใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิง พลวัต

ดังนั้นทั้งจากนโยบายขององค์กรเองและฉบับอังกฤษที่ใช้ในการอ้างอิงอาจสรุปได้ว่าพระ คัมภีร์ฉบับแปลภาษาไทยทั้งสองน่าจะเป็นไปในลักษณะเดียวกันด้วย คือฉบับ 1971 เป็นการ เทียบเคียงเชิงรูปแบบ ในขณะที่ฉบับ TNCV เป็นการเทียบเคียงเชิงพลวัต อย่างไรก็ตามหากจะ สรุปให้แน่ชัดควรมีการศึกษาวิจัยในด้านนี้โดยเฉพาะเจาะจงเสียก่อน

- ภาษาโบราณ

สำหรับฉบับภาษาไทยนั้นแตกต่างจากภาษาอังกฤษเล็กน้อย คือไม่ได้มีการใช้โครงสร้าง ภาษาโบราณที่มีรูปแบบเฉพาะ แต่โครงสร้างภาษารูปแบบพิเศษที่ปรากฏในพระคัมภีร์ภาษาไทย และไม่มีในภาษาฮีบรู กรีก หรืออังกฤษ คือการใช้ราชาศัพท์ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ไทยที่จะแสดงความยกย่องพระเจ้า กษัตริย์ หรือบุคคลที่มียศศักดิ์ด้วยการใช้ภาษารูปแบบพิเศษนี้ และยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ศัพท์โบราณอื่นๆ ที่พบมักเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของ ภาษาที่เกิดขึ้นตามกาลเวลา ตัวอย่างต่อไปนี้จะอาศัยความหมายจากพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 41 สดุดี 23:4, 5

1971: แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธำมรงค์ของพระองค์ เกล้าโลมข้าพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมสำหรับให้ข้าพระองค์ต่อหน้าต่อตาศัตรูของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน ชันน้ำของข้าพระองค์ก็ล้นอยู่

TNCV: แม้ข้าพระองค์เดินผ่านหุบเขาแห่งความตาย* ข้าพระองค์จะไม่หวาดกลัวความชั่วร้ายใดๆ เพราะพระองค์สถิตกับข้าพระองค์ พระองค์ทรงปกป้องและนำทางข้าพระองค์**ทำให้ข้าพระองค์สบายใจ พระองค์ทรงจัดเตรียมอาหารสำหรับข้าพระองค์ต่อหน้าศัตรูทั้งหลายของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน จอกของข้าพระองค์เปี่ยมล้นอยู่ (*หรือผ่านหุบเขาอันมืดมิดที่สุด; **หรือ คทาและธำมรงค์ของพระองค์)

เนื้อหาโดยรวมคล้ายกัน ทั้งสองฉบับต่างใช้สรรพนามราชาศัพท์ (ข้าพระองค์และพระองค์) มีการใช้กริยารราชาศัพท์ (เช่น ทรงเตรียม ทรงปกป้อง) และนามราชาศัพท์กับพระเจ้า (เช่น ธำมรงค์) นอกจากนี้ยังมีศัพท์ที่ความหมายเปลี่ยนไปเพราะกาลเวลาเช่น เกล้าโลม ซึ่งมีความหมายว่า กอดจูบดูปล้ำแสดงความรัก พุดปลอบโยนให้โอนอ่อนตาม แต่ปัจจุบันคนมักเข้าใจความหมายแรกในเชิงลบมากกว่า สังเกตว่าฉบับ TNCV ซึ่งแปลหลังจาก 1971 หลายปี เลือกที่จะตีความใหม่ทั้งประโยค เปลี่ยนกริยาให้มีความหมายเชิงบวก และให้ข้อมูลของภาษาฮีบรูไว้ในเชิงอรรถ

ตัวอย่างที่ 42 ลูคา 13:31

1971: ในโมงนั้น มีพวกฟาริสีบางคนมาทูลพระองค์ว่า “ท่านจงไปจากที่นี่เถิด เพราะเราเฮโรดจะโคร์ประหารชีวิตของท่านเสีย”

TNCV: ครั้งนั้น พวกฟาริสีบางคนมาทูลพระเยซูว่า “ท่านจงออกจากที่นี่ไปที่อื่นเถิด เฮโรด ต้องการจะฆ่าท่าน”

คำว่า “โคร์” นั้นมีความหมายว่า อยากร ปรารถนา ซึ่งฉบับ 1971 ไม่ได้แปลผิด แต่คำนี้ในปัจจุบันมักมีความหมายโดยนัยในเชิงลบ คำว่า “ต้องการ” ของฉบับ TNCV มีความหมายที่ดูเป็นกลางกว่า เหตุการณ์เช่นนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาของภาษาที่จะพัฒนาและเปลี่ยนแปลง นี่จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่พระคัมภีร์จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงเป็นระยะ

- ภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะ

ประเด็นนี้ภาษาไทยคล้ายกับภาษาฮีบรู กรีก และอังกฤษในแง่ที่ว่าศัพท์บางคำสามารถใช้ได้กับทั้งผู้ชายและผู้หญิง (ดูหัวข้อเดียวกันในบทวิเคราะห์ที่ต้นฉบับ) เช่น “บรรพบุรุษ” แม้จะมีคำว่าบุรุษและไม่มีสตรี แต่ความหมายก็ครอบคลุมทั้งผู้ชายและผู้หญิง หรือสรรพนาม “เขา” ก็สามารถใช้กับผู้ชายหรือผู้หญิงและเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ได้ แท้จริงภาษาไทยไม่ค่อยมีศัพท์ที่ใช้กับเพศใดเพศหนึ่งโดยเฉพาะ ยกเว้นที่เห็นเด่นชัดคือศัพท์ที่ใช้เรียกเครือญาติ ภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะจึงไม่ได้เป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทย นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏว่ามีพระคัมภีร์ฉบับแปลภาษาไทยฉบับใดหยิบยกเรื่องนี้มาเป็นประเด็นในการแปลเลยจึงไม่มีตัวอย่างให้เห็น

- การถอดความ

เช่นเดียวกับฉบับภาษาอังกฤษ คือประเด็นนี้ชัดเจนเป็นพิเศษเนื่องจากพระคัมภีร์ภาษาไทยทั้งสองฉบับมีแนวทางการแปลที่แตกต่างกันตามกล่าวไว้ในหัวข้อการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัต ดังนั้นฉบับ 1971 ย่อมคงถ้อยคำและโครงสร้างเดิม ส่วนฉบับ TNCV ย่อมมีการปรับเปลี่ยนมากกว่า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 43 อาโมส 4:6

1971: ทั่วไปทุกเมือง เราให้พินของเจ้าสะอาด...

TNCV: เราให้เจ้าท้องกิ่วไส้แห้ง*ในทุกๆ นคร... (*ภาษาฮีบรูว่า ให้พินของเจ้าสะอาด)

ฉบับ 1971 นั้นแปลตรงตามต้นฉบับภาษาฮีบรูว่า “เราให้พินของเจ้าสะอาด” ใกล้เคียงกับฉบับ RSV ต่างกันตรงการวางส่วนขยาย ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “เราให้เจ้าท้องกิ่วไส้แห้ง” ซึ่งเหมือนฉบับ NIV คือถอดความสำนวนดังกล่าวและเปลี่ยนไปใช้สำนวนไทยซึ่งผู้อ่านเข้าใจได้ทันที จากนั้นจึงให้ข้อมูลของภาษาฮีบรูไว้ในเชิงอรรถแทน

ตัวอย่างที่ 44 กาลาเทีย 2:7

1971: แต่ตรงกันข้ามเมื่อเขาเห็นว่า ข้าพเจ้าได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ถือพิธีเข้าสุหนัต เช่นเดียวกับเปโตรได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ถือพิธีเข้าสุหนัต

TNCV: ตรงกันข้ามเขาเห็นว่าข้าพเจ้าได้รับมอบหมายภารกิจในการประกาศข่าวประเสริฐแก่คนต่างชาติ*เช่นเดียวกับที่เปโตรประกาศแก่คนยิว** (*ภาษากรีกว่า คนที่ไม่ได้เข้าสุหนัต; **ภาษากรีกว่า คนที่เข้าสุหนัตแล้ว เช่นเดียวกับข้อ 8 และ 9)

ข้อนี้ฉบับ 1971 ยังคงแปลตรงตามต้นฉบับภาษากรีกว่า “คนเหล่านั้นที่ไม่ถือพิธีเข้าสุหนัต ... คนที่ถือพิธีเข้าสุหนัต” แต่ต่างจากฉบับ RSV ตรงที่ไม่มีการอธิบายความหมายของภาษากรีกไว้ในเชิงอรรถเลย ส่วนฉบับ TNCV ถอดความให้เข้าใจง่ายขึ้นว่า “คนต่างชาติ... คนยิว” และให้ข้อมูลของต้นฉบับภาษากรีกไว้ในเชิงอรรถแทน ซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับฉบับ NIV

- ความแปลกแยกในการแปล

คำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับประเด็นนี้ได้จากหัวข้อเดียวกันในบทวิเคราะห์ต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 45 อีสยาห์ 7:14; มัทธิว 1:23

1971: ...คุณเกิด **หญิงสาว*** คนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล (*ในฉบับเสปตวอินต์ คือฉบับกรีกโบราณใช้คำที่แปลว่า สาวพรหมจารีได้)// คุณเกิด **หญิงพรหมจารี** คนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล...

TNCV: ...คือ **หญิงพรหมจารี** คนหนึ่งจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย และ*จะเรียกบุตรนั้นว่าอิมมานูเอล** (*ฉบับ DSS. ว่า *และเขา* หรือ *และพวกเขา*; **แปลว่า *พระเจ้าทรงอยู่กับเรา*)// **“หญิงพรหมจารี** จะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายและเขาจะเรียกท่านว่า อิมมานูเอล”...

เห็นได้ว่าฉบับ 1971 เลือกลงแปลว่า “หญิงสาว” ตามต้นฉบับภาษาฮีบรูและให้ข้อมูลฉบับแปลภาษากรีก “สาวพรหมจารี” ไว้ในเชิงอรรถ ทำให้คำในพันธสัญญาเดิมกับพันธสัญญาใหม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับที่ฉบับ RSV ทำ ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “หญิงพรหมจารี” โดยไม่มีเชิงอรรถอธิบายแต่ทำให้คำในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ตรงกัน ซึ่งเป็นลักษณะการแปลที่ตรงกับฉบับ NIV

ตัวอย่างที่ 46 เอเฟซัส 1:13

1971: ในพระองค์นั้น ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ฟังสัจวาที คือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน **และได้วางใจ** ในพระองค์ ได้รับการผนึกตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา

TNCV: และท่านทั้งหลายก็ได้ร่วมอยู่ในพระคริสต์เช่นกัน เมื่อท่านได้ฟังพระวจนะแห่งความจริงคือข่าวประเสริฐแห่งความรอดของท่าน **เมื่อท่านเชื่อ** ก็ทรงประทับตราท่านไว้ในพระองค์ ด้วยดวงตราคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสัญญาไว้

ฉบับ 1971 มีกริยาเป็นลำดับว่า “ได้ฟังสัจวาตะ...ได้วางใจ...ได้รับการเมตตาไว้ด้วย พระวิญญูญาณบริสุทธิ์” ตรงกับฉบับ RSV ส่วนฉบับ TNCV เหมือนฉบับ NIV ที่อาจทำให้เข้าใจผิดได้ กล่าวคือทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าจะ “ได้ร่วมอยู่ในพระคริสต์...เมื่อได้ฟังพระวาทะแห่งความจริง” จากนั้น “เมื่อท่านเชื่อ” แล้วจึง “ทรงประทับตรา...ด้วยดวงตราคือพระวิญญูญาณบริสุทธิ์” ขัดแย้งกับหลักศาสนศาสตร์ อย่างไรก็ตามโครงสร้างของภาษาไทยไม่ได้แบ่งประโยคชัดเจนเท่ากับภาษาอังกฤษซึ่งมีเครื่องหมายวรรคตอนทำหน้าที่แบ่งประโยค ผู้อ่านอาจเข้าใจอีกแบบหนึ่งว่า “เมื่อท่านได้ฟัง... เมื่อท่านเชื่อ” ทั้งสองส่วนนี้เป็นส่วนขยายของประโยคที่ตามมา “ก็ทรงประทับตราท่านไว้” ซึ่งก็อาจสื่อสารเนื้อหาได้เหมือนกับฉบับ 1971

2.2.2. ประเด็นด้านหลักข้อเชื่อ

- ตริเอกานุกรภาพ

ตัวอย่างที่ 47 ปฐมกาล 1:2

1971: ... และ**พระวิญญูญาณ**ของพระเจ้าปกอยู่เหนือน้ำนั้น

TNCV: ...**พระวิญญูญาณ**ของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือน้ำนั้น

แม้คำในต้นฉบับภาษาฮีบรูจะสามารถแปลว่า ลม ลมหายใจ หรือวิญญูญาณก็ได้ แต่ทั้งสองฉบับเลือกแปลว่าวิญญูญาณ และเนื่องจากเป็นวิญญูญาณของพระเจ้าจึงเพิ่ม “พระ” เข้าไปให้เป็นราชาศัพท์ แต่ในข้อนี้ฉบับ 1971 ต่างจากฉบับ RSV ตรงที่ไม่มีเชิงอรรถให้ความหมายว่า “ลม” เหมือนในฉบับ RSV ส่วนฉบับ TNCV และฉบับ NIV ไม่มีเชิงอรรถเหมือนกัน

ตัวอย่างที่ 48 ปฐมกาล 1:26

1971: แล้วพระเจ้าตรัสว่า “ให้**เรา**สร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา...”

TNCV: พระเจ้าตรัสว่า “ให้**เรา**สร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบเรา*ตามอย่างเรา... (*ในภาษาฮีบรูเป็นคำเดียวกับคำว่า พระฉายา ในข้อ 27)

ข้อนี้เป็นอีกข้อหนึ่งในพระคัมภีร์ที่สื่อถึงตริเอกานุกรภาพ พระเจ้าตรัสโดยใช้สรรพนามแทนพระองค์เองเป็นพหูพจน์ กริยา “สร้าง” ก็เป็นรูปพหูพจน์ตามประธานด้วย ทั้งฉบับ RSV และฉบับ NIV แปลว่า Let us make man... เพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์ ส่วนภาษาไทยทั้งสองฉบับแปลว่า “เรา” แต่สรรพนามนี้อาจใช้แบบเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ได้ นอกจากนั้ กษัตริย์หรือผู้มียศศักดิ์ก็ยังสามารถใช้แทนตนเองเพื่อสื่อถึงอำนาจ ดังนั้นการใช้ “เรา” ในที่นี้จึงไม่ได้สื่อถึงความเป็นพหูพจน์อย่างชัดเจนเหมือนฉบับภาษาอังกฤษ ไม่ได้แตกต่างจากที่อื่นๆ ที่พระเจ้าใช้ “เรา” แบบเอกพจน์

- พระนามพระเจ้า

สำหรับการแปลพระนามพระเจ้า “ยหฺวห” เป็นภาษาไทย ในฉบับ 1971 คณะผู้แปล ตัดสินใจใช้ “พระเจ้า”¹³⁰ เนื่องจากเป็นที่เข้าใจในบริบทคริสเตียนว่าหมายถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ยิ่งใหญ่สูงสุด ส่วนคำว่า “พระเยโฮวาห์” ซึ่งถ่ายเสียงมาจาก Jehovah จะใช้เมื่อจำเป็นต้องระบุพระนามเฉพาะของพระเจ้าอย่างเลี่ยงไม่ได้¹³¹ และภายหลังเมื่อตีพิมพ์พระคัมภีร์เบญจบรรณฉบับมาตรฐาน 2006 ได้เปลี่ยนเป็น “พระยาห์เวห์” ถ่ายเสียงจาก Yahweh

ส่วนฉบับ TNCV แปลพระนามพระเจ้าว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” แต่ใส่เครื่องหมายรูปไม้กางเขนไว้เพื่อให้แตกต่างจาก “องค์พระผู้เป็นเจ้า” อื่นๆ ที่ไม่ได้มาจากพระนามของพระเจ้า หากจำเป็นต้องแปลเป็นนามเฉพาะหรือมีคำคุณศัพท์ขยาย คณะผู้แปลก็เลือกแปลเป็น “พระยาห์เวห์” ตามหลักการของสมาคมพระคริสตธรรมไทย

ตัวอย่างที่ 49 2 ซามูเอล 7:19

1971: ข้าแต่พระเจ้า แต่ก็เป็นสิ่งเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระองค์ และพระองค์ทรงล้นพระวาจาถึงราชวงศ์ของข้าพระองค์ในอนาคตอันไกลนั้น ข้าแต่พระเจ้า และทั้งนี้ตามวิสัยของมนุษย์

TNCV: และไม่เพียงเท่านั้น ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิต พระองค์ยังตรัสถึงอนาคตของวงศ์วานผู้รับใช้ของพระองค์ ทรงกรุณาต่อมนุษย์เช่นนี้เสมอๆ หรือ ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิต?

ภาษาฮีบรูทั้งสองแห่งคือ יְהוָה יְהוָה (องค์พระผู้เป็นเจ้า ยหฺวห) ฉบับ 1971 ตัดคำขยายพระนามพระเจ้าออกไป เหลือเพียง “พระเจ้า” ต่างจากฉบับ RSV ซึ่งแปลว่า Lord God ครบถ้วนตามต้นฉบับ ส่วน TNCV แปลคำขยายว่า “องค์เจ้าชีวิต” เหมือนกับที่ฉบับ NIV แปลว่า Sovereign LORD แม้สองฉบับนี้จะตรงกัน แต่คำขยายดังกล่าวก็ไม่ได้ตรงกับความหมายของต้นฉบับภาษาฮีบรู

¹³⁰ จดหมายโต้ตอบระหว่างศาสตราจารย์โรเบิร์ต เกรทเธอร์ หนึ่งในคณะผู้แปลพระคัมภีร์ฉบับ 1971 กับ ดร. ยูจีน ไนดา ลงวันที่ 22 กรกฎาคม และ 2 กันยายน 1955.

¹³¹ ปัญญา ไชยชาญ, “พระเจ้าทรงมีพระนามว่าอะไร? เยโฮวา หรือ เยโฮวาห์ หรือ ยาห์เวห์ กันแน่?” [ออนไลน์], 27 กุมภาพันธ์ 2556. แหล่งที่มา

http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=426&Itemid=43

ตัวอย่างที่ 50 เยเรมีย์ 51:14

1971: พระเจ้าจอมโยธาได้ทรงปฏิญาณเองว่า...

TNCV: พระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ได้ปฏิญาณไว้โดยอ้างพระองค์เองว่า...

ภาษาฮีบรูคือ **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** (ยหฺวห แห่งกองทัพ) ฉบับ 1971 แปลว่า “พระเจ้าจอมโยธา” ลักษณะเดียวกับ the LORD of hosts ของฉบับ RSV คำว่า “โยธา” แปลว่า พลรบ ทหาร แต่ก็มีอีกความหมายหนึ่งว่า งานที่ต้องใช้กำลังกายเกี่ยวกับการก่อสร้างมีแบก หาม ทำความสะอาด เป็นต้น ผู้อ่านปัจจุบันอาจเข้าใจว่าหมายถึงพระเจ้าผู้สร้างก็ได้ซึ่งจะผิดไปจากต้นฉบับ ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “พระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์” ลักษณะเดียวกับ the LORD Almighty ของฉบับ NIV ซึ่งไม่ได้สื่อถึงกองทัพและสะท้อนภาพฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไม่ชัดเจน

- ลักษณะความเชื่อ

ตัวอย่างที่ 51 1 เปโตร 1:6, 7

1971: ในความรอดนั้นท่านทั้งหลายขึ้นชมยินดี ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้ จำเป็นที่ท่านจะต้องทนทุกข์ทรมานชั่วขณะหนึ่งในการถูกลทดลองต่างๆ เพื่อการลองดูความเชื่อของท่าน อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำ ซึ่งแม้เสียไปได้ก็ยังถูกลทดลองด้วยไฟ จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ เกิดศักดิ์ศรีและเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ

TNCV: พวกท่านขึ้นชมยินดียิ่งนักในเรื่องนี้ แม้ขณะนี้ท่านต้องทนความทุกข์โศกชั่วระยะเวลาหนึ่งจากการทดลองสารพัดอย่าง สิ่งเหล่านี้มีมาเพื่อพิสูจน์ว่าท่านมีความเชื่อแท้ ความเชื่อนี้ล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำซึ่งเสื่อมสลายไปแม้ได้ทำให้บริสุทธิ์แล้วด้วยไฟ ความเชื่อนี้ก่อให้เกิดคำสรรเสริญ เกียรติและศักดิ์ศรีเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาปรากฏ

ฉบับ 1971 แปลว่า “การทดลองดูความเชื่อของท่าน...จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ” คล้ายกับฉบับ RSV คือความเชื่อที่มีอยู่แล้วทำให้เกิดการสรรเสริญ แต่ต่างกันตรงที่ฉบับ 1971 ไม่ได้พูดถึง “ความจริงแท้” ของความเชื่อดังกล่าว ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “พิสูจน์ว่าท่านมีความเชื่อแท้...ความเชื่อนี้ก่อให้เกิดคำสรรเสริญ” เหมือนฉบับ NIV ซึ่งสื่อว่าความเชื่อมีทั้งที่แท้และไม่แท้ และความเชื่อแท้จะต้องผ่านบทพิสูจน์บางอย่างจึงจะทำให้เกิดการสรรเสริญ

ตัวอย่างที่ 52 ฮาบากุก 2:4; โรม 1:17

1971: ...แต่ว่าคนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อสัตย์* (*หรือ ความเชื่อ)//...

ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ

TNCV: ...แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อ*ของเขา (*หรือ ความเชื่อสัตย์)//...ตามที่เขียนไว้แล้วว่า “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อ”

ฉบับ 1971 แปลเนื้อหาในพระธรรมฮาบากูกว่า “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อสัตย์” และให้เชิงอรรถว่า “ความเชื่อ” ส่วนในพระธรรมโรมใช้โครงสร้างเดียวกันเพียงแต่เปลี่ยนตอนท้ายเป็น “ความเชื่อ” ทำให้โดยภาพรวมแล้วสองข้อนี้ไม่ได้มีความหมายต่างกันเหมือนในฉบับ RSV ส่วนฉบับ TNCV แปลเนื้อหาของทั้งสองพระธรรมตรงกันว่า “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อ” โดยให้ความหมายรอง “ความเชื่อสัตย์” ในเชิงอรรถ ซึ่งเป็นการแปลที่ตรงกับฉบับ NIV

- การกลับใจ

ตัวอย่างที่ 53 ยอห์น 3:3, 7

1971: พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่* ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”...ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่** (*,**หรือ จากเบื้องบน)

TNCV: พระเยซูตรัสตอบโดยประกาศว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ไม่มีใครเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้ถ้าเขาไม่บังเกิดใหม่*”...ท่าน**ต้องบังเกิดใหม่ (*หรือ บังเกิดจากเบื้องบน เช่นเดียวกับข้อ 7; **ภาษากรีกว่า พวกท่าน)

พระธรรมตอนนี้ทั้งฉบับ 1971 และฉบับ TNCV ล้วนแปลว่า “บังเกิดใหม่” เหมือนกัน สังเกตว่าไม่ได้ใช้ “เกิดใหม่” ซึ่งเป็นคำธรรมดาๆ ที่ใช้กันทั่วไป อาจเป็นไปได้ว่า “เกิดใหม่” อาจสื่อถึงการตายแล้วเกิดใหม่ในชาติใหม่ คณะผู้แปลจึงใช้ “บังเกิดใหม่” ให้เกิดความแตกต่าง เป็นการนำคำที่มีอยู่เดิมมาใช้ในบริบทใหม่ มีความนัยใหม่ในด้านฝ่ายวิญญาณ การเลือกใช้คำเหมือนกันในทั้งสองฉบับนี้ต่างจากฉบับภาษาอังกฤษที่ทั้งสองฉบับใช้คำต่างกัน

ตัวอย่างที่ 54 จีวรณ 3:20

1971: นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้นและจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา

TNCV: เราอยู่ที่นี้แล้ว! เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปรับประทานอาหารกับผู้นั้นและเขาจะรับประทานร่วมกับเรา

ต้นฉบับภาษากรีกคือ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν (เราจะเข้าไป ยัง เขา) ดังนั้นฉบับ 1971 จึงแปลได้ครบถ้วนว่า “เราจะเข้าไปหาผู้นั้น” เช่นเดียวกับฉบับ RSV ส่วนฉบับ TNCV

แปลว่า “เราจะเข้าไป” ทั้งยังวางติดต่อกับ “รับประทานอาหาร” เหมือนเป็นเป้าหมายว่าเข้าไปเพื่อรับประทานอาหาร ซึ่งทำให้เนื้อหาไม่ชัดเจน คล้ายกับฉบับ NIV ที่ไม่ชัดเจนเท่าฉบับ RSV เช่นกัน

- การถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม

ตัวอย่างที่ 55 โรม 5:18

1971: ฉะนั้นการพิพากษาของโทษได้มาถึงคนทั้งปวง เพราะการละเมิดครั้งเดียวฉันใด การกระทำอันชอบธรรมครั้งเดียว ก็นำการปลดปล่อยและชีวิตมาถึงทุกคนฉันนั้น

TNCV: ฉะนั้นการล่วงละเมิดเพียงครั้งเดียวส่งผลให้คนทั้งปวงถูกลงโทษฉันใด การกระทำอันชอบธรรมเพียงครั้งเดียวก็ส่งผลให้คนทั้งปวงถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมฉันนั้น ซึ่งการนับเป็นผู้ชอบธรรมนี้ นำชีวิตมาให้คนทั้งปวงเหล่านั้น

ในขณะที่ฉบับ RSV และฉบับ NIV ใช้ศัพท์เฉพาะทางกฎหมาย ฉบับ 1971 แปลว่า “การปลดปล่อย” ซึ่งเป็นคำทั่วไป ส่วนฉบับ TNCV ไม่ได้แปลเป็นคำนามแต่อธิบายว่า “คนทั้งปวงถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม” จากนั้นจึงสร้างเป็นคำนามเฉพาะขึ้นมาใหม่ว่า “การนับเป็นผู้ชอบธรรม” เพื่อสื่อความหมายในเชิงศาสนศาสตร์ นอกจากนี้ฉบับ 1971 ยังคล้ายกับฉบับ RSV คือการกระทำอันชอบธรรมของพระคริสต์ “นำการปลดปล่อยและชีวิต” สองสิ่งนี้เป็นผลลัพธ์ที่มีน้ำหนักพอๆ กัน ส่วนฉบับ TNCV ก็แปลเหมือนฉบับ NIV คือการกระทำอันชอบธรรมของพระคริสต์ทำให้ “คนทั้งปวงถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม” มีสิ่งเดียวผลลัพธ์ “ซึ่งการนับเป็นผู้ชอบธรรมนี้ นำชีวิต” เป็นส่วนขยายของผลลัพธ์ดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 56 ยากอบ 2:21

1971: เมื่ออับราฮัมบิดาของเรา ได้พาอิสอัคบุตรของท่านมาถวายบนแท่นบูชา จึงได้ความชอบธรรมเพราะการประพฤติไม่ใช่หรือ

TNCV: พระเจ้าทรงถือว่าอับราฮัมบรรพบุรุษของเราเป็นผู้ชอบธรรมก็เพราะการกระทำของเขาที่ถวายอิสอัคบุตรชายบนแท่นบูชาไม่ใช่หรือ?

คำภาษกรีกในข้อนี้เป็นคำกริยารูปถูกกระทำของคำนามในตัวอย่างที่ 55 ซึ่งฉบับ RSV ยังคงใช้ศัพท์เฉพาะทางกฎหมาย แต่ฉบับ 1971 เปลี่ยนเป็น “ได้ความชอบธรรม” ส่วนฉบับ TNCV ใช้ “เป็นผู้ชอบธรรม” ซึ่งก็เชื่อมโยงกับคำนาม “การนับเป็นผู้ชอบธรรม” ในขณะที่ฉบับ NIV แปลข้อนี้ว่า “ถูกมองว่าชอบธรรม” ซึ่งเป็นการอธิบาย ไม่ได้เป็นศัพท์เฉพาะเช่นกัน

- การรับเป็นบุตร

ตัวอย่างที่ 57 โรม 8:15

1971: เหตุที่ท่านไม่ได้รับน้ำใจทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับ**พระ**
วิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้า ให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา” คือพระบิดา

TNCV: ท่านไม่ได้รับวิญญาณซึ่งทำให้ท่านเป็นทาสของความกลัวอีก แต่ท่านได้รับ**พระ**
วิญญาณผู้ทำให้ท่านเป็นบุตรของพระเจ้า*และโดยพระองค์ เรายังร้องว่า “อับบา** พ่อ” (*หรือ
พระวิญญาณแห่งการรับเป็นบุตรบุญธรรม; **เป็นภาษาอารเมคแปลว่า พ่อ)

บริบทของพระธรรมโรม 8:1-17 กำลังกล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นการที่ทั้งสอง
ฉบับแปลว่า “พระวิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตร” และ “พระวิญญาณผู้ทำให้ท่านเป็นบุตร” จึงถูกต้อง
แสดงให้เห็นว่าฉบับ 1971 ไม่ได้แปลตามฉบับ RSV ในข้อนี้ ส่วนฉบับ TNCV กับ NIV ยังคง
เหมือนกัน

ตัวอย่างที่ 58 กาลาเทีย 4:5

1971: เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้ธรรมบัญญัติ เพื่อให้เราได้รับ**ฐานะเป็นบุตร**

TNCV: เพื่อไถ่คนทั้งปวงซึ่งอยู่ใต้บทบัญญัติ เพื่อเราจะได้รับ**สิทธิของบุตรอย่าง**
สมบูรณ์

ในข้อนี้ฉบับ 1971 แปลว่า “ฐานะเป็นบุตร” ซึ่งเหมือนกับฉบับ RSV คือแปลได้ถูกต้อง
ตรงตามภาษาฮีบรู แต่ฉบับ TNCV ขยายความถึงสิทธิในฐานะบุตรเหมือนฉบับ NIV เพื่อให้ชัดเจน
ว่าฐานะบุตรบุญธรรมนั้นไม่ได้ด้อยต่ำกว่าบุตรแท้ๆ แต่ได้รับ “สิทธิของบุตรอย่างสมบูรณ์” ไม่ต่าง
จากบุตรแท้ๆ เลย

- การทรงเลือก

ตัวอย่างที่ 59 กิจการฯ 13:48

1971: ฝ่ายคนต่างชาติเมื่อได้ยินอย่างนั้นก็มีความยินดี และได้สรรเสริญพระวาระของ
พระเจ้า และคนทั้งหลาย**ที่ทรงหมายไว้แล้วเพื่อให้ได้ชีวิตนิรันดร**ก็ได้เชื่อถือ

TNCV: ฝ่ายคนต่างชาติเมื่อได้ยินเช่นนี้ก็ดีใจและยกย่องพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ
และบรรดา**ผู้ที่ถูกกำหนดไว้ให้มีชีวิตนิรันดร**ก็เชื่อ

ฉบับ 1971 แปลว่า “ที่ทรงหมายไว้แล้ว” คำราชาศัพท์สื่อถึงพระเจ้าหรือพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “ที่ถูกกำหนดไว้” ความหมายเปิดกว้างกว่า ไม่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้

กำหนด คล้ายกับฉบับภาษาอังกฤษทั้งสองฉบับที่ไม่มีคำราชาศัพท์เช่นกันและใช้กริยาบุพบ
กระทำตามต้นฉบับภาษากรีก ทำให้ไม่ชัดเจนว่าใครคือประธาน

ตัวอย่างที่ 60 2 เธสะโลนิกา 2:13

1971: คู่ก่อนพี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รักขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจำต้องขอบพระคุณพระเจ้า
เพราะท่านอยู่เสมอ เพราะว่า**พระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่เดิม***ให้ถึงที่รอด โดยพระ
วิญญาณทรงชำระท่านให้บริสุทธิ์ และโดยท่านได้เชื่อความจริง (*สำเนาโบราณบางฉบับว่า เป็น
ผลแรก)

TNCV: แต่เราควรขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านเสมอ พี่น้องทั้งหลายผู้เป็นที่รักขององค์
พระผู้เป็นเจ้า เพราะ**พระเจ้าทรงเลือกท่าน*มาตั้งแต่ต้น**ให้ได้รับความรอดโดยการทรงชำระให้
บริสุทธิ์จากพระวิญญาณและโดยการเชื่อความจริง (*หรือ เพราะพระเจ้าทรงเลือกท่านในฐานะผล
แรกของพระองค์)

“ตั้งแต่เดิม” ของฉบับ 1971 และ “ตั้งแต่ต้น” ของฉบับ TNCV นั้นให้ความหมาย
คล้ายคลึงกัน ทั้งสองยังให้ “ผลแรก” เป็นความหมายรองในเชิงอรรถแบบเดียวกันด้วย ไม่ต่างจาก
ฉบับภาษาอังกฤษทั้งสองฉบับที่แปลออกมาลักษณะเดียวกัน คือเลือกความหมายที่ว่าพระเจ้าทรง
เลือกสรรคนเหล่านี้ไว้ตั้งแต่แรก หรืออาจแปลได้อีกความหมายหนึ่ง (ในเชิงอรรถ) ว่าคนเหล่านี้เป็น
พวกแรกที่เชื่อ

- พระลักษณะของพระคริสต์

ตัวอย่างที่ 61 ยอห์น 1:14

1971: พระวาทะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณ
และความจริง เราทั้งหลายได้เห็นพระสิริของพระองค์ คือพระสิริอันสมกับ**พระบุตรองค์เดียวของ
พระบิดา**

TNCV: พระวาทะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และประทับอยู่ท่ามกลางเรา พระองค์ทรงเปี่ยม
ด้วยพระคุณและความจริง เราได้เห็นพระเกียรติสิริของพระองค์ คือพระเกียรติสิริของ**พระบุตร
องค์เดียวผู้ทรงมาจากพระบิดา**

จากความสัมพันธ์สองประเภทที่ได้อธิบายไว้ในตัวอย่างที่ 61 สำหรับภาษาไทยฉบับ
1971 แปลว่า “พระบุตรองค์เดียวของพระบิดา” เน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับพระบิดา
เหมือนกับฉบับ RSV ที่เน้นความสัมพันธ์นี้เช่นกัน ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “พระบุตรองค์เดียวผู้

ทรงมาจากพระบิดา” คล้ายกับฉบับ 1971 แต่อาจสื่อว่ามีพระบุตรองค์อื่นๆ ที่พระบิดาไม่ได้ส่งมาต่างจากฉบับ NIV ซึ่งเป็นฉบับเดียวที่คำแปลเน้นความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับสิ่งอื่นๆ คือไม่มีใครอื่นเหมือนพระเยซูคริสต์ ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาตอนนี้ นอกจากนี้ฉบับ TNCV ยังไม่ได้ให้ความหมายรองเกี่ยวกับความสัมพันธ์อีกประเภทหนึ่งไว้ในเชิงอรรถเหมือนฉบับ NIV ด้วย

ตัวอย่างที่ 62 กิจการฯ 3:21

1971: พระองค์นั้น **สวรรคต์จะต้องรับไว้** จนถึงวาระเมื่อสิ่งสรรพัตจะตั้งขึ้นใหม่ ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา

TNCV: พระองค์ **จะต้องอยู่ในสวรรคต์** จนกว่าจะถึงวาระที่พระเจ้าทรงให้สิ่งสรรพัตคืนสู่สภาพดีตามที่ได้ทรงสัญญาไว้นานมาแล้วผ่านทางเหล่าผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์

ฉบับ 1971 แปลว่าพระเยซูเป็นผู้ที่ “สวรรคต์จะต้องรับไว้” เหมือนกับฉบับ RSV ซึ่งกล่าวในแง่ว่าสวรรคต์ต้อนรับพระเยซู ส่วนเนื้อหาตอนนี้ไม่ได้ระบุว่าใครเป็นประธานผู้ทำกริยาตั้งสิ่งสรรพัตขึ้นใหม่ ในขณะที่ฉบับ TNCV แปลว่า “จะต้องอยู่ในสวรรคต์” เหมือนกับฉบับ NIV เช่นกัน คือสื่อว่าพระเยซูถูกจำกัดให้อยู่ในสวรรคต์ ตอนท้ายก็ทำแบบเดียวกับฉบับ NIV ที่ให้ “พระเจ้า” เป็นประธานในครึ่งหลังของข้อ คือเป็นทั้งผู้ให้สิ่งสรรพัตคืนสู่สภาพดีและเป็นผู้ให้คำสัญญาไว้

- การคลาดใจและคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์

ตัวอย่างที่ 63 ปฐมกาล 12:3

1971: เราจะอำนวยการแก่คนที่อวยพระเจ้า เราจะสถาปนคนที่แข่งเจ้า บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลก **จะได้พรเพราะเจ้า**”

TNCV: เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพระเจ้าและเราจะสถาปนแข่งบรรดาผู้ที่แข่งเจ้า ทุกชนชาติทั่วโลก **จะได้รับพรผ่านทางเจ้า**”

ทั้งสองฉบับแปลกริยานี้ในรูปถูกกระทำตามต้นฉบับภาษาฮีบรูคือ “จะได้รับพร” ทำให้ฉบับ 1971 แปลต่างจากฉบับ RSV ทั้งยังไม่ให้อีกความหมายหนึ่งเพิ่มเติมไว้ในเชิงอรรถเหมือนฉบับ RSV ด้วย ส่วนฉบับ TNCV แปลตรงกับฉบับ NIV อย่างไรก็ตามตอนท้ายของฉบับภาษาไทยต่างกันเล็กน้อย คือฉบับ 1971 แปลว่า “เพราะเจ้า” อับราฮัมเป็นเหตุที่ทำให้ผู้อื่นได้รับพร ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “ผ่านทางเจ้า” อับราฮัมเป็นช่องทางที่ทำให้พรไปถึงผู้อื่นได้ ซึ่งการแปลเช่นนี้ยังคงตรงกับฉบับ NIV

ตัวอย่างที่ 64 สดุดี 8:5

1971: เพราะพระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่า**พระเจ้า***แต่หน้อยเดียวและสวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้แก่เขา (*หรือ ทูตสวรรค์)

TNCV: พระองค์ทรงสร้างพวกเขาให้ต่ำกว่า**ชาวสวรรค์****เพียงเล็กน้อยและทรงสวมมงกุฎแห่งศักดิ์ศรีและเกียรติให้พวกเขา (*หรือ เขา ทั้งสองแห่งในข้อนี้และเช่นเดียวกับข้อ 6; **หรือ พระเจ้า)

ในข้อนี้แม้ฉบับ 1971 จะแปลเหมือนฉบับ RSV ว่า “พระเจ้า” แต่ก็ให้ความหมายรองไว้ในเชิงอรรถว่า “ทูตสวรรค์” ซึ่งฉบับ RSV ไม่มีเชิงอรรถนี้ ส่วนฉบับ TNCV แปลตรงกับฉบับ NIV ว่า “ชาวสวรรค์” และให้ “พระเจ้า” เป็นอีกความหมายหนึ่งในเชิงอรรถ

- พระเจ้ากับความทุกข์

ตัวอย่างที่ 65 อีสยาห์ 53:10

1971: แต่ก็ยังเป็น**น้ำพระทัยของพระเจ้า**ที่จะให้ท่านพกข้าด้วยความเจ็บไข้ **เมื่อพระองค์ทรงกระทำวิญญานของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป** ท่านจะเห็นพงศ์พันธุ์ของท่าน ท่านจะยี่ดวันทั้งหลายของท่าน น้ำพระทัยของพระเจ้าจะเจริญขึ้นในมือของท่าน

TNCV: ถึงกระนั้นก็เป็น**พระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า**ที่จะบดขยี้และทำให้เขาทุกข์ทรมาน **และถึงแม้พระองค์ทรงใช้ชีวิตของเขาเป็นเครื่องบูชาลบความผิด** แต่เขาจะเห็นวงศ์วานของตนและวันคืนของเขายาวนาน พระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า[†]จะเจริญรุ่งเรืองในมือของเขา (*ภาษาฮีบรูว่า ถึงแม้เขาใช้)

ทั้งสองฉบับระบุชัดเจนในตอนต้นว่านี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า โดยฉบับ 1971 ใช้คำว่า “น้ำพระทัย” หรือน้ำใจซึ่งมีความหมายว่า ใจแท้ๆ ใจจริง นิสัยใจคอ และความเอื้อเฟื้อ แต่พระคัมภีร์ใช้คำนี้เพื่อสื่อถึงความต้องการของพระเจ้า ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “พระประสงค์” ซึ่งอาจจะชัดเจนกว่า นอกจากนี้ทั้งสองฉบับยังใช้สรรพนามแตกต่างกันเพื่อแยกพระเจ้ากับพระเยซู โดยพระเจ้าใช้ “พระองค์” ส่วนพระเยซูในฉบับ 1971 ใช้ “ท่าน” และฉบับ TNCV ใช้ “เขา” ดังนั้นจึงไม่เกิดความคลุมเครือว่าใครเป็นผู้ทำกริยาใด ต่างจากฉบับภาษาอังกฤษ ส่วนเชิงอรรถนั้นฉบับ 1971 ไม่มีเชิงอรรถเลยต่างจากฉบับ RSV และฉบับ TNCV มีเชิงอรรถเหมือนฉบับ NIV แต่ “เขา” ในเชิงอรรถก็อาจสับสนกับ “เขา” ในเนื้อหาหลักว่าเป็นคนเดียวกันหรือไม่

ตัวอย่างที่ 66 โยเอล 2:13

1971: ...จงหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรง
กอบกู้ด้วยพระคุณและทรงพระกรุณา ทรงกิริวซ้ำและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และทรงกลับ
พระทัยไม่ลงโทษ

TNCV: ...จงหันกลับมาหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วย
พระคุณและความเอ็นดูสงสาร ทรงกิริวซ้ำและเปี่ยมด้วยความรัก ทรงอดพระทัยไว้ไม่ลงโทษ

ข้อนี้ทั้งสองฉบับแปลคล้ายกัน คือฉบับ 1971 แปลว่า “ทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษ” ส่วน
ฉบับ TNCV แปลว่า “ทรงอดพระทัยไว้ไม่ลงโทษ” แม้จะใช้คำแตกต่างกันเล็กน้อยแต่ความหมาย
เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือยับยั้งไม่ลงโทษ ทำให้คำแปลฉบับ 1971 ต่างจากฉบับ RSV ส่วนคำ
แปลฉบับ TNCV ตรงกับฉบับ NIV

- วาระสุดท้าย

ตัวอย่างที่ 67 มัทธิว 26:64

1971: พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านว่าถูกแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกเราบอกท่านทั้งหลายว่า ใน
เวลาเบื้องหน้านั้น ท่านทั้งหลายจะได้เห็นบุตรมนุษย์นั่งข้างขวาของผู้ทรงฤทธานุภาพ และเสด็จ
มาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

TNCV: พระเยซูตรัสว่า “ใช้อย่างที่ท่านพูด เราขอบอกท่านทุกคนว่า ในอนาคตท่านจะเห็น
บุตรมนุษย์นั่งอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ขององค์ทรงฤทธิและเสด็จมาบนหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

เนื่องจากในบริบทนี้กล่าวถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นทันทีในอนาคตอันใกล้ ไม่ได้หมายถึงอนาคต
อันไกล ฉบับ 1971 แปลว่า “ในเวลาเบื้องหน้านั้น” ซึ่ง “เบื้องหน้า” หมายถึงข้างหน้า ต่อไป
อนาคต จึงมีความหมายไม่ต่างจากฉบับ TNCV ที่แปลว่า “ในอนาคต” ดังนั้นฉบับ 1971 จึงแปล
ต่างจากฉบับ RSV ซึ่งสื่อถึงอนาคตอันไกล แต่ฉบับ TNCV เหมือนฉบับ NIV คือสื่อถึงอนาคตอัน
ไกลเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 68 1 โครินธ์ 11:30

1971: ด้วยเหตุนี้พวกท่านหลายคนจึงอ่อนกำลังและป่วยไข้ และบ้างก็ล่วงหลับไป

TNCV: นี่คือนิสัยที่พวกท่านหลายคนอ่อนแอและเจ็บป่วย บางคนก็ล่วงหลับไป

ฉบับ 1971 ใช้คำว่า “ล่วงหลับ” อาจจะนำศัพท์ที่ใช้อยู่เดิมคือล่วงหลับซึ่งมีความหมายว่า
ตายมาเปลี่ยนคำหลังเป็นหลับ เพื่อสื่อถึงการเป็นขึ้นจากตาย ผู้อ่านน่าจะเชื่อมโยงได้ทั้งการตาย

และการหลับในคำเดียวกัน ต่างจากฉบับ RSV ที่แปลว่า “ตาย” เท่านั้น ส่วนฉบับ TNCV เลือกใช้ “ล่องลับ” ซึ่งหมายถึงตายเท่านั้น ไม่ได้สื่อถึงการหลับตามภาษกรีกและไม่ได้สื่อถึงการเป็นขึ้นจากตายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย ตรงข้ามกับฉบับ NIV ที่แปลว่า “หลับ”

- การทรงสร้าง

ตัวอย่างที่ 69 เนหะมีย์ 9:6

1971: พระองค์คือพระเยโฮวาห์ พระองค์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์อันสูงสุดพร้อมกับบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์นั้น แผ่นดินโลกและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น ทะเลและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น และ**พระองค์ทรงรักษาสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นไว้** และบริวารของฟ้าสวรรค์ได้นมัสการพระองค์

TNCV: พระองค์ผู้เดียวทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า[†] พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ทรงสร้างแม้กระทั่งฟ้าสวรรค์สูงสุดและดวงดาวทั้งปวงในฟากฟ้า ทรงสร้างแผ่นดินโลกกับท้องทะเลและสรรพสิ่งในนั้น **พระองค์ประทานชีวิตแก่ทุกสิ่ง** และชาวสวรรค์นมัสการพระองค์

ฉบับ 1971 แปลว่า “พระองค์ทรงรักษาสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นไว้” คือดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่ทรงสร้างขึ้นให้ดำรงอยู่ เหมือนกับฉบับ RSV และตรงกับภาษกรีก ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “พระองค์ประทานชีวิตแก่ทุกสิ่ง” ความหมายแตกต่างกัน ไม่ได้สื่อถึงการดูแลในระยะยาว ซึ่งเหมือนกับคำแปลของฉบับ NIV

ตัวอย่างที่ 70 โคโลสี 1:16

1971: ...สรรพสิ่งทั้งสิ้นถูกสร้างขึ้น **โดยพระองค์**และเพื่อพระองค์

TNCV: ...ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น**โดยพระองค์**และเพื่อพระองค์

ข้อนี้ทั้งสองฉบับแปลตรงกันว่า “โดยพระองค์” เหมือนพระเยซูเองทรงเป็นผู้สร้าง ไม่ชัดเจนว่าพระเยซูทรงเป็น “เครื่องมือ” ในการทรงสร้างของพระเจ้า ทำให้เห็นว่าฉบับ 1971 แปลแตกต่างจากฉบับ RSV ในขณะที่ฉบับ TNCV ยังคงตรงกับฉบับ NIV

- ความจริงแท้ของพระคัมภีร์

ตัวอย่างที่ 71 ปฐมกาล 2:18, 19

1971: พระเจ้าตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น” พระเจ้า**จึงทรงปั้น**บรรดาสัตว์ในท้องทุ่งและนกในท้องฟ้าให้เกิดขึ้นจากดิน แล้วทรงนำมายังชายนั้น เพื่อดูว่า เขาจะเรียกชื่อมันว่าอะไร...

TNCV: แล้วพระเจ้าพระยาห์เวห์ตรัสว่า “ไม่ควรให้ชายผู้นี้อยู่คนเดียว เราจะสร้างผู้
อุปถัมภ์ที่เหมาะสมเท่าเทียมกับเขา” พระเจ้าพระยาห์เวห์ได้ทรง**ปั้น**สัตว์และนกทุกชนิดขึ้นจาก
ดิน พระองค์ทรงนำมายังชายผู้นั้นเพื่อดูว่าเขาจะเรียกมันว่าอย่างไร...

เนื่องจากสัตว์ต่างๆ ถูกสร้างขึ้นก่อนหน้านี้อแล้ว การที่ฉบับ 1971 แปลว่า “จึงทรง**ปั้น**” ทำ
ให้รู้สึกว่าการสร้างสัตว์ต่างๆ นั้นเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องหรือเป็นผลจากการสร้างมนุษย์ในข้อ 18
ทำให้ลำดับการทรงสร้างสับสน เหมือนกับคำแปลในฉบับ RSV ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “ได้ทรง
ปั้น” ซึ่งน่าจะสื่อถึงสิ่งที่เสร็จสิ้นไปก่อนหน้านี้มากกว่าจะเป็นจะเป็นการกระทำต่อเนื่อง แต่ก็ไม่ได้
ระบุเวลาชัดเจนเท่ากับคำแปลของฉบับ NIV

ตัวอย่างที่ 72 สดุดี 12:6

1971: **พระดำรัส**ของพระเจ้า เป็นพระดำรัสที่บริสุทธิ์ เป็นเหมือนเงินหลอมให้บริสุทธิ์ใน
เตาไฟบนแผ่นดินแล้วถึงเจ็ดครั้ง

TNCV: และ**พระดำรัส**ขององค์พระผู้เป็นเจ้า[†]นั้นไม่มีข้อบกพร่อง ดั่งเงินที่ถลุงให้บริสุทธิ์
ในบ้ำหลอม ดั่งทอง*ที่หลอมเจ็ดครั้ง (*ฉบับ MT. ว่า แผ่นดินโลก)

ในข้อนี้ภาษาไทยทั้งสองฉบับแปลเหมือนกันว่า “พระดำรัส” ซึ่งตรงตามความหมายของ
ต้นฉบับภาษาฮีบรู ทำให้คำแปลฉบับ 1971 แตกต่างจากฉบับ RSV ส่วนคำแปลฉบับ TNCV นั้น
ตรงกับฉบับ NIV

- ศาสนพิธี

ตัวอย่างที่ 73 ลูกา 22:20

1971: ...“ถ้วยนี้ซึ่งเทออกเพื่อท่านทั้งหลายเป็น**คำสัญญาใหม่** โดยโลหิตของเรา

TNCV: ...“ถ้วยนี้คือ**พันธสัญญาใหม่**ด้วยโลหิตของเราซึ่งหลั่งรินออกเพื่อท่าน

คำภาษากรีกว่า $\kappa\alpha\iota\ \nu\acute{\eta}\ \delta\iota\alpha\theta\eta\kappa\eta$ (ใหม่ สัญญา) ในฉบับแปลภาษาอังกฤษแปลได้
หลายอย่างเช่น the new covenant, testament will, promise แต่ทั้ง RSV และ NIV เลือกลงแปลใน
ทิศทางเดียวกันคือ the new covenant ส่วนภาษาไทย ฉบับ 1971 แปลว่า “คำสัญญาใหม่” ต่าง
จากฉบับ RSV ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “พันธสัญญาใหม่” ตรงกับฉบับ NIV อย่างไรก็ตามส่วน
ขยายที่เหลือฉบับภาษาไทยวางตรงกับฉบับภาษาอังกฤษที่ใช้อ้างอิง

ตัวอย่างที่ 74 1 เปโตร 3:21

1971: บัดนี้**พิธีบัพติศมา**ก็ช่วยท่านทั้งหลายให้รอดเช่นเดียวกัน มิใช่เป็นการชำระมลทินทางกาย แต่ให้มีจิตสำนึกว่าชอบจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า โดยที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย

TNCV: **น้ำนี้**แล้งถึง**บัพติศมา**ซึ่งบัดนี้ช่วยท่านทั้งหลายให้รอดเช่นกัน บัพติศมาไม่ใช่เป็นการขจัดสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย แต่เป็นการปฏิญาณต่อพระเจ้าว่าจะรักษาจิตสำนึกที่ดี บัพติศมาช่วยท่านให้รอดโดยการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซูคริสต์

แม้ว่าในการแปลภาษาอังกฤษ ฉบับ RSV จะแปลได้ดีกว่าฉบับ NIV ในการเชื่อมโยงพิธีบัพติศมาเข้ากับเหตุการณ์น้ำท่วมโลก แต่ฉบับ 1971 กล่าวถึงเพียง “พิธีบัพติศมา” เท่านั้น ไม่มีการเชื่อมโยงถึงน้ำที่ปรากฏในทั้งสองเหตุการณ์ ส่วนฉบับ TNCV แปลคล้ายกับฉบับ NIV คือ “น้ำนี้แล้งถึงบัพติศมา” หมายความว่าน้ำเป็นสัญลักษณ์ แต่โดยรวมแล้วความหมายยังไม่ชัดเจนเท่าฉบับ RSV

2.2.3. เนื้อหาเบ็ดเตล็ด

- พระบัญญัติสิบประการ

ตัวอย่างที่ 75 อพยพ 20:8

1971: “จงระลึกถึงวันสะบาโต **ถือเป็นวันบริสุทธิ์**”

TNCV: “จงระลึกถึงวันสะบาโต**โดยการทำให้วันนั้นบริสุทธิ์**”

ในที่นี้ฉบับ 1971 แปลว่า “ถือเป็นวันบริสุทธิ์” คล้ายฉบับ RSV คือบ่งชี้เป้าหมายของการรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ ส่วนฉบับ TNCV แปลว่า “โดยการทำให้วันนั้นบริสุทธิ์” เหมือนกับฉบับ NIV ที่บอกวิธีการระลึกถึงวันสะบาโต ความหมายของฉบับแปลภาษาไทยทั้งสองจึงต่างกัน เช่นเดียวกับที่ฉบับภาษาอังกฤษต่างกัน

- การอวยพรของอาโรน

ตัวอย่างที่ 76 กัณดารวิถี 6:24-26

1971: ขอพระเจ้าทรงอวยพรพระพรแก่ท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน ขอพระเจ้าทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงแก่ท่าน และทรงพระกรุณาท่าน ขอพระเจ้าทรงเจงพระพักตร์ของพระองค์เหนือท่าน และประทานสวัสดิภาพแก่ท่าน

TNCV: " "ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอภัยพรและทรงพิทักษ์รักษาท่าน ขอให้พระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทอแสงเหนือท่าน ขอพระองค์ทรงเมตตากรุณาท่าน ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดปรานท่าน*และประทานสันติสุขแก่ท่าน" (*หรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหันพระพักตร์มาหาท่าน)

สำหรับภาษาไทยอาจจะง่ายกว่าภาษาอังกฤษในการแสดงความปรารถนาอย่างแรงกล้าหรือวิงวอนต่อพระเจ้าให้พระองค์ทรงอวยพรตามลักษณะที่ปรากฏในภาษาฮีบรู ดังนั้นการที่ทั้งสองฉบับแปลว่า “ขอ... ขอ... ขอ...” ก็เหมาะสมตรงตามต้นฉบับและสื่อความรู้สึกได้ดีกว่าฉบับภาษาอังกฤษทั้งสองฉบับ

- บทบาทของผู้หญิงในคริสตจักร

ตัวอย่างที่ 77 โรม 16:1

1971: ข้าพเจ้าขอฝากน้องสาวของเราไว้กับท่าน คือเฟบีผู้เป็นมัคทายิกาในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองเคนเคเรีย

TNCV: ข้าพเจ้าขอฝากเฟบีน้องสาวของเราซึ่งเป็นผู้รับใช้*ของคริสตจักรในเมืองเคนเคเรีย (*หรือ มัคทายิกา)

ฉบับ 1971 ระบุตำแหน่งของผู้หญิงที่รับใช้ในคริสตจักรว่า “มัคทายิกา” ตรงกับฉบับ RSV ซึ่งใช้ตำแหน่งที่เฉพาะเจาะจงและเป็นตำแหน่งสูง ส่วนฉบับ TNCV ตรงกับฉบับ NIV คือแปลว่า “ผู้รับใช้” ซึ่งมีความหมายกว้างและเป็นตำแหน่งต่างๆ ไป นอกจากนี้ก็มีมัคทายิกาในเชิงอรรถเหมือนฉบับ NIV ด้วย

2.2.4. การเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปล

เช่นเดียวกันกับฉบับแปลภาษาอังกฤษ คือฉบับภาษาไทยต้องเลือกยึดสำเนาต้นฉบับฉบับใดฉบับหนึ่งเป็นหลักในการแปลและอาจให้คำแปลทางเลือกอื่นๆ ไว้ในเชิงอรรถ

ตัวอย่างที่ 78 สดุดี 145:13

1971: ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และแผ่นดินของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์ พระเจ้าทรงสถิตย์ชื่อตามพระวาทะทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงพระเมตตาตามกิจการทั้งสิ้นของพระองค์* (*สืบรทัดนี้มาจากสำเนาต้นฉบับภาษาฮีบรูฉบับหนึ่ง กับสำเนาต้นฉบับภาษากรีก และฉบับซีเรีย)

TNCV: พระราชาอาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรนิรันดร์ พระองค์ทรงครอบครองอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงชื่อสัตย์ต่อพระสัญญาทั้งสิ้น ที่ทรงให้ไว้ และทรงเปี่ยมด้วยความรักต่อสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง* (*สำเนา MT.บางฉบับ ไม่มีข้อความสองวรรคหลังนี้)

เนื้อหาบางส่วนหายไปจากต้นฉบับภาษาฮีบรูส่วนใหญ่แต่ปรากฏในฉบับแปลภาษากรีกและภาษาซีเรีย ซึ่งฉบับแปลภาษาไทยทั้งสองฉบับก็เลือกเติมเนื้อหาส่วนที่หายไปและให้คำอธิบายไว้ในเชิงอรรถเหมือนกับฉบับภาษาอังกฤษทั้ง RSV และ NIV

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในตัวของฉบับแปลภาษาไทยทั้งสองแสดงให้เห็นว่าประเด็นด้านภาษาในแง่ของการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัตและการถอดความนั้นทั้งสองฉบับแตกต่างกันอย่างชัดเจนลักษณะเดียวกับฉบับภาษาอังกฤษที่ใช้อ้างอิง ส่วนภาษาโบราณไม่เหมือนกับฉบับภาษาอังกฤษคือศัพท์โบราณที่พบมักเป็นคำที่ความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต นอกจากนี้ยังมีการใช้ราชาศัพท์ซึ่งนับได้ว่าเป็นลักษณะเฉพาะของฉบับแปลภาษาไทยที่ไม่ปรากฏในภาษาฮีบรู กรีก และอังกฤษ สำหรับภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะก็ไม่มี ความแตกต่างเลย เช่นเดียวกับฉบับภาษาอังกฤษ ส่วนความแปลกแยกในการแปลรวมถึงประเด็นด้านหลักข้อเชื่อเนื้อหาเบ็ดเตล็ด และการเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปลนั้นภาษาไทยทั้งสองฉบับมีทั้งที่แตกต่างกันเองและแตกต่างจากฉบับภาษาอังกฤษที่ใช้อ้างอิง แสดงให้เห็นว่าคณะผู้แปลไม่ได้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษอ้างอิงในทุกกรณี

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกตัวของพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับ RSV และฉบับ NIV แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือผู้ส่งสารหรือคณะผู้แปลซึ่งฉบับ RSV มาจากสหรัฐฯ แต่ฉบับ NIV มาจากประเทศอื่นๆ นอกจากสหรัฐฯด้วย และพระคัมภีร์สองฉบับนี้ตีพิมพ์ในช่วงเวลาที่ห่างกัน 26 ปี แต่ในสหรัฐฯ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคริสเตียน ผู้รับสารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์เป็นพื้นฐานอยู่แล้วและคุ้นเคยกับการอ่านพระคัมภีร์ สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายในตัวบทที่มีความแตกต่างชัดเจนที่สุดในประเด็นด้านภาษา คือการเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัต ภาษาโบราณ และการถอดความ ส่วนภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะก็ไม่มี ความแตกต่าง และประเด็นอื่นๆ มีทั้งที่เหมือนและต่าง โดยทั้งหมดขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของคณะผู้แปล

ส่วนปัจจัยภายนอกตัวของพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ 1971 และฉบับ TNCV ก็มีความแตกต่างในลักษณะเดียวกันกับฉบับภาษาอังกฤษคือเรื่องผู้ส่งสาร สมาคมพระคริสตธรรมไทยเปิดเผยรายชื่อคณะผู้

แปลมากกว่า ส่วนองค์การอมตธรรมชัดเจนกว่าในเรื่องแนวทางการแปลและฉบับภาษาอังกฤษที่ใช้อ้างอิง และทั้งสองฉบับนี้ตีพิมพ์ในช่วงเวลาที่ต่างกัน 36 ปี แต่ประเทศไทยมีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธย่อมจะมีความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์น้อย ส่วนปัจจัยภายในตัวบทฉบับภาษาไทยก็เช่นกันคือความแตกต่างที่ชัดเจนเป็นประเด็นด้านภาษา การเทียบเคียงเชิงรูปแบบและเชิงพลวัตและการถอดความ ส่วนภาษาโบราณเป็นเรื่องของความหมายที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา แต่ภาษาลักษณะพิเศษที่ปรากฏในฉบับภาษาไทยคือราชาศัพท์ ภาษาที่เป็นกลางต่อเพศภาวะไม่พบความแตกต่าง ส่วนประเด็นอื่นๆ มีทั้งที่แตกต่างกันระหว่างฉบับภาษาไทยและแตกต่างจากฉบับภาษาอังกฤษ ดังนั้นแม้ฉบับภาษาอังกฤษจะส่งผลต่อฉบับภาษาไทยแต่การตัดสินใจของคณะผู้แปลเองก็มีบทบาทไม่น้อย

ผู้วิจัยเห็นว่าพระคัมภีร์ที่ใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงพลวัตซึ่งมีการปรับศัพท์สำนวนให้เป็นปัจจุบันนั้นน่าจะเหมาะสมกว่ากับผู้รับสารในประเทศไทยที่มีความรู้เบื้องหลังเกี่ยวกับพระคัมภีร์น้อย แต่ฉบับเทียบเคียงเชิงรูปแบบก็มีความจำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้งและควรใช้ควบคู่กันไป นอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดว่านโยบายขององค์กร แนวทางการแปล และฉบับภาษาอังกฤษที่ใช้อ้างอิงนั้นส่งผลต่อบทแปลฉบับภาษาไทยโดยเฉพาะในประเด็นด้านภาษา ส่วนความแตกต่างประเด็นอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในฉบับภาษาไทยนั้นไม่ได้เป็นไปตามฉบับภาษาอังกฤษทั้งหมด คณะผู้แปลย่อมจะต้องศึกษาต้นฉบับภาษาฮีบรูและกรีก รวมถึงศึกษาคู่มืออื่นๆ ประกอบด้วยแล้วจึงตัดสินใจตามความรู้ความเข้าใจและวิจารณญาณของตนเพื่อให้ฉบับแปลนั้นออกมาถูกต้องเที่ยงตรงที่สุด อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงอยู่เสมอเนื่องจากภาษาเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาผ่านไป นอกจากนี้ยังอาจมีการศึกษาค้นคว้าใหม่ๆ ที่ทำให้เข้าใจต้นฉบับมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ทบทวนสมมุติฐาน และข้อเสนอแนะ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงประวัติที่เกี่ยวข้องกับการแปลพระคัมภีร์ศึกษาแนวทางการแปลพระคัมภีร์ และเปรียบเทียบแนวทางการแปลพระคัมภีร์ในปัจจุบัน โดยมีสมมุติฐานว่าการแปลพระคัมภีร์สำนวนต่างๆ ในช่วง ค.ศ. 1971–ค.ศ. 2010 นั้นมีแนวทางการแปลแตกต่างกันไปตามนโยบายขององค์กรผู้จัดทำ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ดและการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับต่างๆ ของ LCMS มาเป็นหลักในการวิเคราะห์พระคัมภีร์ฉบับ 1971 และอมตธรรมร่วมสมัย (TNCV) โดยผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

แม้ว่าฉบับ 1971 และฉบับ TNCV จะยึดต้นฉบับเดียวกันคือ Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS) สำหรับพันธสัญญาเดิม และ Greek New Testament 4th Edition (UBS4) สำหรับพันธสัญญาใหม่ แต่ทั้งสององค์กรต่างระบุแนวทางการแปลของตนอย่างชัดเจน คือฉบับ 1971 เลือกแปลตามตัวอักษรให้มากที่สุด รักษารูปแบบโครงสร้างประโยคเดิมมากเท่าที่จะทำได้ ในทางตรงกันข้ามฉบับ TNCV ยึดความหมายเป็นหลัก ปรับโครงสร้างภาษาให้เข้าใจง่าย ทั้งนี้สอดคล้องกับการที่ทั้งสององค์กรต่างอ้างพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษคนละฉบับที่มีแนวทางการแปลแตกต่างกันด้วยคือ ฉบับ 1971 อ้างอิงฉบับ RSV ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงรูปแบบ ส่วนฉบับ TNCV อ้างอิงฉบับ NIV ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเทียบเคียงเชิงพลวัต

การวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าปัจจัยภายนอกตัวบทของฉบับภาษาไทยนั้นมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในหัวข้อผู้ส่งสารและเวลาเท่านั้น ส่วนวัตถุประสงค์ ผู้รับสาร สื่อ สถานที่ แรงจูงใจ และหน้าที่ของตัวบทนั้นไม่ต่างกันเลย

สำหรับปัจจัยภายในตัวบท ความแตกต่างที่ชัดเจนที่สุดและส่งผลกระทบต่อกลุ่มทั้งพระคัมภีร์คือประเด็นด้านภาษาอันเป็นผลจากนโยบายขององค์กรและการอ้างอิงฉบับภาษาอังกฤษตามที่ระบุไว้ข้างต้น ส่วนประเด็นด้านหลักข้อเชื่อ เนื้อหาเบ็ดเตล็ด และการเลือกตัวบทพื้นฐานในการแปลนั้นอ้างอิงตามฉบับภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งและขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของคณะผู้แปลด้วยอีกส่วนหนึ่ง การที่ความแตกต่างในฉบับภาษาไทยไม่ได้ตรงกับฉบับภาษาอังกฤษทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าคณะผู้แปลศึกษาต้นฉบับภาษาฮีบรูและกรีกและคู่มืออื่นๆ ประกอบด้วย

เห็นได้ว่าความแตกต่างที่ปรากฏในพระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยทั้งสองนั้นส่วนใหญ่เกิดจากนโยบายขององค์กรผู้จัดทำเป็นหลัก ซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามการอ้างอิงพระคัมภีร์ฉบับแปลภาษาอังกฤษและการตัดสินใจของคณะผู้แปลเองก็ส่งผลต่อการแปลด้วยเช่นกัน

รายละเอียดการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ แสดงให้เห็นว่าไม่มีพระคัมภีร์ฉบับใดที่แปลออกมาได้อย่างสมบูรณ์ไว้ที่ใด แต่เชื่อว่าคณะผู้แปลแต่ละองค์กรย่อมจะทุ่มเททำงานอย่างเต็มที่เพื่อให้ผลงานแปลนั้นสามารถเป็นสื่อนำพระวจนะของพระเจ้าออกไปสู่ผู้คนได้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรงที่สุดเท่าที่จะทำได้ การวิจัยนี้แม้จะครอบคลุมแง่มุมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแปลพระคัมภีร์ แต่ก็ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมให้ละเอียดถี่ถ้วนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเปรียบเทียบแนวทางการแปลพระคัมภีร์ที่จัดทำโดยองค์กรอื่นๆ และฉบับที่ตีพิมพ์หลังจากปี 2010 เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของแต่ละฉบับชัดเจนยิ่งขึ้นและเห็นพัฒนาการของแปลพระคัมภีร์ในประเทศไทย

บรรณานุกรม

- กุสุมาลย์ รัชตะนันท์, รศ., เอกสารประกอบการเรียนวิชาการฝึกแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย
 กรุงเทพฯ: ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 , 2552.
- จดหมายโต้ตอบระหว่างศาสตราจารย์โรเบิร์ต เกรทเทอร์ หนึ่งในคณะผู้แปลพระคัมภีร์ฉบับ 1971 กับดร.ยู
 จิ้น ไนดา ลงวันที่ 22 กรกฎาคม และ 2 กันยายน 1955.
- ประณต บุษกรเรื่องรัตน์, “พระคัมภีร์ไทยและพระคัมภีร์ของชนกลุ่มน้อยในไทยมีประวัติความเป็นมา
 อย่างไร?” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=77&Itemid=43
 สืบค้น 13 พฤษภาคม 2556.
- ประณต บุษกรเรื่องรัตน์. “ความจริงของการแปลพระคัมภีร์ไทยของสมาคมฯ” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=93&Itemid=43
 สืบค้น 26 กันยายน 2553
- ประณต บุษกรเรื่องรัตน์. “โครงการแก้ไขคำแปลพระคัมภีร์ไทย” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=78&Itemid=43
 สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2554.
- ปัญญา โชชัยชาญ, “คำเดียวกันในบริบทที่ต่างไป” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=82&Itemid=43
 สืบค้น 1 เมษายน 2554.
- ปัญญา โชชัยชาญ, “พระเจ้าทรงมีพระนามว่าอะไร? ยะโฮวา หรือ เยโฮวาห์ หรือ ยาร์เวห์ กันแน่?”
 [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=426&Itemid=43
 3 สืบค้น 27 กุมภาพันธ์ 2556.
- ปัญญา โชชัยชาญ. “คำกลอนฮีบรูไม่ถูกแปลเป็นคำกลอนไทยจริงหรือ?” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=84&Itemid=43
 สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2554.

โปรดปราน ธรรมสอน. “การศึกษาเปรียบเทียบระบบสรรพนามในงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับ 1971 และฉบับอ่านง่าย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์. สหรัฐฯ: Bible Education And Missionary Service, 2549.

พระคริสตธรรมคัมภีร์ไทย ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 2550.

พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2542.

วรรณนา แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วันดี จันดาวงศ์. “ประวัติศาสตร์การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน, 2530.

ส. ศิวรักษ์. ศิลปะแห่งการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก, 2545.

สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน. “พระคัมภีร์มาถึงเราได้อย่างไร” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

http://www.theology.ac.th/bit/index.php?option=com_content&task=view&id=453&Itemid=2 2553. สืบค้น 30 ธันวาคม 2553.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. “การแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทย” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=77&Itemid=43. สืบค้น 25 สิงหาคม 2553.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. “การแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทย” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=77&Itemid=43. สืบค้น 25 สิงหาคม 2553.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. “คำนำ”, ใน พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ฉบับ 1971. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2542.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. “วิวัฒนาการของการแปลพระคัมภีร์ไทย” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

http://www.thaibible.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=105&Itemid=43. สืบค้น 25 สิงหาคม 2553.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. อนุสรณ์ 150 ปี การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นภาษาไทย ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2531.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. “การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2554” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/readingRep54.pdf> สืบค้น 13 พฤษภาคม 2556.

สุมาลี แซ่เตีย. “พฤติกรรมกรรมการอ่านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ของคริสเตียนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.

องค์การอมตธรรม, “คำนำ”, ใน พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: ไอบีเอส พับลิชชิง, 2542.

องค์การอมตธรรม, “แนะนำพระคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัย”, ใน พระคริสตธรรมคัมภีร์ไทย ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย. นานกิง: ไอบีเอส พับลิชชิง, 2550.

องค์การอมตธรรม. พระวจนะเปลี่ยนชีวิต. กรุงเทพฯ: ธรรมดา เพรส, 2553.

เฮ็นรี แคลเรนซ์ ทีเซ่น. ศาสนศาสตร์ระบบ. แปลโดย ชุมแสง-วรรณภา เรื่องเจริญสุข. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2548.

American Bible Society, “State of the Bible in 2013.” [Online] Available:

<http://www.americanbible.org/state-bible> Retrieved May 7, 2013.

Barnes, Albert. “Barnes' Notes on the Bible.” [Online] Available:

<http://biblecommenter.com/acts/13-48.htm> Retrieved May 11, 2013.

Bassnett, Susan. Translation Studies. London: Routledge, 2002.

“Bible Translations.” Wikipedia. [online] Available: http://en.wikipedia.org/wiki/Bible_translations

Retrieved September 26, 2010.

“Chapters and verses of the Bible.” Wikipedia. [online] Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/Chapters_and_verses_of_the_Bible Retrieved March 31, 2013.

“Chapters and verses of the Bible.” Wikipedia. [Online] Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/Chapters_and_verses_of_the_Bible Retrieved March 31, 2013.

“Dynamic and formal equivalence.” Wikipedia. [online], Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/Dynamic_equivalence Retrieved March 25, 2013.

Gallup, Alec, and Simmons, Wendy W. “Six in Ten Americans Read Bible at Least

Occasionally.” [Online] Available: <http://www.gallup.com/poll/2416/Six-Ten-Americans-Read-Bible-Least-Occasionally.aspx> Retrieved May 7, 2013.

International Bible Society, “Guidelines for IBS Contemporary Translations”, in Handbook for Contemporary Translation. (n.d.)

Jones, J.T. The New Testament. Bangkok: Union Press, 1850.

Keller , Matt. How Many Chapters and Verses are in the Bible? [online], Available:

<http://www.deafmissions.com/tally/bkchptrvrs.html> Retrieved March 31, 2013.

Keller, Matt. “How Many Chapters and Verses are in the Bible?” [Online] Available:

<http://www.deafmissions.com/tally/bkchptrvrs.html> Retrieved March 31, 2013.

Krahl, Harald. “The history of the translation of the first Siamese Bible.” Ph.D. dissertation, Columbia Biblical Seminary and Graduate School of Missions, 2005.

“List of English Bible Translations.” Wikipedia. [online] Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_English_Bible_translations Retrieved September 26, 2010.

Mattoon, Marry L. “Sketch of the Life of Rev. Stephen Mattoon D.D.” [online] Available:

<http://cdm15170.contentdm.oclc.org/u?p15170coll6.13> 1928. Retrieved January 8, 2011.

Munday, Jeremy. Introducing Translation Studies London: Routledge, 2001.

“National Council of Churches.” Wikipedia. [Online] Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/International_Council_of_Religious_Education Retrieved May 3, 2013.

National Council of the Churches of Christ, "Preface to the Revised Standard Version." [Online]

Available: <http://staticu.bgcdn.com/versions/RSV/RSV-Preface.pdf> Retrieved May 3, 2013.

"New International Version." Wikipedia. [online] Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/New_International_Version Retrieved January 7, 2012.

Nida, Eugene A. "Bible Translation" in Baker, Mona, and Malmkjaered, Kirsten, eds. Routledge Encyclopedia of Translation Studies, 22-28. London: Routledge, 1998.

Nida, Eugene A. Toward a Science of Translation. Leiden: E.J. Brill, 1964.

Nida, Eugene A., and Taber, Charles R. The Theory and Practice of Translation. 4th ed. Boston, MA: Brill, 2003.

Nord, Christiane. Text Analysis in Translation. New York: Rodopi, 2005.

Pope, Philip. "Bible Translation" [online] Available: <http://www.thaipope.org/ministries.html>

Retrieved September 28, 2010.

"Revised Standard Version." Wikipedia. [Online] Available:

http://en.wikipedia.org/wiki/Revised_Standard_Version Retrieved May 7, 2013.

Thailand Bible Society. "Principles Governing the Revision of the Thai Bible". n.d.

"Thailand." Wikipedia. [Online] Available: <http://en.wikipedia.org/wiki/Thailand> Retrieved May 13, 2013.

The Commission on Worship of The Lutheran Church—Missouri Synod. "Comparative Study of

Bible Translations." [Online] Available: <http://www.cph.org/pdf/esv/011946study.pdf>

Retrieved April 26, 2011.

The Committee on Bible Translation, "Preface." [Online] Available:

http://ononeaccordwcharity.org/Preface_for_NIV.html Retrieved May 3, 2013.

The Committee on Bible Translation, "Updated NIV Bible Text Released Today for Viewing

Online." [Online] Available: [http://www.niv-cbt.org/background/translation-work-on-the-](http://www.niv-cbt.org/background/translation-work-on-the-updated-niv-nearly-complete/)

[updated-niv-nearly-complete/](http://www.niv-cbt.org/background/translation-work-on-the-updated-niv-nearly-complete/) Retrieved May 3, 2013.

The Lutheran Church—Missouri Synod. “About Us.” [Online] Available:

<http://www.lcms.org/aboutus> Retrieved April 30, 2011.

United Bible Society, “About UBS.” [online] Available:

<http://www.biblesociety.org/index.php?id=2> Retrieved March 28, 2011.

“United States.” Wikipedia. [Online] Available: <http://en.wikipedia.org/wiki/USA> Retrieved May 7, 2013.

Wells, Kenneth E. History of Protestant Work in Thailand. Bangkok: Church of Christ in Thailand, 1958.

“พันธกิจ” Wikipedia. [online], Available: <http://th.wikipedia.org/wiki/พันธกิจ> Retrieved March 31, 2013.

“สมาคมพระคริสตธรรมไทย” Wikipedia. [online] Available: <http://th.wikipedia.org/wiki/สมาคมพระคริสตธรรมไทย> Retrieved January 8, 2011.